

ΤΑ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ

Του Προέδρου ΕΑΑΛΣ Υποναυάρχου ΛΣ (εα) Τριαντ. Παπαγεωργίου

Στις 29 Απριλίου 2008 συμπληρώθηκαν 20 χρόνια από την ίδρυση της “Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος”. Κατά το καταστατικό της ΕΑΑΛΣ, που η λειτουργία της διέπεται από τη νομοθεσία για τα μη κερδοσκοπικά σωματεία ιδιωτικού δικαίου, στόχοι της είναι:

- Η ανάπτυξη και διατήρηση των συναδελφικών δεσμών, που έχουν δημιουργηθεί μεταξύ των μελών από τη συνύπαρξή τους στο Λιμενικό Σώμα, όπως και η καλλιέργεια των σχέσεών τους και η προαγωγή των συμφερόντων τους.

- Η μελέτη και η προβολή της παράδοσης και της ιστορίας του Λιμενικού Σώματος.

- Η παροχή ηθικής και κάθε δυνατής υλικής συνδρομής στα μέλη και στους συγγενείς τους.

- Η διαφώτιση της κοινής γνώμης πάνω στα θέματα και προβλήματα του Λιμενικού Σώματος, όπως και η συνεργασία με άλλες Ενώσεις Αποστράτων των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας.

- Η μίσθωση, απόκτηση και η με οποιονδήποτε νόμιμο τρόπο δημιουργία χώρων για τη λειτουργία και τους σκοπούς και τις δραστηριότητες της ΕΑΑΛΣ.

- Η απόκτηση και διατήρηση φίλων της ΕΑΑΛΣ, καθώς και η ηθική συνδρομή και συμπαράσταση προς το Λιμενικό Σώμα και στα εν ενεργεία στελέχη του.

- Η ανάπτυξη κάθε άλλης αναγκαίας δραστηριότητας για την επίτευξη των σκοπών της και η αποθάρρυνση κάθε αντίθετης με τους στόχους της ενέργειας των μελών.

Για την επίτευξη των πιο πάνω σκοπών της η ΕΑΑΛΣ μπορεί:

- Να παρεμβάινει όπου χρειάζεται με κάθε νόμιμο μέσο.

- Να συγκροτεί τις κατά περίπτωση Ομάδες Εργασίας.

- Να διοργανώνει διαλέξεις, συζητήσεις, συνεδριάσεις, εκθέσεις, εκδρομές και άλλες εκδηλώσεις.

- Να εκδίδει δικό της περιοδικό για τα θέματα των αποστράτων αξιωματικών ΛΣ, την προβολή των εν ενεργεία αξιωματικών και γενικότερα του ΛΣ, που σχετίζονται με την παράδοση και την ιστορία του.

- Συγγραφή - έκδοση της “Ιστορίας του Λιμενικού Σώματος”.

Στην κίνηση αυτή, που έγινε με πρωτοβουλία του αιμινήστου Υποναυάρχου ΛΣ (εα) Σπύρου Δόλα, πολλοί ήταν εκείνοι που διερωτήθηκαν τότε για τους λόγους της δημιουργίας ίδιας για τους Λιμενικούς Ένωσης Αποστράτων, λαμβανομένου υπόψη ότι οι απόστρατοι Αξιωματικοί ΛΣ είναι κατά το νόμο υποχρεωτικά μέλη της “Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Ναυτικού”.

Για να απαντηθεί το ερώτημα αυτό, επιβάλλεται να ι-

δούμε τί επιτεύχθηκε τα 20 αυτά χρόνια.

Η πρώτη ενέργεια της ΕΑΑΛΣ ήταν η ανάθεση της συγγραφής της “Ιστορίας του Λιμενικού Σώματος” σε Επιτροπή από 7 ανώτατους απόστρατους αξιωματικούς ΛΣ. Από τη διάθεση του βιβλίου προβλεπόταν η είσπραξη χρημάτων, με τα οποία θα μπορούσε η ΕΑΑΛΣ να καλύψει τη δαπάνη για την απόκτηση στέγης, τη δαπάνη για την έκδοση του περιοδικού “ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ” που άρχισε σχεδόν από την ίδρυσή της, όπως και για την πραγμάτωση των άλλων σκοπών της.

Λαμβανομένου υπόψη ότι τα πρώτα 10 χρόνια η αριθμητική δύναμη των μελών παρέμεινε στάσιμη στα αρχικά χαμηλά επίπεδα, η ΕΑΑΛΣ αντιμετώπιζε σοβαρά οικονομικά προβλήματα, που δυσχέραιναν τη λειτουργία της. Επί 16 ολόκληρα χρόνια η ΕΑΑΛΣ στεναζόταν σε γραφεία και χώρους φίλων, που είχαν ευγενώς προσφερθεί.

Τον Μάιο του 1999, μετά από πολύμοχθες πολυετείς προσπάθειες, παραδόθηκε στην ΕΑΑΛΣ από την Επιτροπή Συγγραφής ολοκληρωμένο το κείμενο της Ιστορίας ΛΣ, αλλά υπήρχε πρόβλημα για την έκδοσή της σε βιβλίο, διότι δεν είχε εξευρεθεί ο τρόπος κάλυψης της δαπάνης.

Με τη μεσολάβηση του τότε Αρχηγού ΛΣ Αντιναυάρχου κ. Θεοδόση Παπακωνσταντίνου στον πλοιοκτήτη Καπετάν Βασίλη Κωνσταντακόπουλο, το πρόβλημα αυτό λύθηκε με την κάλυψη από τον σπουδαίο αυτό Έλληνα ολόκληρης της δαπάνης, που ανήλθε στα 15.000.000 δρχ.

Χωρίς τη συγκεκριμένη αυτή γενναία χειρονομία η έκδοση του βιβλίου θα μπορούσε να είχε καθυστερήσει μέχρι και τα μέσα του 2005, που όπως θα αναφερθεί πιο κάτω η ΕΑΑΛΣ, απόκτησε πόρους.

Και ενώ ύστερα από την ευνοϊκή αυτή εξέλιξη έγινε δυνατή η έκδοση της Ιστορίας ΛΣ και προετοιμαζόταν η παρουσίαση του βιβλίου σε ειδική πανηγυρική εκδήλωση, έφυγε ξαφνικά από τη ζωή από ανακοπή καρδιάς μέσα στο αυτοκίνητό του ο αιμίμηστος Πρόεδρος της ΕΑΑΛΣ Υποναύαρχος ΛΣ (εα) Σπύρος Δόλας, κατά την ώρα της επιστροφής του από το τυπογραφείο, στο οποίο είχε μεταβεί για τις προσκλήσεις της προετοιμαζόμενης τελετής.

Μέσα στο βαρύ κλίμα και στις σοβαρές δυσκολίες, που είχε προκαλέσει η ξαφνική απώλεια του Δόλα, που σχεδόν αποκλειστικά χειριζόταν την υπόθεση, λίγες μέρες μετά το θάνατό του, έγινε η παρουσίαση του βιβλίου και τιμήθηκε προσηκόντως ο εκλιπών.

Η λειτουργία της Ένωσης συνεχίστηκε με έντονους προβληματισμούς, κυρίως από την έλλειψη στέγης, που η εξεύρεσή της γινόταν όλο και δυσκολότερη.

Αντιμετωπίζοντας άμεσα τότε και το πρόβλημα της μεταστέγασης, προσεγγίσαμε τον φίλο Κώστα Ματαρά-

γκα (υιό του αιμνήστου Υποναυάρχου ΛΣ (εα) Αίαντα Ματαράγκα), ο οποίος από τις αρχές του 2000 μέχρι και τις αρχές του 2006, μας διέθεσε οίκημα, καταβάλλοντας για όλο αυτό το μεγάλο διάστημα τα κοινόχρηστα και τις άλλες δαπάνες λειτουργίας του χώρου, που δεν ήταν ευκαταφρόνητες.

Πρόεδρος της ΕΑΑΛΣ, σε αντικατάσταση του θανόντος, ορίστηκε με απόφαση του ΔΣ, ο Αρχιπλοίαρχος ΛΣ (εα) Παναγιώτης Παγουλάτος, για το διάστημα που απέμεινε μέχρι τον Ιανουάριο 2000, που θα γίνονταν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Έχοντας αντιμετωπίσει το πρόβλημα της στέγασης, η Διοίκηση της ΕΑΑΛΣ, που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες του Ιανουαρίου 2000, με εισηγητή τον γράφοντα, πήρε σημαντικές για τη διεύρυνσή της πρωτοβουλίες, που συνετέλεσαν στη συγκέντρωση χρημάτων, με τα οποία (μαζί με εθελοντικές εισφορές και τις λίγες εισπράξεις, που είχαν μέχρι τότε προέλθει από τη διάθεση της Ιστορίας ΛΣ) αποκτήθηκε ιδιόκτητο διαμέρισμα, στο οποίο η ΕΑΑΛΣ έχει οριστικά μεταφερθεί από τις αρχές του 2006. Μέρος των συγκεντρωθέντων χρημάτων διατέθηκε για τις αναγκαίες διαρρυθμίσεις και την επίπλωση του διαμερίσματος, που συνολικά κόστισε 180.000 ευρώ περίπου.

Εξ' άλλου με την οικονομική άνεση, που εξασφάλισαν στην ΕΑΑΛΣ η διεύρυνση και η μεσολάβηση του ΜΤΝ για την είσπραξη και απόδοση των εισφορών των μελών, οι από το 2000 και μετά διοικήσεις απαλλαγμένες από το άγχος των δυσκολιών της στέγασης, επιδόθηκαν απερίσπαστες πλέον στην προσέγγιση των άλλων στόχων της Ένωσης, για την επίτευξη των οποίων το έργο τους υπήρξε σημαντικό.

Με τη σχετική οικονομική άνεση, που όπως προανέφερα, προέκυψε από τη διεύρυνση και την αλλαγή γενικότερα του συστήματος και της πολιτικής λειτουργίας της ΕΑΑΛΣ, υπό την Προεδρία μου για 3 θητείες, συνεχίστηκε η έκδοση του περιοδικού "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" που αισθητά βελτιώθηκε και συνεχώς βελτιώνεται τόσο σε ύλη όσο και σε εμφάνιση.

Η κάλυψη των θεμάτων των αποστράτων ΛΣ και η προβολή του έργου του Λιμενικού Σώματος και του ΥΕΝ, αποτελεί βασική των υπευθύνων της έκδοσης μέριμνα, που αποσπά κολακευτικά για την ΕΑΑΛΣ σχόλια.

Η επιδίωξη επίλυσης συνταξιοδοτικών και άλλων αιτημάτων των αποστράτων αξιωματικών ΛΣ, όπως και η ενίσχυση του ΕΚΟΕΜΝ με υπομνήματα προς το ΥΕΝ, το ΛΣ και άλλους φορείς, όπως και προφορικές παραστάσεις, απορροφούν σε καθημερινή βάση ένα μεγάλο μέρος των δραστηριοτήτων της διοίκησης της ΕΑΑΛΣ. Ειδικά για τον ΕΚΟΕΜΝ δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι για την ένταξη σ' αυτό και του Λιμενικού Σώματος (το οποίο) αρχικά είχε αποκλεισθεί, καθοριστική υπήρξε η συμβολή της ΕΑΑΛΣ.

Εξ' άλλου με τις πολλές εκδρομές εσωτερικού και εξωτερικού, που με επιτυχία έχουν μέχρι τώρα διοργανώσει, όπως και με τις συνεστιάσεις, ομιλίες, συγκε-

ντρώσεις και άλλες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, έχει επιτευχθεί ο βασικός στόχος της σύσφιξης των σχέσεων μεταξύ των μελών καθώς και η συμπλήρωση της αριθμητικής δύναμης της ΕΑΑΛΣ με φίλους (που μέρα με τη μέρα γίνονται όλο και περισσότεροι), έχει απόλυτα επιτευχθεί.

Στο μόνο στο οποίο έχει η ΕΑΑΛΣ υστερήσει είναι ο τομέας της Κοινωνικής Πρόνοιας και Οικονομικής στήριξης (στο μέτρο του δυνατού) των εχόντων ανάγκη μελών και των συγγενών τους, διότι δεν υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι.

Ελπίζω ότι με την ηθική και οικονομική στήριξη των μελών και ο στόχος αυτός σύντομα θα γίνει εφικτός.

Στόχο επίσης της ΕΑΑΛΣ, και μάλιστα από τους σημαντικότερους, αποτελεί η συμπλήρωση της "Ιστορίας ΛΣ" από το 1990. Για το στόχο αυτό έχει γίνει επανειλημμένα έκκληση στο Περιοδικό "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" για την αποστολή από τα μέλη κάθε σχετικού στοιχείου και φωτογραφίες.

Από την πιο πάνω συνοπτική παρουσίαση του έργου και του ρόλου της ΕΑΑΛΣ, προκύπτει η ενασχόλησή της με εξειδικευμένα θέματα των Λιμενικών αποστράτων αξιωματικών, τα οποία δεν θα μπορούσαν να απασχολήσουν την Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Ναυτικού, στην οποία είμαστε μέλη. Για το λόγο αυτό η ίδρυσή της δεν ήταν απλά δικαιολογημένη, αλλά και επιβεβλημένη.

Η ΕΑΑΛΣ όλα αυτά τα χρόνια εκπροσωπήθηκε ανελλιπώς σε όλες τις προσκλήσεις του ΥΕΝ, άλλων Δημοσίων Αρχών, σε εθνικές εορτές, εκδηλώσεις κάθε μορφής καθώς και σε συναντήσεις με άλλες Στρατιωτικές Ενώσεις για θέματα αποστράτων. Η εκπροσώπηση ήταν απόλυτα ισότιμη και όσες φορές χρειάστηκε κατατέθηκαν εποικοδομητικές προτάσεις, που βοήθησαν σημαντικά την επίλυση προβλημάτων. Όπου χρειάστηκε και προκειμένου να επικρατήσουν οι σωστές θέσεις μας δεν διστάσαμε να συγκρουστούμε με οποιονδήποτε.

Οφείλω να ομολογήσω ότι ως Πρόεδρος της ΕΑΑΛΣ για 9 χρόνια, είχα την αμέριστη στήριξη όλων των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων, αιρετών και αριστίνδην χάρις στην οποίαν επιτεύχθηκαν σημαντικοί στόχοι.

Η εθελοντική παρουσία συναδέλφων καθημερινά στους χώρους της Ένωσης για τη λειτουργία της, την εξυπηρέτηση μελών και την ενασχόλησή τους με θέματα, που τους αφορούν, είναι ό,τι καλύτερο έχω συναντήσει στη μακρά ενασχόλησή μου με τα κοινά.

Υπήρξαν όλοι τους πολύτιμοι συνεργάτες με συγκινητική ανιδιοτελή προσφορά χάριν του συνόλου. Τους ευχαριστώ όλους από καρδιάς και εκτιμώ απεριόριστα αυτό, που διαχρονικά έκαμαν και κάνουν.

Με πίστη στο έργο της και στην αποστολή της είναι καθήκον όλων μας να την ενισχύουμε και να την συντρέχουμε και προ παντός να διαθέτουμε όσο χρόνο μπορούμε για την εκπλήρωση των στόχων της, που πρέπει να είναι και δικοί μας στόχοι.

ΝΑΥΤΙΚΟ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Αντιναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γεωργίου Βασόπουλου, Επίτιμου Αρχηγού Λ.Σ.

Με αφορμή την πρόσφατη παραίτηση του Προέδρου του ΝΑΤ και τον θόρυβο που δημιουργήθηκε, είναι αναγκαίο να αναθεωρηθεί ο τρόπος της επιλογής των διοικήσεων των διαφόρων Ναυτιλιακών Οργανισμών και Ιδρυμάτων. Η επιλογή πρέπει να τεθεί σε μία αξιόπιστη θεσμική βάση, καθόσον ο ανεξέλεγκτος διορισμός και στην περίπτωση που υπάρχουν οι καλύτερες προθέσεις δημιουργεί αμφισβητήσεις και όχι λίγες φορές γίνεται αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης.

Το ΝΑΤ σαν ίδρυμα προστασίας των απομάχων της θάλασσας, των ασθενών και των οικογενειών των ιδρύθηκε το 1861. Την εποχή εκείνη η Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία διήρχετο περίοδο άνθησης και διέθετε 4.600 ιστιοφόρα κυρίως πλοία, πολλά από τα οποία "μαυροθαλασσίτικα", τα οποία επάνδρωναν 29.000 περίπου ναυτικοί. Ο σχεδιασμός, η διοίκηση και η επάνδρωση του Ιδρύματος ανατέθηκε το πρώτον σε Αξιωματικούς του Πολεμικού Ναυτικού.

Από της ιδρύσεως το 1919 από τον Ελευθέριο Βενιζέλο του Λιμενικού Σώματος, ως διοικητικού φορέα της Εμπορικής μας Ναυτιλίας, η Διοίκηση και επάνδρωση του ΝΑΤ πέρασε σε αυτό μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1980, όταν λανθασμένα πιστεύω, το απέσυραν από τις διοικήσεις των Ναυτιλιακών Ιδρυμάτων (Ν.Α.Τ. - ΟΝ κλπ.). Το Λ.Σ. εξακολουθεί βέβαια δια των Υπηρεσιών του (Λιμεναρχεία κλπ.) να παρέχει πολύτιμη και εκτεταμένη συνδρομή στις εργασίες των ως άνω Ιδρυμάτων.

Το εγχείρημα της δημιουργίας του ΝΑΤ την εποχή εκείνη συνάντησε πολλές δυσκολίες, πλην όμως δεν άργησε να γίνει κοινή συνείδηση ότι ο θεσμός έ-

πρεπε να στηριχθεί. Συνέβαλλαν προς τούτο πλοιοκτήτες και ναυτικοί με γενναίες εισφορές, αλλά και η πειθαρχημένη και αποτελεσματική διοίκηση, του Πολεμικού Ναυτικού και στην συνέχεια του Λιμενικού Σώματος, η οποία παράλληλα εκ της φύσεώς της περιόριζε τα διοικητικά έξοδα του Ταμείου στο ελάχιστο.

Ούτως εχόντων των πραγμάτων το ΝΑΤ κατέστη το πλέον ανθηρό ασφαλιστικό Ταμείο της χώρας, διαθέτοντας εκατομμύρια αποθεματικά σε σκληρό συνάλλαγμα (Δολάρια, Λίρες Αγγλίας) μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του 1980.

Έκτοτε κακές συγκυρίες, λανθασμένες πολιτικές, συρρίκνωση του ενεργού ναυτεργατικού δυναμικού, διοικητικές δυσλειτουργίες, παρά την ανοδική πορεία της ελληνικής Εμπορικής Ναυτιλίας, έφεραν το Ταμείο στην σημερινή δυσάρεστη κατάσταση, η οποία επιβάλλει την χρηματοδότησή του με πολλά εκατομμύρια ΕΥΡΩ από τον κρατικό προϋπολογισμό προκειμένου ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του.

Η κατάσταση, λόγω συγκυριών, αλλά και της αλλαγής των δεδομένων βάσης (σχέση εργαζομένων προς συνταξιούχους) μπορεί να μην είναι αναστρέψιμη πλην όμως κάποιο νοικοκύρεμα στα οικονομικο-διοικητικά του πρέπει να γίνει άμεσα χωρίς δισταγμούς και ιδεοληψίες. Η προσπάθεια, που έγινε από το ΥΕΝ την περίοδο 1991-1992 με την κατεύθυνση προς το ταμείο μιας σειράς ναυτιλιακών εισφορών και τελών, μπορεί να μην έλυσε το πρόβλημα, πλην όμως σηματοδοτούσε μια κίνηση προς την ορθή κατεύθυνση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ στα πλαίσια της διατήρησης των Συναδελφικών δεσμών, της επικοινωνίας και της σύσφιξης των σχέσεων μεταξύ των Μελών της, αποφάσισε την διοργάνωση συνεστίας, με ζωντανή μουσική στο ξενοδοχείο ΟΑΣΙΣ (Λεωφ. Ποσειδώνος 27, Γλυφάδα), τηλ. 210 8941555. για την **Παρασκευή 16 Ιανουαρίου 2009** με ώρα έναρξης 21.00.

Καλούμε τους συναδέλφους να εκδηλώσουν με τη συμμετοχή τους, την αγάπη τους για την ΕΝΩΣΗ και να συντελέσουν στην επιτυχία της εκδήλωσης.

Στην συνεστίαση μπορούν επίσης να προσκληθούν συγγενείς και φίλοι των αποστράτων Αξιωματικών Λ.Σ.

Την συνεστίαση κλήθηκαν να τιμήσουν με την παρουσία τους οι Υπουργός και Υφυπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, οι Γενικοί Γραμματείς του Υπουργείου, ο Αρχηγός Λ.Σ, οι Υπαρχηγοί Λ.Σ και ο Γενικός Επιθεωρητής Λ.Σ.

Η συμμετοχή καθορίστηκε στα 35 ευρώ το άτομο.

Στην τιμή περιλαμβάνεται πλούσιο ΜΕΝΟΥ, κρασί, μπύρες, αναψυκτικά.

Παρακαλούνται οι κ.κ. συνάδελφοι να δηλώσουν τη συμμετοχή τους εγκαίρως στα τηλέφωνα, 210 4119868 Γραμματεία Ε.Α.Α.Λ.Σ., 210 8224376 κ. Τριαντάφυλλος Παπαγεωργίου και 210 8959196 κ. Νικόλαος Γκλεζάκος.

Λόγω των περιορισμένων θέσεων θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

Η ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΗΘΙΚΗ ΣΕ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Υποναύρχου ΛΣ (εα) Γεωργίου Καλαρώνη

Βεβαίως και δεν είναι ηθικό ό,τι είναι νόμιμο. Διαφωνούμε κατηγορηματικά με τον πρώην Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής και δεν θα πάμε πίσω στην “Αντιγόνη” του Σοφοκλή ή στα “Ηθικά Νικομάχεια” του Αριστοτέλη για να στηρίξουμε τη διαφωνία μας.

Σήμερα, αρχομένου του 21ου αιώνα- εποχή ιδιαίτερα ευαίσθητη για την προβολή και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων του ανθρώπου, της Δημοκρατίας, του Κράτους Δικαίου, της ισονομίας, της ισοπολιτείας και της δικαιοσύνης, βάσει Νόμου - Νόμιμα δηλαδή - απόστρατοι αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Λιμενικού Σώματος, ανήθικα, αδιάντροπα και αδικαιολόγητα αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο στις συνταξιοδοτικές διατάξεις, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται τέτοιας έκτασης ανισοκατανομές στις συντάξεις και μερισματικές αποδοχές τους, που δεν είναι δυνατόν να γίνουν αποδεκτές από εκείνους οι οποίοι τις υφίστανται. Το νόμιμο εδώ δεν είναι ηθικό.

Ναι. Τα “Λιμενικά Χρονικά”, επανέρχονται στο θέμα - όπως είχαμε υποσχεθεί και στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού - των ευδοκίμων και αυτεπαγγέλτως αποστρατευθέντων αξιωματικών πριν την 1/7/2002.

Το όλο πρόβλημα αναλύθηκε και παρουσιάστηκε επαρκώς σε όλες του τις εκφάνσεις στο προηγούμενο τεύχος μας. Δυστυχώς ούτε σήμερα, μετά πάροδο τριών μηνών, βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σημάδουμε για τους ευρισκόμενους στην πλευρά των αδικημένων, συναδέλφους, σήμαντρο αισιοδοξίας.

Κατά την διάρκεια του καλοκαιριού, κατά τις πληροφορίες μας σχετικά με την αποκατάστασή μας άρθρο Νόμου συμπεριελήφθη στο Νομοσχέδιο “χάρτα επιβατών” του Υπουργείου Ναυτιλίας αλλά απερρίφθη από το Υπουργείο Οικονομικών - νάτο πάλι το έργο οι καλοί του Νότου και οι κακοί του Βορά - ως διάταξη η οποία θα έπρεπε να περιληφθεί σε Νομοσχέδιο “συνταξιοδοτικό”.

Αν και το βλέπουμε δεν θέλουμε να το παραδεχτούμε, γιατί τότε θα πρέπει να σταματήσουμε τις επαφές μαζί τους. Στην άκρη του μολυβιού μούρχεται να γράψω - αλλά δεν το γράφω - ότι μας εμπιάζουν.

Δεν είναι δυνατόν οι νομοπλάστες του Υπουργείου Ναυτιλίας να μη γνωρίζουν νομοτεχνικά θέματα που γνωρίζουν οι αντίστοιχοι προφέσορες του Υπουργείου Οικονομικών. Ας είναι...

Οι προσπάθειες συνεχίζονται. Το μέγεθος της αδικίας δεν μας αφήνει να ησυχάσουμε. Οι πολιτικοί παράγοντες τους οποίους πλησιάζουμε δείχνουν συγκατάβαση και συμμερίζονται το δίκιο μας, υπόσχονται υποστήριξη των θέσεών μας και τελική δικαίωση. Εκείνο όμως που μας καθιστά αισιόδοξους για επιτυχή έκβαση του αγώνα μας είναι το γεγονός ότι τελευταία - τους μήνες του καλοκαιριού - έχει συντονίσει με την Ένωση τα βήματά του σημαντικός αριθμός συναδέλφων, οι οποίοι κινητοποιούν τις όποιες πολιτικές δυνάμεις έχει ο καθένας στις οποίες έχουν πρόσβαση με αποτέλεσμα το πρόβλημά μας να απασχολεί πολιτικούς από το κέντρο αλλά και από την περιφέρεια. Εν καιρώ θα δώσουμε πιο συγκεκριμένα στοιχεία.

Επειδή πιστεύουμε ότι όπως εμείς οι Αξιωματικοί έτσι και οι κυβερνώντες προσβλέπουν σε ένα κράτος δικαίου, με ευρωπαϊκό πρόσωπο και σύγχρονους θεσμούς, δεν είναι δυνατόν να ανέχονται επί πολύ τέτοιας έκτασης κοινωνικές αδικίες που αγγίζουν τα όρια της αθλιότητας και που δημιουργούν στους πολίτες κλίμα δυσφορίας ανασφάλειας και απαισιοδοξίας.

Πιστεύουμε ότι η νέα πολιτική ηγεσία του ΥΕΝ ΑΝΠ με ειλικρινές ενδιαφέρον για την αποκατάσταση των κακώς κειμένων θα ασχοληθεί με το πρόβλημά μας και με επιτυχέστερους του παρελθόντος χειρισμούς θα το οδηγήσει επιτέλους στη λύση του, επαναφέροντας την Νομιμότητα στην ηθική τάξη.

ΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γεωργίου Καλαρώνη

Τις απογευματινές ώρες της 28ης παρελθόντος Ιουνίου το Ε/Γ-Ο/Γ ΘΕΟΦΙΛΟΣ κατά το δρομολόγιο του από Μυτιλήνη προς Πειραιά προσέκρουσε σε ύφαλο στο στενό Χίου - Οινουσών και υπέστη ρήγμα 15 περίπου μέτρων.

Αμέσως με μια γιγαντιαία επιχείρηση στην οποία μετείχαν σκάφη του Λιμενικού Σώματος, πολεμικά πλοία, ελικόπτερα έρευνας και διάσωσης και σημαντικός αριθμός Ε/Γ και Α/Κ πλοιαρίων από τις εγγύς περιοχές, επιτεύχθηκε η εκκένωση του πλοίου και η ασφαλής διεκπεραίωση των επιβατών στη στεριά, σε πρώτη φάση και η σε δεύτερη φάση προώθησή τους στον προορισμό τους.

Η όλη επιχείρηση οργανώθηκε από τον Λιμενάρχη Χίου και εκτελέστηκε κατά τρόπο υποδειγματικό από το προσωπικό της ομώνυμης Λιμενικής Αρχής.

Η έγερση και ο συντονισμός των Δυνάμεων και των Υπηρεσιών που κινητοποιήθηκαν κατά το σχεδιασμό και συνέβαλαν στην επιτυχή έκβαση της επιχείρησης οφείλονται στην εγρήγορη και τη δεξιοτητα της Ηγεσίας του Λιμενικού Σώματος και του προσωπικού του Θαλάμου Επιχειρήσεων του ΥΕΝ ΑΝΠ.

Η Ένωσή μας, σύμφωνα και με το καταστατικό της, έχει τάξει ως σκοπό της, μεταξύ των άλλων και την προβολή του έργου του Λιμενικού Σώματος.

Επειδή κατά το χρόνο του ναυτικού αυτού συμβάντος, το περιοδικό ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ βρισκόταν ήδη στο στάδιο της εκτύπωσης το Διοικητικό Συμβούλιο απεφάσισε να προβάλλει το γεγονός από τις στήλες του ημερήσιου Αθηναϊκού τύπου, καθ' όσον κατά την κρίση των μελών του, η Συμβολή του Λι-

μενικού Σώματος στην άκρως επιτυχημένη αυτή ναυτική επιχείρηση παροράθη, απεισιωπήθη ή διέλαθε της προσοχής των κατά τα άλλα λαλίστατων μέσων μαζικής επικοινωνίας.

Πράγματι σχετική επιστολή του γράφοντος, δημοσίευσε η εφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" στο φύλλο της 23ης παρελθόντος Ιουλίου στη στήλη "Γράμματα Αναγνωστών" την οποία και αναδημοσιεύουμε παρακάτω.

Την κίνηση αυτή, επιδοκίμασαν με τηλεφωνήματά τους οι επίτιμοι Αρχηγοί Αντιναύαρχοι κ.κ. Άλκης Σκιαδάς και Δημήτριος Ορφανός.

Προς
την εφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ: ΕΝΑΣ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ.

Κύριε Διευθυντά,

Με έκπληξη παρακολουθήσαμε τις απογευματινές ώρες της 28 παρελθόντος Ιουνίου από τις οθόνες των τηλεοράσεων την περιπέτεια του Ε/Γ-Ο/Γ ΘΕΟΦΙΛΟΣ, όταν κατά το δρομολόγιό του από Μυτιλήνη προς Πειραιά προσέκρουσε σε χαρτογραφημένο ύφαλο στο στενό Χίου - Οινουσσών και υπέστη ρήγμα 15 περίπου μέτρων.

Σε τέτοια ατυχή περιστατικά και ιδιαίτερα όταν συμβαίνουν σε έμφορτα επιβατηγά πλοία δημιουργούνται συνθήκες έντονης κρίσης στη διαχείριση της οποίας δοκιμάζονται τα όρια και οι αντοχές όλων των εμπλεκομένων προσώπων και φορέων.

Στην προκειμένη περίπτωση η αντίδραση των Υπηρεσιών του Λιμενικού Σώματος από τη στιγμή που έφτασε η είδηση της πρόσκρουσης στις 20:40 στο Εθνικό Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης (ΕΚΣΕΔ) δηλαδή στο γνωστό Θάλαμο Επιχειρήσεων του YEN ΑΝΠ υπήρξε άμεση

και υποδειγματική.

Μέσα σε 9 λεπτά - οι χρόνοι είναι πραγματικοί - δόθηκε εντολή σε τρία περιπολικά και ένα ναυαγοσωστικό του Λιμενικού Σώματος να σπεύσουν στο σημείο του ατυχήματος. Ενημερώθηκε το ΟΛΥΜΠΙΑ ΡΑΔΙΟ για έκδοση γενικού σήματος κινδύνου. Ζητήθηκε η αρωγή της Πολεμικής Αεροπορίας και του Πολεμικού Ναυτικού. Ενημερώθηκε η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας καθώς και η ηγεσία, η ιεραρχία και οι αρμόδιες Διευθύνσεις του Υπουργείου.

Μέσα σε 20 λεπτά είχε δοθεί εντολή απογείωσης 2 ελικοπτέρων SUPER PUMA από Χίο και Μυτιλήνη ενώ έπλεαν προς το σημείο του ατυχήματος οι κανονιοφόροι ΠΝ ΚΡΑΤΕΟΣ, ΣΤΑΜΟΥ, ΤΟΞΟΤΗΣ και η φρεγάτα ΑΙΓΑΙΟ.

Σε 25 λεπτά ο Λιμενάρχης Χίου πλωτάρχης ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ επιβαίωνων περιπολικού του Λιμεναρχείου εγκαθίσταται ως τοπικός συντονιστής πλησίον του τραυματισμένου πλοίου.

Σε 45 λεπτά, στις 21:25 τη διέυθυνση των επιχειρήσεων αναλαμβάνει από το ΕΚΣΕΔ ο Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος Αντιναύαρχος κ. Θ. ΡΕΝΤΖΕΠΕΡΗΣ συνεπικουρούμενος από την ιεραρχία του Σώματος και τους επιτελείς του.

Μετά από ταχεία εκτίμηση της κατάστασης αποφασίζεται και δίδεται εντολή για άμεση μετεπιβίβαση των επιβατών σε μικρά πλοία, αποβίβασή τους στις Οινούσσες και σε δεύτερη φάση να ακολουθήσει ασφαλής μεταφορά τους στη Χίο, προκειμένου να προωθηθούν προς τους προορισμούς τους.

Η επιχείρηση μετεπιβίβασης άρχισε στις 22:53 και περατώθηκε την 23:20. Μετεπιβίβαστηκαν 475 επιβάτες και 57 μέλη του πληρώματος. Αυτό σημαίνει ότι το πλοίο άφηναν 19 άτομα στο λεπτό. Και όλα αυτά χωρίς να ανοίξει μύτη.

Για όποιον είναι σε θέση να εκτιμήσει τους χρόνους που επιτεύχθηκαν σε όλες τις φάσεις της επιχείρησης, τον όγκο της κινητοποίησης και το συντονισμό των φορέων που ενεπλάκησαν καθώς και την ακρίβεια των χειρισμών της τοπικής Λιμενικής Αρχής, από την πρώτη ώρα της αναγγελίας του συμβάντος μέχρι και την προώθηση και του τελευταίου επιβάτη στον προορισμό του, δεν μπορεί παρά να εκφράσει το θαυμασμό του.

Κατόπιν αυτών, συγχαρητηρίων, αλλά και παντός επαίνου άξιοι καθίστανται, η ηγεσία και τα στελέχη του Λιμενικού Σώματος σε όλα τα επίπεδα. Το επιτελικό και το επιχειρησιακό, το συντονιστικό και το εκτελεστικό.

Σε κάθε φάση, στο σχεδιασμό και στην εφαρμογή, όλοι λειτούργησαν άψογα. Με ετοιμότητα και επαγγελματισμό. Έδωσαν προς όλες τις κατευθύνσεις το μήνυμα ότι ανήκουν σε ένα Σώμα άρτια συγκροτημένο, με προσωπικό άριστα εκπαιδευμένο και με τεράστιες επιχειρησιακές δυνατότητες.

Εμείς οι απόστρατοι αξιωματικοί του Λιμενικού Σώματος δεν θεωρούμε περιαυτολογία, ούτε κούφη κομπορρημοσύνη, την ομολογία ότι το Λιμενικό Σώμα που η συμβολή μας στη σημερινή του μορφή υπήρξε ούτως ή άλλως καθοριστική αποτελεί έναν από τους πλέον προηγμένους και αποτελεσματικούς μηχανισμούς του ελληνικού κράτους και πάντως εφάμιλλο αν όχι και σπουδαιότερο αντίστοιχων μηχανισμών των πλέον προηγμένων ναυτικών κρατών.

Ευχαριστώντας για τη φιλοξενία

Υποναύαρχος ΛΣ (εα) Γεώργιος Καλαρώνης
Μέλος του ΔΣ της Ένωσης Αποστράτων
Αξιωματικών ΛΣ

ΕΙΚΟΣΙ (20) ΧΡΟΝΙΑ “ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ”

Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Το 2008 το τριμηνιαίο περιοδικό της ΕΑΑΛΣ συμπλήρωσε είκοσι χρόνια ανελλιπούς έκδοσης και στάθηκε το ζωντανό βήμα της “Ένωσης” και του Λιμ. Σώματος.

Στην εικοσαετία που πέρασε εκδόθηκαν 75 τεύχη, τα οποία κάλυψαν 3.000 μεγάλες (Α4) και πυκνοτυπωμένες σελίδες, καθώς και ολόκληρη τη ζωή και τη δράση της “ΕΑΑΛΣ”, με την οποία το περιοδικό έχει ακριβώς την ίδια ηλικία.

Στους 20 μεγάλους τόμους των “Λ.Χ.” φιλοξενήθηκαν πολυάριθμα κείμενα, τα οποία ταξινομούνται ως εξής:

- Ιστορικά
- Ναυτιλιακά
- Λαογραφικά
- Λογοτεχνικά
- Ποικίλης ύλης

Τα ιστορικά, που αριθμούν αρκετές δεκάδες έχουν ως επίκεντρό τους το Λ.Σ. και την ιστορία του. Τα ναυτιλιακά αναφέρονται σε μελέτες σχετιζόμενες με την Εμπορική Ναυτιλία, τα λαογραφικά αποτυπώνουν την ταυτότητα τόπων και ομάδων ανθρώπων, τα λογοτεχνικά εκφράζουν την πνευματική στάθμη του προσωπικού του Λ.Σ.

Τα θέματα ποικίλης ύλης είναι τα περισσότερα, αμιγή ζητήματα και κύριοι στόχοι της “Ένωσης”: διεκδίκηση των οικονομικών, κοινωνικών και επαγγελματικών αιτημάτων τόσο της μεγάλης οικογένειας των Αποστράτων ΑΕ/κών Λ.Σ. όσο και των εν ενεργεία συναδέλφων τους.

Γενικός σκοπός των “Λ.Χ.” είναι:

- Η λεπτομερής πληροφόρηση των μελών για θέματα συνταξιοδοτικά, οικονομικά, επαγγελματικά
- Η ψυχαγωγία των μελών με τη διοργάνωση πνευματικών εκδηλώσεων, εκδρομών και δημοσιευμάτων ευρύτερου πνευματικού ενδιαφέροντος, όπως ιστορίας, λογοτεχνίας, επιστήμης και τέχνης.
- Η ανάπτυξη πνεύματος συνεργασίας με τα αντίστοιχα Σωματεία των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, για θέματα που αφορούν στην εν γένει κατάσταση της τάξης των ενστόλων.

Τα δημοσιευθέντα στα “Λ.Χ.” κείμενα αποτελούν μια πρώτης τάξης πηγή άντλησης ιστορικών στοιχείων για το Λιμενικό Σώμα και την Ιστορία του. Ο μελλοντικός ιστορικός, που θα ξαναγράψει ή θα συμπληρώσει την “Ιστορία του Λιμενικού Σώματος” θα έχει στη διάθεσή του ένα πλούσιο, πολύτιμο, διασταυρωμένο και καινούργιο υλικό για το έργο του.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΤΑ “ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ”

Δημοσιεύουμε κείμενο του εξαιρετού λογοτέχνη, ποιητή, πεζογράφου, κριτικού και εκδότη του διμηνιαίου περ. “Κριτική Λόγου και Τέχνης θέσεων και Απόψεων” κ. Κυριάκου Βαλαβάνη, το οποίο αναφέρεται στο τεύχος 73 των “Λιμενικών Χρονικών”, τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά για τις ευγενικές του επιδαφιλεύσεις:

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Κυριάκου Ι. Βαλαβάνη, Λογοτέχνη

Λιμενικά Χρονικά: Τριμηνιαίο περιοδικό της Ένωσης Αποστράτων Λιμενικού Σώματος. Ευχαριστώ τη διεύθυνση του περιοδικού που στους αποδέκτες αυτού με συμπεριέλαβε. Χιλιάδες τα έντυπα που κυκλοφορούν κυρίως με πολύ κακής ποιότητας θέματα και βωμολοχίας περιεχόμενο και είναι ανάγκη μας να επικοινωνήσουμε με κάποια που έχουν μια ξεχωριστή ποιότητα θεμάτων, με πνευματική νηφαλιότητα, τρυφερό λυρισμό, ήθος, εγκυρότητα και επιστρατευμένο υλικό πνευματικής ωριμότητας που να δικαιώνουν την παραχαραγμένη αλήθεια, το ήθος, την ευγένεια, την αξιοπρέπεια και να αιτιολογούν τη θέση της πνευματικής μας πορείας και αιτιοκρατούμενης λογικής μας. Έχω εις χείρας μου το υπ' αριθμ. 73 τεύχος του περιοδικού Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου - Μαρτίου 2008, 44 σελίδων που εκτός των αγγιζομένων - ενημερώσεως και ψυχαγωγίας θεμάτων για τα μέλη, μας παρουσιάζει και σε άλλης μορφής και ουσίας θέσεις και προτάσεις όπως θέματα ιατρικής, αρθρογραφίας, απόψεων και θέσεων, σχολιάζοντας την επικαιρότητα, κοινωνικά, λογοτεχνικά, και καθημερινότητας. Ένα καλαίσθητο περιοδικό με χρώμα, εικόνα, ιστορικά, ιατρικά, επετειακής επικαιρότητας, κοινωνικού στοχασμού, κριτικής και καλλιτεχνικής θεάσεως ενδιαφέρουσα. Ένα περιοδικό χαρούμενο, με πλούσια ύλη περιεχόμενο που εκφράζει σκέψεις, συναισθήματα, υπηρετεί αξίες και όχι μόνον την ομορφιά, υπενθυμίζει εθνικές και λυτρωτικές προσδοκίες, έχει τη δική του ανήσυχη φόρμα αγρύπνιας και εγρηγόρσεως και οραματίζεται έναν κόσμο με διευρυμένης μεν σύγχρονης αντιλήψεως θέσεις, αλλά και με μίαν άλλη επικοινωνιακή σχέση σχεδιαστικής διατυπώσεως και αναδιαρθρώσεως πορεία διεστρωτικού πνεύματος στη συνείδηση ημών και του κάθε παρατηρητού. Ένα περιοδικό ευθύνης που υπηρετείται από εγγνωσμένης πορείας και γνώσεως, δημιουργούς που σέβονται ήθη, έθιμα, δοξασίες, ιδανικά και έννοιες δογματικές που αγγίζουν την ψυχή του γένους και των αξιών. Ένα περιοδικό όντως ευθύνης που με τα αγγιζόμενα θεμάτα του και την αισθητική του ανάλυση δίδει μορφή στην έκφραση και ευθύνη στην ώρα του κόσμου και ξεχωρίζει για την αυτοέκφρασή του.

"ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ 2008"

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Νικολάου Λαγούδη

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Η 21η διεθνής ναυτιλιακή έκθεση "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ 2008" πραγματοποιήθηκε φέτος στο Εκθεσιακό Κέντρο του Ελληνικού (πρώην Ανατολικό Αεροδρόμιο Ελληνικού) από 2 μέχρι 6 Ιουνίου 2008.

Η ιδέα για τη διοργάνωση μιας διεθνούς ναυτιλιακής έκθεσης στην Ελλάδα, που αναβιώνει τις αμφικτυονίες των αρχαίων Ποσειδωνίων και αποτελεί κορυφαίο γεγονός για την Παγκόσμια Κοινότητα της Ναυτιλίας, προέκυψε για πρώτη φορά το έτος 1965, όταν ένα ανήσυχο πνεύμα, ο Θεόδωρος Βώκος, δημοσιογράφος, άνθρωπος της θάλασσας και ιδρυτής της εφημερίδας ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ - ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΙΚΗ αναζητούσε, με τη βοήθεια του επικοινωνιολόγου φίλου του Richard (Dick) Srubbs, καινοτόμους τρόπους προβολής των δραστηριοτήτων της ελληνικής και παγκόσμιας ναυτιλίας.

Τέσσερα χρόνια μετά, το έτος 1969, η πρώτη διεθνής ναυτιλιακή έκθεση "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ" ήταν πλέον γεγονός και πραγματοποιήθηκε στο Ζάππειο Μέγαρο με 82 συμμετοχές από 16 χώρες. Η δεύτερη διοργάνωση των "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΩΝ" πραγματοποιήθηκε μόλις ένα χρόνο μετά, το 1970. Η Τρίτη διοργάνωση της διεθνούς αυτής ναυτιλιακής έκθεσης πραγματοποιήθηκε το έτος 1972 με τη συμμετοχή 150 εκθετών από 20 και πλέον χώρες. Δύο χρόνια μετά, το 1974, τα "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ" φιλοξενήθηκαν και πάλι στο Ζάππειο Μέγαρο, όμως ήταν η τελευταία φορά στο συγκεκριμένο χώρο καθώς οι αυξανόμενες απαιτήσεις όσον αφορά την έκταση του εκθεσιακού χώρου οδήγησαν τους διοργανωτές στη μεταφορά της έκθεσης, το έτος 1976, στον πρώην επιβατηγό σταθμό στο λιμάνι του Πειραιά. Από τότε και μέχρι το 2004 ο Πειραιάς έγινε το φυσικό περιβάλλον της έκθεσης. Το 2006 σημαδεύτηκε από τη μεταφορά των "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΩΝ" στο Εκθεσιακό Κέντρο του Ελληνικού. Ο αριθμός των συμμετεχόντων ξεπέρασε κάθε προσδοκία, καθώς 1.600 και πλέον εταιρείες από 78 χώρες παρουσίασαν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους σε περισσότερους από 16.000 δυναμικούς πελάτες σε ένα εκθεσιακό χώρο έκτασης 28.100 τ.μ. Τα "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ 2008" αποτέλεσαν την πιο εντυπωσιακή συνάντηση της ναυτιλιακής βιομηχανίας στη ιστορία, αφού ο αριθμός των εκθετών ξεπέρασε κάθε προηγούμενο, οι συμμετοχές έφθασαν τις 1.729 από 80 χώρες και την επισκέφθηκαν 17.320 άτομα, αναδεικνύοντας έτσι, όχι μόνο την καταξίωση της έκθεσης στην Παγκόσμια Ναυτιλιακή Κοινότητα, αλλά και την αυξανόμενη δύναμη της Διεθνούς Ναυτιλίας.

Με την ματιά στραμμένη προς την Ανατολή τα "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ 2008" επιβεβαίωσαν την ισχυρή συμμετοχή εκθετών από την Ασία και την Άπω Ανατολή σε αριθμό σχεδόν τριπλάσιο από τον αριθμό των Ασιατών εκθετών από την εκδήλωση του 2000 και μαζί με τους Κινέζους τους Κορεάτες, τους Ιάπωνες και από τη Σιγκαπούρη απετέλεσαν σχεδόν το 50% της συνολικής συμμετοχής εκθετών από την Ασία. Εκτός από τις καθιερωμένες ναυτικές χώρες έκαναν, για πρώτη φορά, την εμφάνισή τους εταιρείες από την Δημοκρατία της Ονδούρας, την Ισλανδία, το Λουξεμβούργο και την Μογγολία. Συγχρόνως φιλοξενήθηκαν 22 εθνικά περίπτερα, περισσότερα από κάθε άλλη φορά, καθώς προστέθηκαν τα περίπτερα της Ρουμανίας και της Ονδούρας. Οι Ελληνικές συμμετοχές έφθασαν τον αριθμό των 291 εκθετών.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Από τα πανάρχαια χρόνια, η Ναυτιλία άνοιγε καινούργιους

δρόμους στην παγκόσμια συνεργασία, το διεθνές εμπόριο, την οικονομική ανάπτυξη, την πολιτιστική δημιουργία. Έφερε πιο κοντά μακρινούς τόπους, διαφορετικούς λαούς, ξεχωριστούς πολιτισμούς. Συνέβαλλε στην πρόοδο και την ευημερία όλων. Απ' τα μέσα του εικοστού αιώνα, χάρη στην έμπνευση πολλών και τη δουλειά ακόμη περισσότερων ανθρώπων, η Ελλάδα, αναβιώνοντας την παράδοση πολλών αιώνων, βρίσκεται στην πρωτοπορεία της Εμπορικής Ναυτιλίας. Ο ελληνόκτητος εμπορικός στόλος είναι σταθερά πρώτος σε παγκόσμιο επίπεδο, ενώ τα εμπορικά πλοία με ελληνική σημαία καταλαμβάνουν την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Τρίτη στη διεθνή κατάταξη.

Η ναυτιλία διαδραματίζει πρωταγωνιστικό "ρόλο" στην εξυπηρέτηση του μεγαλύτερου ποσοστού των μεταφορικών αναγκών, είναι ασφαλής, με χαμηλό κόστος και ως βιομηχανική μονάδα θεωρείται "πράσινη και φιλική προς το περιβάλλον". Αυτήν ακριβώς την ιδιαιτερότητα και αναπτυξιακή δυναμική που συγκεντρώνει ο κλάδος καθώς και οι γύρω από αυτόν δραστηριότητες προβάλλει με τον πλέον δυναμικό τρόπο η Διεθνής Ναυτιλιακή Έκθεση "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ" η οποία πραγματοποιείται κάθε δύο χρόνια και φέτος συμπληρώνει 39 χρόνια παρουσίας. Είναι εξαιρετικό το γεγονός ότι για 21η φορά σε διάστημα 39 ετών η "καρδιά" της Παγκόσμιας Ναυτιλίας κτύπησε και πάλι στην Ελλάδα και μάλιστα με περισσότερη λάμψη και ανέδειξε και υπογράμμισε όλο και περισσότερο τις δυνατότητες που η ίδια η εμπορική μας ναυτιλία έχει και προσφέρει στην ελληνική οικονομία και τον ελληνικό λαό.

Η ναυτιλία είναι ο δυναμικότερος κλάδος της ελληνικής οικονομίας και ο βασικός οδηγός της παγκόσμιας οικονομίας η δε κοινότητα των Ελλήνων πλοιοκτητών ο "καπετάνιος" του κλάδου. Τα "Ποσειδώνια" είναι απλά ο κοινός παρανομαστής που φέρνει κοντά τους αγοραστές με τους προμηθευτές συνδέοντας τα ναυτιλιακά έθνη του κόσμου, κάθε φορά, σε αυτή τη διοργάνωση. Η έκθεση φέρνει, επίσης, θετικά αποτελέσματα στην Ελληνική οικονομία τα οποία με κατάλληλη εκμετάλλευση συμβάλλουν στην τουριστική προβολή της χώρας μας αλλά και για συνεργασίες αναπτυξιακής προοπτικής. Οι διεθνείς επισκέπτες της "ακούμπησαν" εφέτος στην Αττική πάνω από 55 εκατ. ευρώ σε κάθε είδους δραστηριότητα. Περιθώρια για περαιτέρω ανάπτυξη πάντα υπάρχουν με το άνοιγμα της χώρας μας σε νέες αγορές και με τη διεύρυνση των δραστηριοτήτων στον εμπορικό τομέα. Ο προσανατολισμός πρέπει να είναι η ανάπτυξη της ναυτιλίας, του τουρισμού και του εμπορίου με τη μεγιστοποίηση του προσφερόμενου προϊόντος της παροχής υπηρεσίας, αλλά και την προβολή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ "ΜΕΓΑΛΟ ΛΙΜΑΝΙ"

Την επιστροφή της διεθνούς ναυτιλιακής έκθεσης "ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ" στο "μεγάλο λιμάνι" σχεδιάζουν ο Εμπορικός Σύλλογος Πειραιά σε συνεργασία με την εταιρεία "Εκθέσεις Ποσειδώνια ΑΕ" και προωθούν σχέδιο για να "μετακομίσει" η έκθεση το 2010 στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας στο Νέο Φάληρο. Επίσης ο Ο.Λ.Π. σε συνεργασία με το ΥΕΝΑΝΠ επιθυμούν μέχρι το 2010 να έχει δημιουργηθεί το εκθεσιακό κέντρο στην περιοχή Παλατάκι, ώστε να φιλοξενηθεί εκεί η έκθεση. Είναι μια προσπάθεια η οποία εντάσσεται στους κεντρικούς στόχους για την εξέλιξη του Πειραιά σε διεθνές ναυτιλιακό κέντρο.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΝΙΚΟΣ ΚΩΣΤΑΡΑΣ

Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Ο καπετάν Νίκος Κωστάρας, πλοίαρχος ποντοπόρων πλοίων, ιστορικός ερευνητής, βιογράφος και συγγραφέας, γεννήθηκε το 1929 στα Κακουρέϊκα Γορτυνίας. Μετά τα εγκύκλια μαθήματα στα σχολεία, Ανδρίτσαινας και Δημητσάνας, φοίτησε και πήρε πτυχίο της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής. Σταδιοδρόμησε ως πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού, ταξιδεύοντας με ποντοπόρα πλοία σε όλα τα μήκη και πλάτη. Το 1975 αποσύρθηκε στη στεριά και υπηρέτησε ως αρχιπλοίαρχος και το 1990, συνταξιοδοτήθηκε.

Στα 35 χρόνια των θαλασσιών ταξιδιών του ο καπετάν Νίκος, αποκόμισε πολύτιμη επαγγελματική, κοινωνική και πνευματική μόρφωση ενός πράου, πολύξερου και κοσμοπολίτη πνευματικού ανθρώπου.

Στα χρόνια εκείνα των αναχωρήσεών του ο συγγραφέας Κωστάρας μελέτησε ιστορία, ελληνική και παγκόσμια, λογοτεχνία, ήθη και έθιμα Ελλήνων και ξένων και κυοφόρησε μέσα του έναν αμύθητο Πακτωλό καταβολών και εντυπώσεων, τις οποίες από τότε άρχισε να δημοσιεύει πυκνά σε ναυτικά, λογοτεχνικά, ιστορικά και άλλα έντυπα ("Ναυτική Ελλάς", "Εξάντας", "Εκφραση", "Ναυτικά Χρονικά", "Αρκαδικά", "Παγκόσμια Συνεργασία", "Ιστορία" κ.α.).

Το πολύπλευρο και πολύχυμο έργο του καπετάν Νίκου Κωστάρα, διάσπαρτο κυρίως σε έντυπα και σε ολιγοσέλιδα βιβλία, έχει σαν θέμα τη θάλασσα, τον άνθρωπο, την ιστορία και την ιστορία προσώπων. Για τις εργασίες του αυτές ο συγγραφέας σε μια του συνέντευξη, σημειώνει τα εξής: "Η πτυχιακή μου μελέτη του 1951 "Αξιοποίηση των υδατοπτώσεων του Λάδωνα", "Το κράτος των Ηραιτών" (1945), "Ο Κολοκοτρώνης ως πλοίαρχος" (1991), "Ο Ζαχαριάς Μπαρμπιτσιώτης" (1995), "Ο Αγιοθαλασσίτης στην Αρκαδία" (1993), "Ο Θανασάς ο Ραφτιώτης" (2000), "Ο Αρκαδικός Οδυσσεύς" (1990), "Η Ξεχασμένη Λιοδώρα" (1999), "Αρκαδία - Κύπρος" (1992), "Ναυτική Γορτυνία" (2001), "Ναυτική Μαντινεία" (2003), "Ναυτική Γορτυνία" (2007), "Το πέρασμα στη Σιγκαπούρη", "Η διέλευση από τη Διώρυγα του Παναμά", "Ο θεός Αλφειός" (2003), "Αργοναυτικοί θρύλοι" (1993), "Αρκαδία - Μακεδονία" (1992), "Προσκύνημα στο Λιμπούσι", "Η καρδιά της μάνας", "Μελέτη θανάτου", "Ο πόνος του ανθρώπου", "Η κοινωνία της μοναξιάς", "Απόδημος Ελληνισμός", "Γιαμαγκάτα η καρδιά της Ιαπωνίας" (1999), "Ενατένιση του χρόνου", "Κοντά στα παγόβουνα", "Ναυτική παράδοση" και πλέον από 500 εθνικοκοινωνικά και ταξιδιωτικά κείμενα...".

Είναι μέλος της "Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών" του Δ.Σ. του "Κέντρου Αρκαδικών Μελετών", της "Εταιρείας Πελοποννησιακών Σπουδών" κ.α. Για το σύνολο του έργου του τιμήθηκε με το Α΄ Βραβείο Λογοτεχνίας από το Πνευματικό Κέντρο Αμαρουσίου, από το Μουσικό Σύλλογο Αμαρουσίου, από το περ. "Δελφίνι", με το Α΄ Βραβείο και Έπαινο από τα Βραβεία "Νίκου Καββαδία" κ.α.

Ο καπετάν Νίκος Κωστάρας δεν είναι μόνο ένας ευχάριστος α-

φηγητής, με κάλαμο ρωμαλέο και καθάριο, αλλά και ένας οξυδερκής ερευνητής, που φέρνει σε φως γεγονότα και πρόσωπα λίγο ή καθόλου γνωστά και τα περιβάλλει με ενάργεια και ύφος λογοτεχνικό. Η δουλειά του είναι απλή και πρωτότυπη.

Εκτός από την προβολή της ναυτικής Αρκαδίας, που αποκαλύπτει την κυριαρχία της στον θαλάσσιο στίβο, θεωρούμε μοναδική τη μελέτη του, που φέρει τον τίτλο "Ο Κολοκοτρώνης ως Πλοίαρχος", που κυκλοφορεί σε ανάτυπο από το περιοδ. "Εφοπλιστής" (Μάρτιος 1973). Από αυτήν την σε βάθος αναζήτηση της ναυτοσύνης του Γέρο του Μοριά και την μεγαλοπρεπή του δράση ως πλοίαρχου, ανθολογούμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα, για να φανεί το εύρος της έρευνας, το ύφος και η πλατιά ιστορική γνώση του συγγραφέα Νίκου Κωστάρα:

ΣΤΗΝ ΑΣΠΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Οι μυτεροί κάβοι του Μοριά είναι σαν χερούκλα που απλώνεται και χουφτιάζει την Άσπρη θάλασσα, το Αιγαίο Πέλαγος. Από τον αφρό των κυμάτων της Άσπρης θάλασσας πρόβαλλε σαν άλλη Αφροδίτη, η Ελληνική Λευτεριά για να πλημμυρίζει στις στεριές το μέγα και αιώνιο φως. Κι όποιος θάθελε να γράψει μια ιστορία του εικοσιένα θάπρεπε ν' αρχίσει από τη θάλασσα. Η θάλασσα στάθηκε πρωταγωνίστρια. Στη θάλασσα κρίνεται το ριζικό κάθε φυλής. Είναι το πιο μεγάλο και φοβερό σχολείο και θέατρο πολέμου.

Το Αιγαίο έγινε η ναυτική σχολή των προγόνων μας. Από την αρχαιότητα ξεχώριζαν στη θαλασσινή τέχνη οι Έλληνες όπως ο τόπος μας είναι μια χερσόνησος και το Αιγαίο κατάσπαρτο από νησιά, "θάχουμε και γη και πατρίδα, όσο κατέχομε διακόσια καράβια αρματωμένα", είχε τονίσει ο Θεμιστοκλής στον Κορίνθιο ναύαρχο κι αυτά τα λόγια επαναλήφθηκαν από τους Υδραίους καπετάνιους του Εικοσιένα. Σβησμένοι αντίλαλοι των προγόνων μας ανασταίνονται και συντελείται το ξαναγύρισμα των Ελλήνων προς τα πελάγη. Η Ελλάδα ακουμπάει στη θάλασσα, όπως λέει ο ποιητής μας Οδ. Ελύτης.

Με τη συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή (1774) και του Αϊναλή Καβάκ (1779) βρήκαν προστασία τα ραγιάδικα

καράβια και μεταχειρίζονταν ανάλογα με τις περιστάσεις τρεις σημαίες, τη ραγιάδικη, τη ρώσικη και της Μάλτας. Με το συντροφικό σύστημα απόχτηκαν αρκετά καράβια. Με τον αγγλικό αποκλεισμό στα χρόνια του Ναπολέοντα οι θαλάσσιες μεταφορές έπεσαν στα χέρια Ρωμιών караβοκυραίων. Ταξιδεύοντας με τα ταχύπλοα καράβια τους κατόρθωναν να σπάσουν τον αγγλικό αποκλεισμό πραγματοποιώντας μεγάλα κέρδη.

Ακόμη και τα τουρκικά πλοία ήταν επανδρωμένα με Ελληνικά πληρώματα. "Άνευ των Ελλήνων ουδέποτε θα υπήρχε οθωμανικός στόλος" (J. Graviere - Γάλλος ναύαρχος).

Αυτή η απότομη αναγέννηση της ναυτιλίας είναι μοναδικό φαινόμενο και δείχνει τη συνέχεια της φυλής, γιατί δεν υπήρχαν σχολές να διδαχθούν τη δύσκολη τέχνη του γεμιτζή και του ποντοπό-

Επίδοση του Α΄ Βραβείου Δοκιμίου από την λογοτέχνη Βασιλική Μυλωνοπούλου. Διακρίνονται Δ. Τσουκνίδας, Πρόεδρος ΕΕΛ, Κ. Ρούτης, Αντιπρόεδρος ΕΕΛ, Αθανασόπουλος Αθ., Σύμβουλος

ρου. Η ναυτική δεξιοτεχνία φούντωσε δια μιας, καταχωμένη στο υποσυνείδητο των ναυτοπαιδών. Η φωνή της θάλασσας σάλεψε τότε δυνατά την ελληνική ψυχή.

Άρχισαν να ναυπηγούν ανορθόδοξα σκαριά, που τα έκαναν να τρέχουν με την πιο ανάλαφρη πνοή. Τα σκαριά αυτά ξεπερνούσαν, το όριο ασφαλείας και χρειάζονταν εξαιρετική ικανότητα του καπετάνιου να τα τιμονεύει και των ναυτών να εκτελούν γοργά το ανεβοκατέβασμα των πανιών. Ακόμη και ξένοι δοκιμασμένοι θαλασσινοί στάθηκαν ανίκανοι να κυβερνήσουν τέτοια δικά μας ιστοφόρα, που τα βάφτιζαν μ' αρχαία χτυπητά ονόματα. Ακόμη και στα κανόνια του карабиού είχαν δώσει παλιά ονόματα των άστρων και των αστερισμών. Στη θάλασσα ένοιωθαν το αίσθημα της υπεροχής τους πάνω στον Τούρκο θαλασσινό.

Γι' αυτό και ο καπετάν Θόδωρος Κολοκοτρώνης εκτίμησε τη θάλασσα και μονολογούσε αγνανεύοντας την Άσπρη θάλασσα: "Από τα δύο στοιχειά γη και πέλαγος, το δεύτερο είναι πολυτιμότερο για μας: φεύγουν οι στεργιές από παντού αγναντεύουμε θάλασσα. Και στις μέρες μας, που έντεσε νάχουμ' δύναμη, με τα σιτοκάραβα πολεμήσαμε τα βασέλα. Ο άξιος γεμιτζής παίρνει τα σοβράνα και μάχεται με τη βοήθεια των ανέμων κι ως είναι μικρό το καυί του".

Αργότερα στην Άλωση της Τριπολιτσάς ναυτικούς έβαλε και άνοιξαν τις πόρτες του Κάστρου της, τον Μανώλη Δούνια από την Τσακωνιά και δυο Σπετσιώτες, τον Αυραντίνη και τον Γκίκα Ρουμάνη. Τους πατούσαν τα σχοινιά, τά 'δεναν από τα κανόνια του πυροβολείου και κείνοι μαθημένοι απ' τα καράβια ανέβαιναν γοργά και άνοιξαν την πόρτα τ' Αναπλιού.

Είχε μεταμορφώσει τους ραγιαδες σε Έλληνες με συνείδηση της ιστορικής συνέχειας του Ελληνισμού, που η Ελευθερία είναι απόκτημα γιατί η Λευτεριά θέλει άντρες ατσάλειους, δεν πάει με τους κακομοίρηδες.

"Εκατόν Έλληνες τα έβαζαν με πέντε χιλιάδες Τούρκους κι ένα καράβι με μια αρμάδα". Ήταν τότε που ήταν μονιασμένοι. Ακόμη το παράδειγμα των τολμηρών καπετάνιων ανέφερε στους συμπατριώτες του για παράδειγμα ο θυμόσοφος Καπετάν Θόδωρος Κολοκοτρώνης:

"Ομοιάζομεν σαν να είναι εις ένα λιμάνι πενήντα - εξήντα καράβια φορτωμένα, ένα από αυτά ξεκόβει, κάνει πανιά, πηγαίνει εις την δουλειά του με μεγάλη φουρτούνα, με μεγάλο άνεμο πηγαίνει, πουλί, κερδίζει, γυρίζει οπίσω σώνον. Τότε ακούς όλα τα επίλοιπα καράβια να λένουν: "Ιδού άνθρωπος, ιδού παλικάρια, ιδού φρόνιμοι και όχι σαν εμείς οπού καθόμεθα έτσι δειλοί, χαϊμένοι" και κατηγορούνται οι καπεταναίοι ως ανάξιοι. Αν δεν ευδοκμούσε το καράβι ήθελε ειπούν: Μα τί τρελός να σηκωθεί με τέτοια φουρτούνα" με τέτοιο άνεμο! Να χαθεί ο παλιάνθρωπος, επήρε τον κόσμο εις τον λαϊμό του". Έτσι κι εμείς ξεκινήσαμε για να κάνουμε την Επανάσταση. Αν αποτυχαίναμε, τι κατάρες θα ακούγαμε! Αλλ' έδωσε ο Θεός και πετύχαμε και φέραμε τη λευτεριά στην πατρίδα. Γι' αυτό κάπου αλλού έλεγε χαμογελώντας: Οι Έλληνες είναι τρελοί αλλά έχουν γνωστικό Θεό.

Από τη Ζάκυνθο κοιτάζε τα βουνά του Μοριά και στέναζε:

Βλέπω τη θάλασσα πλατιά και τον Μοριά αλάργα
με πήρε το παράπονο και το μεγάλο ντέρτι...

Έτσι σαν τρελός για τη λευτεριά της πατρίδας άφησε στη Ζάκυνθο τη γυναίκα του Κατερίνα με τα παιδιά του, καθώς και την καπετάνισσα μάνα του, τη θρυλική Ζαμπέτα με το όνομα, την Ζαμπία που τον γέννησε κάτω από μια βελανιδιά, στο Ραμοβούνι, κυνηγημένη από τους Τούρκους, τη Δευτέρα της Λαμπρής (3.4.1770) κι έλαβε το όνομα του Θόδωρου Ορλώφ.

Και τώρα για την Άσπρη θάλασσα, ακόμη και κουρσάρος για να σπάσει τις αλυσίδες της σκλαβιάς...

Με την υπογραφή της συνθήκης του Τιλσίτ (7.7.1807), που συνυπέγραψαν Γαλλία και Ρωσία, τα Επτάνησα παραχωρήθηκαν στη Γαλλία από τους Ρώσους. Ο Ρωσικός στόλος πήρε διαταγή να επιστρέψει στη Μαύρη θάλασσα αφήνοντας ανυπεράσπιστους για τρίτη φορά τους Έλληνες στην άγρια εκδίκεση των αγαρηνών. Ο

Μοντσενίγος, γενικός διοικητής των Ιονίων Νήσων έστειλε διαταγή στον Καποδίστρια να πάψει τον πόλεμο στη Λευκάδα με τον Αλή Πασά. Ο Καποδίστριας παρέδωσε το κάστρο στο Γάλλο υποστράτηγο Φορεστιέ και επέστρεψε στην Κέρκυρα. Τα Ελληνικά τάγματα παραδόθηκαν ενέχυρο στη νέα διοίκηση. Αρκετοί οπλαρχηγοί, όπως ο Μάρκος Μπότσαρης, μπήκαν στην υπηρεσία των Γάλλων. Ο Κολοκοτρώνης καίτοι θαύμαζε τον Ναπολέοντα, τον "θεό του πολέμου", όπως χαρακτηριστικά τον αποκαλούσε, αρνήθηκε να υπηρετήσει τους Γάλλους.

Άνοιξε αλληλογραφία με τους αρματολούς του Ολύμπου και τέλος αποφάσισε να φύγει από τα Επτάνησα με τον Κεφαλονίτη καπετάν - Αλεξανδρή Ραυτόπουλο για την Σκιάθο, τα "Ψαρά της Θεσσαλίας".

Εκεί στην Σκιάθο, στο μοναστήρι του Ευαγγελισμού συγκεντρώθηκαν πολλοί αρματολοί καπεταναίοι και κλέφτες φεύγοντας τη μανία του Αλή Πασά και πικραμένοι από τη συμφωνία των μεγάλων.

Με τον Πρόεδρο του συμβουλίου του Απόδημου Ελληνισμού κ. Αντρίου Άθνης (Αθανασούλα από το Κακόβατο Ηλείας) στην τιμητική τελετή στο π. Δημαρχείο από τον δήμαρχο Παν. Τζανίκο στις 23-5-2001.

λων. Αν οι αυτοκράτορες είχαν υπογράψει συνθήκες τις έγραφαν κι αυτοί στα τσαρούχια τους. Έφτιασαν καταδρομικό στόλο από εβδομήντα μικρά πλοία - φούστες (ταχύπλοα στενόμακρα διίστια πλοία κινούμενα με κουπιά και προωθούμενα με πανιά) - κι αποφάσισαν να κάνουν "κούρσο" - για να σπάσουν τα δεσμά της δουλείας.

Και όπως εξιστορεί ο ιστορικός μας Κων. Παπαρρηγόπουλος "...άπαντες οι μάχμοι των χωρών εκείνων καταφυγόντες εις Σκιάθον και συγκροτήσαντες αυτόθι καταδρομικόν στόλον εξ 70 περίπου πλοιαρίων, εξηκολούθησαν τον αγώνα κατά θάλασσαν. Οι επί τω σκοπώ τούτω συνελθόντες ονομαστί άνδρες ήσαν ο εκ Βάλτου Γιάννης Σταθάς, γαμβρός του Μπουκουβάλα, ο Καζαβέρνης, οι αρματολοί του Ολύμπου Βλαχάβας, Λαζαίοι, Τζαχίλης, Μπιζιώτης και Σύρος, ο Πελοποννήσιος Κολοκοτρώνης, ο Ναούσης αρματολός Ρομφές και Νίκος Τσάρας. Γενικός αρχηγός του στολίσκου προεχειρίσθη ο Σταθάς, όστις αναπέτασεν αντί της πρότερον κυματιζούσης .επί των πλοίων εκείνων ρωσικής σημαίας, σημαίαν ελληνικήν φέρουσαν επί κυανού πεδίου λευκόν σταυρόν. Αντιναύαρχος ανηγορεύθη ο Νίκος Τσάρας και ο στολίσκος υποδιαιρέθη εις επτά μοίρας ως εκάστη εκαιέτο από της πατρίδος του αρχηγού: ΒΑΛΤΟΣ, ΜΟΡΙΑΣ, ΡΟΥΜΕΛΗ, ΟΛΥΜΠΟΣ, ΑΣΠΙΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΣΚΙΑΘΟΣ και ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ. Ο καταδρομικός στόλος ου μόνον εις τα οσημανικά παράλια και πλοία κατήνεγκε πληγάς πολλές, αλλά και προς αυτά τα πολεμικά σκάφη ετόλμησεν ν' αναπαταχθή".

ΤΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ

Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γιώργου Σιέττου

Έτσι ονομάζεται ο β' γύρος του Εμφυλίου Πολέμου που δημιούργησε το ΕΑΜ τον Δεκέμβριο του 1944.

Για να κατανοήσει κανείς τα Δεκεμβριανά πρέπει να γνωρίζει όλα όσα προηγήθηκαν τουλάχιστον το 1944. Συγκεκριμένα:

- Τον Μάη του 1944 έγινε η συμφωνία Πετρίτσι από τον Ιωαννίδη του ΚΚΕ και του Δουσάν Δασκάλωφ από το ΚΚ Βουλγαρίας, που επικυρώθηκε αργότερα από την Κομιντέρν. Η συμφωνία είναι κατάπιστη. Ανάμεσα στα άλλα λέει: α) στη Βουλγαρία θα δοθεί εδαφική διέξοδος στο Αιγαίο και β) Η Μακεδονία κλπ γίνεται αυτόνομη Σοβιετική Δημοκρατία μέσα στην ΕΣΣΔ.

- Συγκροτήθηκαν τα Τάγματα Ασφαλείας που αποτέλεσαν το αντίπαλον δέος του ΕΛΑΣ.

Τον Μάιο του 1944 ο Παπανδρέου, ως πρόεδρος της Ελληνικής Κυβέρνησης, συγκάλεσε τη διάσκεψη του Λιβάνου, η οποία κατέληξε στη δημιουργία κυβέρνησης εθνικής ενότητας στην οποία συμμετείχε και το ΕΑΜ με 6 υπουργούς.

Στις 23 Σεπτ. 1944 υπεγράφη η συμφωνία της Καζέρτας (πόλη της Ιταλίας). Τη συμφωνία, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Μόσχας, την υπέγραψε και η ΠΕΕΑ / ΕΑΜ - ΚΚΕ.

Η συμφωνία αυτή αποτέλεσε τον δούρειο ίππο της διάλυσης του ΕΛΑΣ. Πρόβλεπε:

- Αρχιστράτηγο των συμμαχικών δυνάμεων στην Ελλάδα, του Σκόμπυ.

- Όλες οι αντάρτικες ομάδες στην Ελλάδα τέθηκαν στις διαταγές της κυβέρνησης Εθν. Ενότητας.

- Τα τάγματα ασφαλείας θεωρήθηκαν όργανα του εχθρού (ο Παπανδρέου χρύσωσε το χάπι).

- Η Εθν. Κυβέρνηση με τη σειρά της θέτει όλες τις αντάρτικες δυνάμεις στη διάθεση του Σκόμπυ.

- Καμμία ενέργεια δεν γίνεται στην Αθήνα χωρίς εντολή του Σκόμπυ.

- Οι αντάρτικες δυνάμεις απαγορεύεται να αναλάβουν την αρχή στα χέρια τους (Righter II, 137).

- Τα ρωσικά στρατεύματα έφθασαν στη Ρουμανία. Οι Άγγλοι θορυβήθηκαν μήπως οι Ρώσοι προελάσουν μέχρι το Αιγαίο. Γι' αυτό προχώρησαν σε συμφωνία με τη Γερμανία για την αλλαγή φρουράς. Άφησαν ανενόχλητους και ανεχώρησαν 70.000 Γερμανοί από τα νησιά και την Πελοπόννησο.

- Μετά τις 15 Σεπτεμβρίου οι Γερμανοί άρχισαν μαζικές αποχωρήσεις. Σχεδόν όλες οι αντάρτικες ομάδες δεν παρενόχλησαν την αποχώρηση της Βέρμαχτ.

- Έγιναν προσπάθειες από τον Δαμασκηνό και τον

Φέλμου για να μην γίνουν καταστροφές. Ο Φέλμου κήρυξε την Αθήνα ανοχύρωτη πόλη.

- Η κυβέρνηση Παπανδρέου έστειλε προπομπούς τους υπουργούς Κανελλόπουλο και Τσάτσο, οι οποίοι έφτασαν στην Πελοπόννησο με τις πρώτες βρετανικές δυνάμεις στις 4 Οκτωβρίου και συνόδεψαν τον Άρη στις γιορταστικές εκδηλώσεις.

- Η απελευθέρωση έγινε ήσυχια και πειθαρχημένα.

- Η Αθήνα εκκενώθηκε στις 12-14 Οκτωβρίου. Η ελληνική κυβέρνηση έφτασε στις 18 Οκτωβρίου.

- Αμέσως έγινε στη Μητρόπολη επίσημη δοξολογία.

- Ο Παπανδρέου έβγαλε λόγο. Τότε ήταν που είπε: Πιστεύουμε και στη λαοκρατία.

- Στις 23 Οκτωβρίου σχηματίστηκε η νέα κυβέρνηση Παπανδρέου στην οποία συμμετείχαν 7 μέλη του ΕΑΜ.

- Στις 5 Νοεμβρίου ο Παπανδρέου έβγαλε διάταγμα για την Εθνοφυλακή και παράλληλα για τη διάλυση των ανταρτών ΕΛΑΣ - ΕΔΕΣ ως τις 10 Δεκεμβρίου 1944.

- Τη λύση αυτή αρχικά την είχε αποδεχτεί η αριστερά.

- Την 1 Δεκεμβρίου ο Σκόμπυ έδωσε διαταγή για τη διάλυση των αντάρτικων σχηματισμών.

- Το ΕΑΜ αρνήθηκε να αναγνωρίσει στην Εθνοφυλακή τα καθήκοντά της.

- Η κατάσταση άρχισε να οξύνεται. Τόσο ο Σκόμπυ όσο και το ΕΑΜ περίμενε να κάνει ο αντίπαλος το πρώτο σφάλμα.

- Ο Σκόμπυ, με εντολή του Τσώρτσιλ, και τη συνεργασία του Γ. Παπανδρέου έστησε παγίδα στο ΕΑΜ και να πως:

- Το ΕΑΜ ζήτησε και έλαβε άδεια για λαϊκή εκδήλωση στις 3 Δεκεμβρίου στην πλατεία Συντάγματος.

- Την τελευταία στιγμή, δηλαδή στις 2 Δεκεμβρίου η άδεια σκόπιμα ανεκλήθη.

- Αμέσως παραιτήθηκαν οι 7 υπουργοί του ΕΑΜ.

- Η διαδήλωση παρά την απαγόρευση, έγινε.

- Η διαδήλωση αρχικά είχε ήρεμη πορεία. Ξαφνικά όμως, σαν κεραυνός εν αιθρία, άρχισαν να πέφτουν πυροβολισμοί εναντίον του πλήθους. Οι διαδηλωτές ανταπάντησαν με πυρά, πράγμα που δηλώνει ότι οι διαδηλωτές ήταν ένοπλοι.

- Μέχρι σήμερα, δεν έχει ξεκαθαριστεί ποιος ήταν εκείνος που πρώτος άρχισε τους πυροβολισμούς. Διατυπώθηκαν πάντως τρεις απόψεις:

- Η μια υποστηρίζει ότι η Αστυνομία άρχισε να πυροβολεί στο ψαχνό.

- Η δεύτερη λέει πως κάποιος κομμουνιστής προβοκάτορας άρχισε να πυροβολεί και

- Η τρίτη λέει ότι ομάδες διαδηλωτών ήταν οπλισμένες και χτύπησαν τους εκπροσώπους του νόμου και της τάξης ακολουθώντας προσχεδιασμένο πλάνο (Woodhouse, 14, Righter 223, Eudes 227, 243, 281).

- Στις 3 Δεκεμβρίου το βράδυ ο Παπανδρέου έβγαλε λόγο κι ένιπτε τας χείρας του.

- Το ίδιο απόγευμα ο ΕΛΑΣ απόπλισε τα αστυνομικά τμήματα στα περίχωρα.

- Στις 4 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε γενική απεργία.

- Στις 4 Δεκεμβρίου επίσης, ο Σκόμπυ, ακολουθώντας εντολή του Τσώρτσιλ, κήρυξε τον στρατιωτικό νόμο και διέταξε τον ΕΛΑΣ να εκκενώσει την Αθήνα - Πειραιά ως τις 6 Δεκεμβρίου.

- Το ΕΑΜ, υπολογίζοντας ότι οι Άγγλοι δεν θα συμμετείχαν, δεν συμμορφώθηκε.

- Στις 6 Δεκεμβρίου άρχισε επίθεση εναντίον των κυβερνητικών θέσεων. Τώρα όμως άρχισαν και οι Βρετανοί να χτυπούν τους Ελασίτες.

- Σιγά - σιγά η σύρραξη κορυφώθηκε. Η σύνθεση των εμπολέμων ήταν περίπου η εξής:

ΕΛΑΣ: 3.500 απειροπόλεμοι και χωρίς στρατιωτικό αρχηγό.

ΑΛΛΟΙ

- Ταξιαρχία Ρίμινι και Ιερός λόχος 2.500
- Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία 2.500
- Στην εξέλιξη ενισχύθηκαν από την Ινδική Ταξιαρχία

- Ταγματασφαλίτες - Εθνοφυλακή 2.500
- Αστυνομία, χωροφυλακή 10.200.

Εκχειρία: Στις 12.12.44 ο Σκόμπυ πρότεινε εκχειρία. Το ΕΑΜ - ΕΛΑΣ πρόβαλε σκληρούς όρους και χάθηκε η ευκαιρία.

Σύσκεψη Αθηνών: Στις 26-27 Δεκ. ο Τσώρτσιλ ήρθε στην Αθήνα. Έγινε σύσκεψη:

- Ο Τσώρτσιλ είπε ότι ήρθε στην Ελλάδα με τη σύμφωνη γνώμη του Ρούσβελτ και Στάλιν (υπονοώντας τη διάσκεψη της Μόσχας).

- Το ΕΑΜ πρόβαλε φοβερές αξιώσεις και οι συνομιλίες σταμάτησαν.

Εκκαθάριση Αθήνας - Πειραιά: (Right 257-279):

- Στις 28 Δεκ. 44 τα βρετανικά στρατεύματα εξαπέλυσαν επίθεση σ' όλα τα μέτωπα.

- Ο ΕΛΑΣ δεν μπορούσε να αντέξει αυτές τις επιθέσεις και τη νύχτα 4 προς 5 Ιαν. 1945 οι μονάδες του εκκένωσαν την Αθήνα.

- Ο ΕΛΑΣ, ωστόσο, πριν υποχωρήσει είχε συστήσει πρόχειρα δικαστήρια και είχε εκτελέσει εν ψυχρώ 1500 Έλληνες, οι οποίοι γι' αυτόν ήταν δοσίλογοι και καταδότες του εχθρού.

- Στις 10 Ιαν. 45, υπεγράφη ανακωχή που έβαλε τέρμα στον αγώνα 5 εβδομάδων μέσα κι έξω της Αθήνας.

- Οι απώλειες των Άγγλων ξεπερνούσαν τους 2.000 νεκρούς, του ΕΛΑΣ νεκροί και τραυματίες 10.000.

- Η ανακωχή θα ίσχυε από τα μεσάνυχτα της 15ης Ιανουαρίου.

- Στη συνέχεια άρχισαν διαπραγματεύσεις που οδήγησαν στη συμφωνία της Βάρκιζας.

- Ο Παπανδρέου υπέβαλε την παραίτησή του και ο Δαμασκηνός ανέθεσε την κυβέρνηση στον στρατηγό Πλαστήρα στις 3 Ιανουαρίου 1945.

Σχόλια

Πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι το ΕΑΜ εξαιτίας των Δεκεμβριανών γεγονότων απώλεσε μεγάλο μέρος της λαϊκής του βάσης.

Κάτω από το βάρος των ανελέητων σφαγών ενώθηκαν σαν μια γροθιά όλοι οι μη αριστεροί Έλληνες.

Τέλος, βαρύνουν πολύ στη ζυγαριά όσα αναφέρει ο Στάλιν στο ημερολόγιό του (Κριμπάς 90Α). Όπως προκύπτει από το ημερολόγιο του Στάλιν, ο Στάλιν τηλεφώνησε στο Δημητρώφ και του είπε: "Εγώ συμβούλεψα την Ελλάδα να μην αρχίσουν αυτόν τον αγώνα. Οι άνθρωποι του ΕΛΑΣ δεν έπρεπε να βγουν από την κυβέρνηση Παπανδρέου. Καταπιάστηκαν με δουλειά για την οποία δεν τους επαρκούν οι δυνάμεις. Φαίνεται ότι υπολόγιζαν ότι ο Κόκκινος Στρατός θα κατέβει στο Αιγαίο. Αυτό εμείς δεν μπορούσαμε να το κάνουμε".

Συμφωνία της Βάρκιζας: (Right 257, 324-330)

Το επισφράγισμα των Δεκεμβριανών αποτέλεσε η συμφωνία της Βάρκιζας.

Υπεγράφη από την κυβέρνηση Πλαστήρα στις 12 Φεβρουαρίου 1945 και εκπροσώπους του ΕΑΜ.

Σε γενικές γραμμές πρόβλεπε:

- Ελευθερίες
- Άρση του στρατιωτικού νόμου
- Αμνηστία
- Απελευθέρωση ομήρων
- Δημιουργία εθνικού στρατού
- Αποστράτευση όλων των ομάδων Αντίστασης
- Εκκαθάριση υπαλλήλων
- Εκκαθάριση Σωμάτων Ασφαλείας
- Εκλογές
- Δημοψήφισμα

Ενώ γίνονταν συζητήσεις στη Βάρκιζα, στις 5 Φεβρουαρίου 1945 γίνεται η συνδιάσκεψη της Γιάλτας και επισημοποιούνται οι σφαίρες επιρροής.

Θα κλείσω το σημείωμά μου με τα λόγια από τον όρκο των Αθηναίων μετά την πτώση των 30 τυράννων: "Για τα περασμένα κανείς, για κανέναν, δεν πρέπει να κρατάει μίσος".

Πηγές:

- *Heinz Righter: Η ελληνική αντίσταση 1936-1949*
- *E.C.W. Myers: Η ελληνική αντίσταση*
- *C.M. Woodhouse: Το μήλο της έριδος*
- *Dominiqne Eudes: Οι καπετάνιοι*
- *Γρηγ. Κριμπάς: Εμφύλιος*
- *Γιάννης Χατζηπαναγιώτου: Η πολιτική διαθήκη του Άρη Βελουχιώτη.*

Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α) Βασ. Παπαγιάννη

Την 2α Οκτωβρίου 1959 ο αείμνηστος Οικονομολόγος και πρώην Πρωθυπουργός ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΛΩΤΑΣ εκφώνησε προς τους συνέδρους της Διεθνούς Τράπεζας Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης στην Ουάσιγκτον ομιλία οικονομικού περιεχομένου.

Η ομιλία αυτή εκφωνήθηκε στην Αγγλική γλώσσα και πιστεύουμε ότι κάθε Έλληνας αλλά και κάθε Ευρωπαίος, που δεν γνωρίζει Αγγλικά θα καταλάβει το περιεχόμενο στη δική του γλώσσα. Η ομιλία περιέχει μόνο Ελληνικές λέξεις, οι οποίες υπάρχουν όχι μόνο στην Αγγλική γλώσσα αλλά και σε όλες σχεδόν τις Ευρωπαϊκές γλώσσες.

Το κείμενο της μνημειώδους αυτής ομιλίας είναι το ακόλουθο :

Kyrie,

It is Zeus' anathema on our epoch and the heresy of our economic method and policies that we should agonize the Skylla of nomismatic plethora and the Charybdis of economic anaemia.

It is not my idiosyncrasy to be ironic or sarcastic but my diagnosis would be that politicians are rather cryptoplethorists. Although they emphatically stigmatize nomismatic plethora, they energize it through their tactics and practices. Our policies should be based more on economic and less on political criteria. Our gnomon has to be a metron between economic strategic and philanthropic scopes.

In an epoch characterized by monopolies, oligopolies, monopolistic antagonism and polymorphous inelasticities, our policies have to be more orthological, but this should not be metamorphosed into plethorophobia, which is endemic among academic economists.

Nomismatic symmetry should not antagonize economic acme. A greater harmonization between the practices of the economic and nomismatic archons is basic.

Parallel to this we have to synchronize and harmonize more and more our economic and nomismatic policies panethnically. These scopes are more practicable now, when the prognostics of the political end economic barometer are halcyonic.

The history of our didimus organization on this sphere has been didactic and their gnostic practices will always be a tonic to the polyonymous and idiomorphous ethnical economies. The genesis of the programmed organization will dynamize these policies.

Therefore, I sympathize, although not without criticism one or two themes with the apostles and the hierarchy of our organs in their zeal to program orthodox economic and nomismatic policies.

I apologize for having tyrannized you with my Hellenic phraseology. In my epilogue I emphasize my eulogy to the philoxenous aytochtons of this cosmopolitan metropolis and my encomium to you Kyrie, the stenographers.

Η απόδοση της ομιλίας αυτής στα "Ελληνικά" είναι η ακόλουθη :

Κύριοι,

Είναι "Διός ανάθεμα" στην εποχή μας και αίρεση της οικονομικής μας μεθόδου και της οικονομικής μας πολιτικής το ότι θα φέρναμε σε αγωνία την Σκύλλα του νομισματικού πληθωρισμού και τη Χάρυβδη της οικονομικής μας αναμιμίας.

Δεν είναι στην ιδιοσυγκρασία μου να είμαι ειρωνικός ή σαρκαστικός αλλά η διάγνωσή μου θα ήταν ότι οι πολιτικοί είναι μάλλον κρυπτοπληθωριστές. Αν και με έμφαση σιγματίζουν τον νομισματικό πληθωρισμό, τον ενεργοποιούν μέσω της τακτικής τους και των πρακτικών τους. Η πολιτική μας θα έπρεπε να βασίζεται περισσότερο σε οικονομικά και λιγότερο σε πολιτικά κριτήρια. Γνώμων μας πρέπει να είναι ένα μέτρο μεταξύ οικονομικής στρατηγικής και φιλανθρωπικής σκοπιμίας.

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από μονοπώλια, ολιγοπώλια, μονοπωλιακό ανταγωνισμό και πολύμορφες ανελαστικότητες, οι πολιτικές μας πρέπει να είναι πιο ορθολογιστικές, αλλά αυτό δεν θα έπρεπε να μεταμορφώνεται σε πληθωροφοβία, η οποία είναι ενδημική στους ακαδημαϊκούς οικονομολόγους.

Η νομισματική συμμετρία δεν θα έπρεπε να ανταγωνίζεται την οικονομική ακμή. Μια μεγαλύτερη εναρμόνιση μεταξύ των πρακτικών των οικονομικών και νομισματικών αρχόντων είναι βασική.

Παράλληλα με αυτό, πρέπει να εκσυγχρονίσουμε και να εναρμονίσουμε όλο και περισσότερο τις οικονομικές και νομισματικές μας πρακτικές πανεθνικώς. Αυτές οι θεωρήσεις είναι πιο εφαρμόσιμες τώρα, που τα προγνωστικά του πολιτικού και οικονομικού βαρομέτρου είναι χάλκινα.

Η ιστορία της δίδυμης οργάνωσης σε αυτήν την σφαίρα είναι διδακτική και οι γνωστικές τους εφαρμογές θα είναι πάντα ένα τονωτικό στις πολυώνυμες και ιδιόμορφες εθνικές οικονομίες. Η γένεση μιας προγραμματισμένης οργάνωσης θα ενισχύσει αυτές τις πολιτικές.

Γι' αυτόν το λόγο αντιμετωπίζω με συμπάθεια, αλλά όχι χωρίς κριτική διάθεση, ένα ή δύο θέματα με τους αποστόλους της ιεραρχίας των οργάνων μας στον ζήλο τους να προγραμματίσουν ορθόδοξες οικονομικές και νομισματικές πολιτικές.

Απολογούμαι που σας τυράνησα με την ελληνική μου φρασεολογία. Στον επίλογό μου δίνω έμφαση στην ευλογία μου, προς τους φιλόξενους αυτόχθονες αυτής της κοσμοπολίτικης μητρόπολης καθώς και το εγκώμιό μου προς εσάς, κύριοι στενογράφοι.

Από την ομιλία αυτή αποδεικνύεται για μία ακόμα φορά το μέγεθος του μεγαλείου της Ελληνικής γλώσσας και ότι αυτή δεν θα πάψει να είναι γλώσσα των Επιστημών και της λόγιας έκφρασης.

Η πρόσδος της επιστήμης αποδεικνύει διαρκώς την αναγκαιότητα της Ελληνικής γλώσσας για να προσδιορίσει τα επιτεύγματά της. Καθημερινά επαληθεύεται αυτό που έγραψε ο Μπέρναρντ Σο:

"Μάθε Ελληνικά, είναι η γλώσσα της σοφίας"

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΜΟ

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Τρ. Παπαγεωργίου

Την 19η Σεπτεμβρίου 2008 στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ημέρας της Ναυτιλίας 2008 πραγματοποιήθηκε στο Ευγενίδειο Ίδρυμα από το ΥΕΝ ημερίδα με θέμα: "Ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός στην Υπηρεσία της Ναυτιλίας".

Την έναρξη της ημερίδας έκανε ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κων/νος Καραμανλής ο οποίος αναφερόμενος στη δραστηριότητα του ΙΜΟ στα 60 χρόνια που πέρασαν από την ίδρυσή του τόνισε τον ρόλο του στην ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος, στην ασφάλεια των λιμένων και την τεχνική συνεργασία σε θέματα ναυτιλίας.

Ο Γενικός Γραμματέας του ΙΜΟ κ. Ευθύμιος Μητρόπουλος αναφέρθηκε στους λόγους που επέβαλαν την ίδρυση από τον ΟΗΕ αυτού του οργάνου, στην πορεία του, τα 60 αυτά χρόνια και στους σημαντικούς κανονισμούς και στα μέτρα που λήφθηκαν για την μείωση των ναυτικών ατυχημάτων και την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος.

Σήμερα είπε ο κ. Μητρόπουλος, "που εορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα της Ναυτιλίας, μπορούμε να πούμε με εμπιστοσύνη και υπερηφάνεια, ότι ο ΙΜΟ έχει υπηρετήσει κατά τον καλύτερο τρόπο τη ναυτιλιακή βιομηχανία τα 60 χρόνια που πέρασαν από την ίδρυσή του. Καθώς ανατρέχουμε στο τι έχουμε επιτύχει και πιο σπουδαία στις προκλήσεις του μέλλοντος, γνωρίζουμε ότι οι βάσεις στις οποίες στηριζόμαστε και με τις οποίες λειτουργούμε είναι πολύ γερές. Η πορεία για το μέλλον έχει χαραχθεί και θα πραγματοποιήσουμε το πέρασμά μας με αισιοδοξία και ξεκάθαρη ενόραση για τους αντικειμενικούς σκοπούς που χρειάζεται να επιτύχουμε".

Για τα επιτεύγματα και τον ρόλο του ΙΜΟ μίλησαν επίσης:

- Ο Πρόεδρος του Διεθνούς Ναυτιλιακού Επιμελητηρίου κ. Σπύρος Πολέμης.
- Ο Γενικός Γραμματέας της ΙΤΦ κ. David Cockroft
- Ο Πρόεδρος του ΒΙΜCΟ κ. Φίλιππος Εμπειρικός
- Ο Πρόεδρος του ΙΝΤΕΡΤΑΝCΟ κ. Νικόλαος Φιστές
- Ο Πρόεδρος του ΝΕΕ κ. Γεώργιος Γράτσος και
- Ο Πρόεδρος της ΕΕΕ κ. Νίκος Ευθυμίου.

Στην ημερίδα παρέστησαν ο Γενικός Γραμματέας ΥΕΝΑΝΠ κ. Ιωάννης Τζωάννος, ο Γενικός Γραμματέας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής κ. Γεώργιος Βλάχος, ο Αρχηγός ΛΣ κ. Θεόδωρος Ρεντζεπέρης, οι Υπαρχηγοί κ.κ. Μπούσιος και Γιαννημάρας, οι ενεργειακοί Υποναύαρχοι ΛΣ και Αρχιπλοίαρχοι ΛΣ, οι επίτιμοι Αρχηγοί ΛΣ κ.κ. Ντούνης, Βασόπουλος και Χασιώτης, ο Γενικός Γραμματέας της ΠΝΟ κ. Ιωάννης Χαλάς και πολλοί εν ενεργεία αξιωματικοί.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ημέρας της Ναυτιλίας 2008 έγιναν την 20 Σεπτεμβρίου 2008 στο Γαλαξίδι τα αποκαλυπτήρια Διεθνούς Μνημείου αφιερωμένου στη Γυναίκα του Ναυτικού.

Η τελετή έγινε παρουσία του Γενικού Γραμματέα του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού κ. Ευθυμίου Μητρόπουλου, του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αναστάσιου Παπαληγούρα, του Υφυπουργού κ. Πάνου Καμμένου, της ηγεσίας του Λιμενικού Σώματος, εκπροσώπων από πολλές χώρες μεταξύ των οποίων οι Αρχηγοί Ακτοφυλακής της Αργεντινής και Ουρουγουάης, του Δημάρχου Γαλαξιδίου και πολλών άλλων προσωπικοτήτων από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η τοποθέτηση του μνημείου έγινε συμβολικά στη θέση "Αγνάντια" απ' όπου οι Γαλαξιδιώτισσες γυναίκες των ναυτικών αποχαιρετούσαν τους συζύγους τους.

Υπενθυμίζεται ότι το Γαλαξίδι είναι η γενέτειρα του Γενικού Γραμματέα του ΙΜΟ κ. Ευθυμίου Μητρόπουλου, του οποίου στενοί συγγενείς, ήταν παλαιοί караβοκύρηδες και στη συνέχεια με την εξέλιξη, πλοιοκτήτες και εφοπιστές.

Απόσπασμα από την ομιλία του κ. Ε.Ε. Μητρόπουλου, γενικού γραμματέα του Ι.Μ.Ο.

... Όταν σε λίγο, με την αποκάλυψη του Μνημείου, θα φέρετε εις πέρας αυτή την τελετή, όταν φύγουμε από τον χώρο τούτο, σβήσουν τα φώτα και πέσει η σιωπή της νύκτας, η Γυναίκα του Μνημείου θα γυρίσει στο ρόλο της; Μόνη, σε τούτο το ακρωτήριο της Γαλαξιδιώτικης Γης ν' ατενίζει το νερό του Κρισαικού Κόλπου, να κατευδώνει και ν' αποχαιρετά τον καλό της, να τον τυλίγει στην σκέψη της και να προσεύχεται στην

Παναγία και τον Άγιο Νικόλαο να της τον φέρουν πίσω γερό και δυνατό.

Θα στέκεται εδώ που θα την αφήσουμε σε λίγο όρθια, να φυλάει τις δικές της Θερμοπίλες, με την γλυκύτητα και αρχοντιά που χάρισε στο πρόσωπο της ο δημιουργός της, αγέρωχη και συνάμα εύθραυστη και ευάλωτη. Να την δέρονουν οι μαϊστροι, οι βοριάδες και τα μελέμια, να γεύεται την αλμύρα του θαλασσινού νερού που σκάει στα βράχια πιο κάτω, να την μαστιγώνουν οι βροχές, να την περονιάζει το ψύχος της Γκιώνας και του Παρνασσού - και 'κεινη μόνη, να στέκεται, εφ' ώ ετάχθη, να δέεται και να περιμένει.

*Αυτήν την Γυναίκα τιμούμε σήμερα...
Σας ευχαριστώ!*

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΙΑΤΡΟΙ που δέχονται στα Ιατρεία τους συνάδελφους και τα μέλη των οικογενειών τους, με βιβλιάρια ασφαλισμένων του δημοσίου

ΠΑΝΤΕΛΕΩΝ Φραγκίσκος, Υποναύαρχος (Ι) Λ.Σ. ε.α., Παθολόγος, ειδικός Γαστρεντερολόγος. Αχαρνών 279, Αθήνα. Τηλ.: 210-8319011. Δέχεται Δευτέρα-Τρίτη-Τετάρτη 6-8

ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κοσμάς Αρχος Λ.Σ. (Ι) - Δερματολόγος - Γυναικολόγος. Μοσχονησίων 21-23. Πλ. Αμερικής Αθήνα. Τηλ.: 210-8679020. Δέχεται καθημερινώς πλην Παρασκευής 18.00-19.30.

ΣΠΕΝΤΖΑΣ Απόστ., Πλοίαρχος Λ.Σ. (Ι) Χειρουργός Ω.Ρ.Λ. Α-βέρωφ 2 Αθήνα. Τηλ.: 210-5222877. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης) 6-8.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Σταύρος Πλοίαρχος Λ.Σ. (Ι) Χειρουργός Οφθαλμίατρος. Πραξιτέλους 153 και Σωτήρος, 5ος όροφος Πειραιάς. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης απόγευμα) από ώρα 09.00 - 12.00 και 18.00 - 21.00 Τηλ.: 210-4127551, Κιν.: 6973-248323

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Εμμανουήλ Πλοίαρχος (Ι) Λ.Σ. Χειρουργός Ορθοπαιδικός. Τηλ.: 210-7216271 - 6977071292

ΛΑΔΑΣ Χ. Υπχος Π.Ν. (ε.α.) Ιατρός Ω.Ρ.Λ., Τσαμαδού 66 Πειραιά τηλ. 210-41 24 231

ΤΣΟΥΚΑΡΕΛΗΣ Π. Αντιπλοίαρχος Π.Ν. Ιατρός Ω.Ρ.Λ. Α. Κηφισίας 38 Αμπελόκηποι τηλ. 210-77 76 032

ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Πλωτάρχης Καρδιολόγος. Τηλ.: 6977070527. ΝΝΑ 210 7261717. Ιατρείο Λεωφ. Βασ. Σοφίας 47. Οικία Δροσίνη 3 - Βούλα.

ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ Ι Πλωτάρχης Π.Ν. Ιατρός Χειρουργός Οφθαλμίατρος Λ. Μεσογείων 421 β (Πλατ. Αγ. Παρασκευής) τηλ. 210-6080739 κιν. 6944536223

ΣΟΦΟΥΛΗΣ Νικόλαος Πλωτάρχης (Ι) Λ.Σ. Ειδικός Παθολόγος-Ηπατολόγος. Αρχιμήδους 9 & Ξενοφώντος 14 Ηλιούπολη τηλ. 210-9919010 κιν. 6944414808. Δέχεται Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, 18.30-21.30

ΔΑΥΙΔΗΣ Δημ. Πλωτάρχης Π. Ν. Ιατρός Γενικός Χειρουργός, Ελ. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-9573920

ΔΡ. Δ. ΜΠΟΤΣΕΑΣ (γιος συνάδελφου) Γενικός Χειρουργός - Ογκολόγος Μάρνης 8 τηλ. 210-82 29 033, 210-6814274

Β.Λ.ΓΚΟΥΜΑΣ Πλωτάρχης Π.Ν. Ιατρός Πνευμονολόγος - Φυματιολόγος Ν.Ν.Α. Α. Κηφισίας 89 - 91 Αμπελόκηποι τηλ. 210-69 06 655 με ραντεβού.

ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ Γεώργιος Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Ιατρός Παθολόγος, Αγ. Παρασκευής 12, Πειραιάς. Τηλ.: 210-45.13.162 - 210-45.12.439, Κιν.: 6932 744453

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ειδικός Παθολόγος, ειδικευθείς στην Αγγλία όπου και υπηρέτησε ως Επιμελητής σε πολλά ονομαστά Νοσοκομεία.

Ιατρείο Πλατεία Βικτωρίας, Αριστοτέλους 87, Αθήνα. Τηλ: ιατρείου 210 8833233, οικείας 210 8618049, κινητό 6974 496798

ΗΛΙΑΔΗΣ Θ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ιατρός Παθολόγος, Μέλος Διαβητολογικής Εταιρείας Β. Ελλάδος. Δέχεται απόστρατους και μέλη οικογενείας τους με το βιβλιário τους. Δημοκρίτου 1 Ψαχνά Ευβοίας, Τηλ.: 228029031, 6932263761.

Δρ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ Δ. Σταμάτιος Χειρουργός, Ουρολόγος. Ιατρείο: Μακεδονίας 13 Παπάγου, Τηλ. 210-65.45.504. Κιν.: 6977686655. Δέχεται με ραντεβού Δευτέρα-Τρίτη-Πέμπτη

Ιωάν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ Διαιτολόγος, Διατροφολόγος, Ομήρου 59 Ν. Σμύρνη. Τηλ.: 210-9318953, 6977970888

Κ. ΝΤΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Ειδικός Παθολόγος, Υγιεινολόγος, Ελ. Βενιζέλου 47 Ν. Σμύρνη, Τηλ.: 210-9313770

Δρ. ΚΑΒΑΓΙΑΣ Α. Αντώνιος Παιδίατρος, Παπαιαμαντοπούλου 65, Τηλ.: 210 7783650, 6932466509

ΜΠΙΜΠΛΗΣ Ιωάννης, Ιατρός Παθολόγος, Ειδικός στον Σακχαρώδη Διαβήτη, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο) Πειραιάς τηλ. 210-4532260, Fax: 210-4532282. Δέχεται: Καθημερινά 12.00 - 2.00 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30

μ.μ.

Ελένη ΜΠΙΜΠΛΗ - ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, Ιατρός Μικροβιολόγος, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο), Πειραιάς. Τηλ. 210-4532261, Fax: 210-4532282. Δέχεται καθημερινά 7.30 - 1.30 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

ΒΑΡΔΗΣ Γεώργιος, Ψυχίατρος, Ερατοσθένους 6, Αγ. Δημήτριος Τηλ.: 210-93365409, Κιν. 6944-558216

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Πνευμονολόγος, Φυματιολόγος, Αγ. Αλεξάνδρου 73, Παλ. Φάληρο, Τηλ.: 210-9856930.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ, Χειρουργός Ουρολόγος, Σινώπης 26-28 και Μιχαλακοπούλου 150, όπισθεν Πύργου Αθηνών. Τηλ.: 210-7792622

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΙ ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΙ κ.λ.π.

Μαρία ΖΗΚΑΚΗ-ΜΑΝΩΛΗ (σύζυγος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Αθ. ΜΑΝΩΛΗ) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος Φιλαρέτου 93 Καλλιθέα τηλ. 210-9568422 & 210-93.32 617

Βιβή ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ-ΠΕΡΙΜΕΝΗ (σύζυγος Αντιπλοίαρχου Λ.Σ. ε.α. Περιμένη Δημ.) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος ΙΙ Μερραρχίας 17 & Καραϊσκού Πειραιά τηλ. 210-42 96 367 & 210-42 96 345

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΜΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ Μικροβιολόγος. Α. Λαζαράκη 21-23 Πλατεία Γλυφάδας, Τηλ.: 210-8946608

ΓΚΙΚΑ-ΗΛΙΑΔΗ ΞΑΝΘΗ Μικροβιολόγος Ψαχνά Ευβοίας.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

Που προσφέρουν ειδικές τιμές στους ε.ε. & ε.α. Στρατιωτικούς και στα μέλη των οικογενειών τους.

ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ Γεώργιος Ανθυποπλοίαρχος (Υ.Ι.)

δέχεται με ραντεβού στο ιατρείο του Πλάτωνος 10 Πειραιάς τηλ.: 210 4119 890

Παν. ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ (γιος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Κορομάτρου Αλ.) Ιατρείο του Βασ. Όλγας 64 Κηφισιά τηλ. 210-61 40 841 με Ραντεβού.

Γιάννης ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ (γιος Αντ/ρχου Π.Ν. ε.α.) Ιατρείο του Γρηγ. Λαμπράκη 29 & Αντιγόνης 4 Νίκαια τηλ. 210-49 74 272, Κινητό: 6937606133

ΔΑΥΙΔΗΣ Πέτρος Ιατρείο του Ε. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-95 66 530

Άννα ΜΑΝΑΚΟΥ (κόρη Υ/ναύαρχου Π.Ν. ε.α. Μανάκου Π) Παιδοδοντίατρος Ιατρείο της Καραϊσκού 106 & Σωτήρος Πειραιά τηλ. 210-41 22 231

Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ χειρουργός οδοντίατρος. Κομνηνών 28 Πόρος, Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ. 2810-286256, κιν. 6932013329.

ΣΙΑΤΕΡΛΗ Μαρία, Χειρουργός οδοντίατρος, περιοδοντολόγος, εμφυτευματολόγος, Γκάλη 2 Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ.: 2810212676

ΜΑΚΡΗ Στ. Ελένη χειρουργός Οδοντίατρος, Φιλελλήνων 22 Σύνταγμα, Τηλ.: 210 3242484

Σ. ΧΥΤΗΡΗΣ χειρουργός οδοντίατρος, πτυχιούχος Πανεπ. Αθηνών, δέχεται στο ιατρείο του (με ραντεβού) επί της οδού Σπ. Λάμπρου 42 Καλλιόπη - Πειραιά.

Τηλ. 210- 4537970, 6932567817 και με ειδικές τιμές.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ. 210-4513300 Κιν.: 6936131909.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ.: 210-4513300 Κιν. 6936766509

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ. αποφάσισε την διοργάνωση των παρακάτω εκδρομών στο εσωτερικό της χώρας.

1.- Μονοήμερη εκδρομή στο εκκλησάκι της ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΑΣ για το Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2008.

2.- Τριήμερη εκδρομή με προορισμό την ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ και ευρύτερη περιοχή για το τριήμερο 15,16,17 Νοεμβρίου 2008.

3.- Διήμερη εκδρομή στην ΑΡΑΧΩΒΑ - ΔΕΛΦΟΥΣ κ.λ.π το Σαββατοκύριακο 13 και 14 Δεκεμβρίου 2008.

Πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής θα παρέχονται από τη Γραμματεία της ΕΑΑΛΣ, τηλέφωνο 210 4119868 και τον έφορο, Πλοίαρχο Λ.Σ. ε.α. Ν. Γκλεζάκο 210 8959196, 6977 221028.

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Γνωστοποιούμε στους συναδέλφους - μέλη της ΕΝΩΣΗΣ μας, ότι η καθιερωμένη εκδήλωση της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας για τα μέλη της Ε.Α.Α.Λ.Σ. θα πραγματοποιηθεί την 11η Ιανουαρίου 2009 ημέρα Κυριακή και ώρα 11.00 στο εντευκτήριο και λοιπούς χώρους του ιδιόκτητου διαμερίσματος της ΕΑΑΛΣ (Ιλας Μεραρχίας 11 3ος όροφος Πειραιά τηλ 210 4119868).

Παρακαλούνται οι συνάδελφοι - μέλη της ΕΑΑΛΣ να τιμήσουν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας αυτή.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

- ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΑΠΟΗΧΟΙ τ. 86 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ Ιουλίου και Αυγούστου 2008
- ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ τ. 82 Μαΐου - Ιουλίου 2008
- ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΗ ΗΧΩ τ. 104 Απριλίου - Ιουνίου 2008
- ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ τ. 47 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ φ. 538 Αυγούστου 2008
- ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ φ. 55 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ φ. 165 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΗΧΩ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ φ. 459 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ τ. 35 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΑΜΟΡΓΙΑΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ φ. 137 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΦΩΝΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ φ. 105 Ιουλίου - Αυγούστου 2008
- ΝΕΑ ΥΔΡΑΪΚΗ ΠΝΟΗ τ. 86 Ιουλίου - Αυγούστου 2008

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

- Από το Υ.Ε.Ν.

Στην τελετή παράδοσης και ανάληψης καθηκόντων νέου Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (παρέστησαν ο Πρόεδρος - Υποναύαρχος Παπαγεωργίου Τρ. και ο Υποναύαρχος Καλαρώνης Γ. - τακτικό μέλος του Δ.Σ. της ΕΑΑΛΣ).

- Από το ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.

Στην τελετή εορτασμού της Ημέρας Τιμής Αποστράτων Ελληνικής Αστυνομίας.

(Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ ο Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α. ΡΩΤΑΣ Βικέντιος).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πληροφορούμε τους συνεργάτες των "Λιμενικών Χρονικών" ότι λόγω πληθώρας ύλης του παρόντος τεύχους οι μη δημοσιευμένες συνεργασίες τους θα καταχωρισθούν στο προσεχές τεύχος.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΙΞΟ Αρ. 7

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			■
2										
3		■			■					
4	■									■
5				■					■	
6								■		
7			■							
8		■			■					
9					■		■			
10								■		

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Γνωστή γραμμή... ναυτικών - Παρακινεί
2. Ανθρωπισμός
3. Ένας από το τρίο Στούτζες - Έλληνας προπονητής ποδοσφαίρου
4. Σημαδούρα (καθ.)
5. Όρος στο σκάκι - Ομάδα της Θεσσαλονίκης
6. Ανάβει συνήθως τσιγάρα (καθ.) - Τάση (με την προφορά δύο συμφώνων)
7. Αιγύπτιος Θεός - Είναι οι εχθροί
8. Άγγλος θαλασσοπόρος... Σανς: Γάλλος συνθέτης
9. Όρος του πόκερ - Σύστημα τροπαρίων στην εκκλησιαστική ποίηση
10. Υπάρχει και τέτοια ενέργεια - Αρχαία αναφορική αντωνυμία (γεν. θηλ.)

ΚΑΘΕΤΑ

1. Νησί των Κυκλάδων - Γλυκιά...: Τραγούδι της Κάκκας Μένδρη
2. Προσωπική αντωνυμία - Ηρωίδα του Ζολά - Έξη (με γράμματα)
3. Τα τμήματα της αλυσίδας της άγκυρας, τα κλειδιά - Βρίσκεται στη Βραζιλία
4. Παλιός κινηματογράφος της Αθήνας - Ημιτελής... βόμβα (αντ. δημ.)
5. Υπάρχει - Πέρσης στρατηγός που ηττήθηκε στον Μαραθώνα
6. Παλιός γκολτζίης του Ολυμπιακού - Πρόθεση της αρχαίας
7. Ανδρικό όνομα
8. Πρόβατο (καθ.) - Το παγώνι (καθ. γεν.)
9. Αρχαίο πλοίο (γεν. αντ.) - Σπουδαίος σατυρικός συγγραφέας μας (γεν.)
10. Όμοια σύμφωνα - Παλιός ρεμπέτης.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ
ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΑΓΓΛΩΣΤΡΑΤΩΝ ΑΣΙΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Επιμέλεια Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α.
Κώστα Μ. Σταμάτη

Ο εκλεκτός συνάδελφος Επίτιμος Αρχηγός Λ.Σ. Αντιναύαρχος κ. Νίκος Χασιώτης είχε την ευγενή καλοσύνη να παραδώσει στην ΕΑΑΛ-Σ, στα πλαίσια της προσπάθειας συλλογής υλικού για τη συμπλήρωση της "Ιστορίας του Λιμ. Σώματος", έναν ογκώδη φάκελο με ιδιαίτερα χρήσιμα στοιχεία των πρώτων τεσσάρων δεκαετιών της ζωής του Σώματος (1919-1950).

Μελετώντας αυτόν τον φάκελο εντοπίσαμε ενδιαφέροντα έγγραφα, αποφάσεις, αλληλογραφία κλπ. της κρίσιμης για το σώμα εκείνης περιόδου.

Επιλέξαμε ένα εκτενές Υπηρεσιακό Σημείωμα με τον τίτλο "Το Υπουργείο Εμπ. Ναυτιλίας και το Λιμ. Σώμα", το οποίο είναι γραμμένο με την πληρότητα, υπευθυνότητα και αγάπη για το Λιμ. Σώμα, που ιδιαίτερα χαρακτηρίζει τους άξιους συναδέλφους μας της δύσκολης εποχής εκκίνησης του Σώματος.

Το "Σημείωμα" αυτό περιέχει, με μια αποδεικτική μέθοδο, μια σύντομη ιστορία του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και του Λιμ. Σώματος, με σε βάθος διείσδυση και προσεγγίσεις, που έχουν χαρακτηριστική ιστορική αξία.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Σχετικώς με την υπό του Λιμενικού Σώματος, συσταθέντος τη πρωτοβουλία του αιμνήστου μεγάλου πολιτικού ηγέτου Ελευθερίου Βενιζέλου, αναπτυχθείσαν δράσιν εις την ανατεθείσαν αυτώ διοίκησιν του Εμπορικού Ναυτικού, είναι εκ των σπουδαιότερων κλάδων της Εθνικής Αμύνης και Οικονομίας της Χώρας, έχομεν να παρατηρήσωμεν εν συντομία τα εξής:

Δια ληφθέντων νομοθετικών μέτρων εθεοσίσθη και ελειτούργησεν επί βελτιωμένων βάσεων η πρόνοια και η προστασία των ναυτικών πολύ ένωριτερον παρ' ημίν από άλλα ναυτικά Κράτη και προτού και αυτό το Διεθνές Γραφείον Εργασίας ασχοληθεί με τα θέματα αυτά.

Προς προστασίαν των ναυτικών κατά της ανεργίας καθιερώθη η εξ ολοκλήρου επάνδρωσις των Ελληνικών πλοίων δι' Ελλήνων ναυτικών αντί του ισχύοντος πρότερον ποσοστού των 3/4 της δυνάμεως του πληρώματος εκάστου πλοίου και καθιερώθησαν τα προσόντα της πρακτικής επαγγελματικής εκπαίδευσως των ναυτικών επί των πλοίων δια την απόκτησιν πτυχίων ειδικότητος και διπλωμάτων.

Ο Ποινικός και Πειθαρχικός Κώδιξ του Ε.Ν. προέβλεψε δια την καλήν λειτουργίαν της υπηρεσίας επί των πλοίων, την τήρησιν της πειθαρχίας των πληρωμάτων και την ομαλήν κίνησιν αυτών.

Συνεστήθη το Δικαστικόν Τμήμα του Συμβουλίου Εμπ. Ναυτικού, βραδύτερον αντικατασταθέν δια του Συμβουλίου Ελέγχου Ναυτικών Ατυχημάτων, δια των οποίων απεκατεστάθη η εμπιστοσύνη προς την Ελληνικήν σημαίαν η οποία τόσον είχε διαβληθῆ εις τους διεθνείς κύκλους.

Καθιερώθησαν οι συλλογικές συμβάσεις εις την ναυτικήν εργασίαν και αι ώραι εργασίας των ναυτικών επί των πλοίων.

Δια την επαγγελματικήν εκπαίδευσιν των πλοιάρχων του Ε.Ν. συνεστήθη Δημοσία Σχολή και δια της εποπτείας των Νυχτερινών Σχολών Μηχανικών εβελτιώθη η πρακτική επαγγελματική εκπαίδευσιν των μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού.

Συνεστήθη η Επιθεώρησις Εμπορικών Πλοίων δια την παρακολούθησιν των πλοίων από απόψεως ασφαλείας και ενδιαιτήσεως των επιβαιόντων και η συντελεσθείσα παρ' αυτής εργασία την κατέστησεν από απόψεως κύρους ισότιμον προς τους ξένους διεθνείς ηογνώμονας.

Δια νομοθετικών μέτρων επεφυλάχθησαν εις την Ελληνικήν σημαίαν αι μεταξύ των Ελληνικών λιμένων μεταφοραί (προνόμιον ακτοπλοΐας) και αι εργασίαι ρυμουλκήσεως και ναυαγιαρέσεως εντός αιγια-

λίτιδος ζώνης.

Όργανώθη η Πλοηγική Υπηρεσία και η Αστυνομία των λιμένων και ακτών της Χώρας.

Κατόπιν μελέτης εκυρώθησαν αι περισσότεραι Διεθνείς ναυτεργατικά Συμβάσεις αίτινες επροτάθησαν υπό του Διεθνούς Γραφείου ναυτεργατικά Συμβάσεις αίτινες επροτάθησαν υπό του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και Διεθνείς ναυτιλιακά Συμβάσεις ως αι περί ασφαλείας της ανθρωπίνης ζωής εν θαλάσση και περί γραμμής φορτώσεως των πλοίων.

Γενικώς δια των ληφθέντων μέτρων το Λιμενικόν Σώμα εν τη Διοικήσει του Ε.Ν. εβοήθησε την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν εις την ανάπτυξιν της Ελληνικής Ναυτιλίας ήτις από 291.000 τόνους ολικής χωρητικότητας κατά το 1919 έφθασε εις 1.000.000 τόνους ολικής χωρητικότητας το 1939.

Κατά την περίοδον της Μικρασιατικής εκστρατείας και της Μικρασιατικής καταστροφής εγκαταστάθησαν από της Εφέσου μέχρι της Χίου και της Κωνσταντινούπολεως λιμεναρχεία δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών της εκστρατείας και των επιχειρήσεων.

Ειδικάι υπηρεσίαι ενήργησαν μεταφοράς στρατιωτικού πολεμικού και επισιτιστικού υλικού, στρατιωτικών μονάδων, εφοδίων πάσης φύσεως, περιπολίας, επιτήρησιν των εις τους λιμένας εργαζομένων, τας επιτάξεις των εμπορικών πλοίων, την επάνδρωσιν, εφοδιασμόν, εξοπλισμόν και συντήρησιν αυτών τη συνεργασία μετά του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού.

Η έναρξις του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου εύρε την Εμπορικήν Ναυτιλίαν και το Λιμενικόν Σώμα απολύτως έτοιμα δια τον αγώνα εις ον απεδύθη το Έθνος ευθύς ως εξεδηλώθη η εχθρική επιβουλή κατά της ανεξαρτησίας του Κράτους και ήρχισεν η επίθεσις.

Το συντελεσθέν έργον των στρατιωτικών μεταφορών και του ανεφοδιασμού της Χώρας είναι όλως εξαιρετικής σημασίας διότι άνευ ουδεμίας καθυστερήσεως και ευθύς από της πρώτης στιγμής ελειτούργησαν αι αρμόδιαι Υπηρεσίαι μετ' ακριβίας και ταχύτητος αι οποίαι επέτρεψαν την εντός των προβλεπομένων προθεσμιών κινητοποίησιν των στρατιωτικών δυνάμεων της Χώρας.

Ο κατά το Δεκεμβριανόν κίνημα άθλος του Λιμενικού Σώματος όπερ διετήρησε το Λιμενικόν κατάστημα Πειραιώς ελεύθερον και απόρθητον προμαχώνα και καταφύγιον των υπό των Ελασιτών καταδιωκομένων πολιτών και Κρατικών λειτουργιών δεν εύρε την επιβεβλημένην έξαρσιν και αναγνώρισιν.

Η ιδιορρυθμία την οποίαν παρουσιάζουν τα ναυτιλιακά ζητήματα και η μέχρι του 1936 αποκτηθείσα πείρα κατέδειξαν την ανάγκην της αναθέσεως της Διοικήσεως της Εμπορικής Ναυτιλίας εις το συσταθέν τότε αυτοτελές Υπουργείον.

Κατά το μικρόν χρονικόν διάστημα το μεσολαβήσαν από της συστάσεως του νέου Υπουργείου μέχρι της ενάρξεως του πολέμου ο Ελληνικός Εμπορικός Στόλος εκράτησε σταθερώς την πέμπτην θέσιν μεταξύ των ναυτικών Χωρών του κόσμου από απόψεως αναλογίας ολικής χωρητικότητας και πληθυσμού, κατά τον επακολουθήσαντα όμως πόλεμον ή δύναμις του εμειώθη σημαντικώς.

Εκ 577 πλοίων ολικής χωρητικότητας 1.837.315 τα οποία διέθετε η Ελλάς την 1 Σεπτεμβρίου 1939 μόνο 149 πλοία ολικής χωρητικότητας 517.071 διεσώζοντο την 31 Μαρτίου 1945.

Αι μεταπολεμικάι συνθήκαι και όροι ήσαν πολύ διαφορετικοί των προπολεμικών και η Ανασυγκρότησις της Ελληνικής Ναυτιλίας, δια την οποίαν το αρμόδιον Υπουργείον έδει να μεριμνήσει, έργον πολύ δύσκολον και επείγον.

Άνευ αναβολής και παρά τας υπάρχουσας δυσκολίας το Υπουργείον Εμπορικής Ναυτιλίας από των πρώτων μεταπολεμικών ετών προέβη εις την λήψιν των αναγκαίων μέτρων δια των οποίων θα εδίνοντο εις την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν αι δυνατότητες δια την επανάληψιν της δραστηριότητος αυτής προς το συμφέρον της Ελληνικής Ναυτιλίας και της οικονομίας της Χώρας.

Τα ληφθέντα μέτρα και τα επιτευχθέντα αποτελέσματα εις τους διαφόρους κλάδους της Ναυτιλίας δύναται να συνοψισθούν εις τα κάτωθι:

I. Ποντοπόρος Φορτηγός Ναυτιλία

Τη εγκρίσει του Υπουργικού Συμβουλίου το Υ.Ε.Ν. προέβη εις τα κατάλληλα διαβήματα παρά ταις Αμερικανικάις Αρχαίς και επέτυχε την παραχώρησιν εις την Ελλάδα 100 πλοίων τύπου Λίμπερτυ κυρίως, δια την επί πιστώσει των 3/4 της τιμής αυτών αγοράν των υπό Ελλήνων πλοιοκτητών, με την εγγύησιν του Ελληνικού Δημοσίου. Δια του τρόπου τούτου η δύναμις της Ναυτιλίας ηυξήθη κατά 100 πλοία ολικής χωρητικότητας 720.000 τόνων περίπου.

Μερίμνη και ενεργείαις του Υ.Ε.Ν. επετεύχθη η ενίσχυσις της Ναυτιλίας μας και δι' επτά δεξαμενοπλοίων ολικής χωρητικότητας 116.300 πωληθέντων υπό της Αμερικανικής Κυβερνήσεως εις Έλληνας πλοιοκτήτας άνευ ουδεμίας επιβαρύνσεως του Δημοσίου.

Δια της αποκτήσεως των 7 Δεξαμενοπλοίων εδημιουργήθη ο πυρήν νέας Ελληνικής Ναυτιλιακής δραστηριότητος εις τον τομέα τούτον, ενώ συγχρόνως δια των εν λόγω πλοίων υπερεξασφαλίζονται τα μέσα δια της μεταφοράς των πετρελαιοειδών της Χώρας εν περιπτώσει ανάγκης.

II. Μεσογειακή Φορτηγός Ναυτιλία

Επιτροπή εξ Αξιωματικών και εφοπλιστών συγκροτηθείσα υπό του Υ.Ε.Ν απεστάλη εις Γερμανίαν και περοέβη εις την επιλογήν 33 πλοίων ολικής χωρητικότητας 47.329 κόρων αναλογούντων εις το καθορισθέν υπό της Συμμαχικής Επιτροπής ποσοστόν συμμετοχής της Ελλάδος.

Δι' ετέρας Επιτροπής εξ Αξιωματικών, συγκροτηθείσης υπό του Υ.Ε.Ν. και δι' ενεργειών αυτού παρελήφθησαν τα 38 πλοία των οποίων τα έξοδα παραλαβής, επισκευής, επανορθώσεως και μεταφοράς εις την Ελλάδα εκαλύφθησαν κατά το μεγαλύτερον αυτών μέρος εκ των προσόδων εκμεταλλεύσεως των ιδίων πλοίων την οποίαν ενήργησε το Υπουργείον Εμπ. Ναυτιλίας εν συνεργασία μετά του Υπουργείου Οικονομικών δι' ειδικής Επιτροπής.

Επί πλέον της επιτυχούς επιλογής και παραλαβής των πλοίων το Υ.Ε.Ν. εμερίμνησε και δια την έγκαιρον διάθεσιν αυτών δια της εκποιήσεως των εις τους εκ του πολέμου πληγέντας εφοπλιστάς του κλάδου τούτου της Ελληνικής Ναυτιλίας εισηγηθέν προς τούτο την υπό της Βουλής ψήφισιν των αναγκαίων προς τούτο νομοθετικών μέτρων. Παραλλήλως, το Υ.Ε.Ν. εμερίμνησε δια την υπό της Βουλής ψήφισιν των Ν.Δ. 92/46 και 470/47 δια των οποίων επραγματοποιήθη η ικανοποίησις κατά ποσοστόν των απολεσάντων τα πλοία των πλοιοκτητών

των οποίων την ασφάλισιν είχε αναλάβει το Δημόσιον. Η ικανοποίησις αυτή επετεύχθη δια της διαθέσεως των Κεφαλαίων του Ειδικού Ταμείου, άνευ επιβαρύνσεως του Δημοσίου ούτω δε παρεσχέθη η ευχέρεια εις τους ενδιαφερομένους να επανέλθουν εις το γνώριμον αυτοίς ναυτιλιακόν επάγγελμα και να συμμετάσχουν αθρόως εις την αγοράν των υπό του Δημοσίου εκπονηθέντων πλοίων εκ Γερμανικών επανορθώσεων.

Ούτω δια της εκποιήσεως των εξ επανορθώσεων πλοίων και της καταβολής ποσοστού 51,25% ο των αποζημιώσεων των πλοιοκτητών των οποίων τα πλοία είχαν ασφαλίσει το Δημόσιον επετεύχθη η ανασυγκρότησις της Μεσογειακής φορτηγού Ναυτιλίας.

Ενταύθα δέον να σημειωθή ότι έναντι των Λ.Α. 492.100 με τας οποίας εχρεώθη η Ελλάς δια τα παραχωρηθέντα αυτή πλοία εκ Γερμανικών επανορθώσεων το Δημόσιον εππραγματοποίησε δια της εκποιήσεως των 24 πλοίων τίμημα Λ.Α. 1.396.500.

III. Ακτοπλοϊκά Συγκοινωνία και Μεταφοράί

Το Υ.Ε.Ν. επετέλεσε πράγματι μέγαν έργον άμέσως μετά την απελευθέρωσιν διότι εις εποχήν καθ' ήν η ιδιωτική πρωτοβουλία δεν ήτο ακόμη εις θέσιν να αναπτύξη την δραστηριότητά της, ανέλαβε τούτο την εξυπηρέτησιν των συγκοινωνιακών αναγκών του Κράτους χρησιμοποίησαν προς τούτο 2 - 3 περισθθέντα επιβατηγά, 7 κορβέττας και όσα πλοία κατώρθωσε να εξεύρη προερχόμενα είτε εκ λείας πολέμου είτε εξ επισκευής και διασκευής ανελκυσθέντων. Ούτω επετεύχθησαν η εξασφάλισις των από θαλάσσης συγκοινωνιών της Χώρας, η μεταφορά και η διανομή των ειδών και εφοδίων επισιτισμού και ιματισμού εις όλας τας περιοχάς της Χώρας και η ενέργεια των παντός είδους μεταφορών στρατιωτικών δυνάμεων και στρατιωτικού υλικού.

Μετά ταύτα το Υ.Ε.Ν. προετοίμασε την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν και της παρέσχε τα μέσα δια την παρ' αυτής ανάληψιν της εξυπηρετήσεως των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και μεταφορών της Χώρας.

IV. Μεσογειακά και Υπερωκεάνειος γραμμή

Εις τον τομέα των μεσογειακών επιβατηγών γραμμών το Υ.Ε.Ν. εβοήθησε την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν δια της παροχής δανείου εκ των Κεφαλαίων του Ν.Α.Τ. δια την ύψωσιν της Ελληνικής σημαίας επί του α/π "ΚΥΡΗΝΕΙΑ" και την επισκευήν και εφοδιασμόν των άλλων μεσογειακών επιβατηγών πλοίων. Ούτω η Ελληνική σημαία παρά τον ξένον ανταγωνισμόν επέτυχε να διατηρήσῃ την θέσιν της εις την Μεσόγειον και να εγκαινιάσῃ και μίαν νέαν υπερωκεάνειον γραμμήν μεταξύ Ελλάδος - Ιταλίας και Αυστραλίας.

Εξ άλλου κατόπιν εντόκων διαβημάτων του Υ.Ε.Ν. το Βρετανικόν Υπουργείον Μεταφορών επέστρεψεν το παρ' αυτού ναυλωμένον υπερωκεάνειον "ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ" εις τους ιδιοκτίτας του οίτινες επανέλαβον δι' αυτού την γραμμήν Πειραιώς - Νέας Υόρκης.

V. Πετρελαιοκίνητος και Ιστιοφόρος Ναυτιλία

Σημαντικήν συμβολήν εις την ενίσχυσιν της π/κ και ι/φ ναυτιλίας προσέφερε το Υ.Ε.Ν. δια της εκποιήσεως εις τους πολεμοπαθείς πλοιοκτίτας του κλάδου τούτου της ναυτιλίας υπό του Δημοσίου των γνωστών υπό το όνομα Μίν Κάικς σκαφών.

Τα σκάφη ταύτα το Υ.Ε.Ν. εχρησιμοποίησε κατ' αρχάς δια την διανομή των εφοδίων εις τα αλλίμενα μέρη της Χώρας και κατόπιν δι' ενεργειών του επέτυχε την δωρεάν παραχώρησιν των εις την Ελλάδα αντί της προταθείσης πωλήσεώς των υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως αντί Λ.Α.500.000.

Δια της εκποιήσεως των εν λόγω σκαφών κατά το τέλος του 1947 και αρχάς του 1948 ικανοποιήθησαν οι απολέσαντες κατά τον πόλεμον π/κ ή ι/φ σκάφη και το Δημόσιον εππραγματοποίησεν έσοδον ανερχόμενον εις δρχ. 3.520.430.000.

Επίσης προς τους πολεμοπαθείς πλοιοκτίτας του κλάδου τούτου της Ναυτιλίας εξεποιήθησαν τα εκ λείας πολέμου περιελθόντα εις το Δημόσιον π/κ και ι/φ αντί Λ.Α. 107.000.

VI. Τακτικάί γραμμαί

Δια της συνεχούς παρακολουθήσεως και των ενεργειών του Υ.Ε.Ν. ενισχύθη η ιδιωτική πρωτοβουλία εις την διατήρησιν και επέκτασιν των δια φορτηγών πλοίων τακτικών γραμμών μεταξύ Ελλάδος και λιμένων εξωτερικού. Ούτω σήμερον υπάρχουν τακτικάί γραμμαί μεταξύ α) Ελλάδος - Τεργέστης, β) Ελλάδος - λιμένων Μεσογείου, - Ηπειρωτικής Ευρώπης και Αγγλίας αφ' ενός και Γερμανίας εφ' ετέρου, γ) Ελλάδος - λιμένων Μεσογείου και Αμερικανικών λιμένων Β. Ατλαντικού, δ) Ελλάδος - λιμένων Μεσογείου και Αμερικανικών λιμένων Κόλπου.

VIII. Εργάται θαλάσσης

Άμα τη απελευθέρωσει πρώτων μέλλημα του Υπουργείου υπήρξεν η εξεύρεσις εργασίας εις 7.000 - 8.000 αποκλεισθέντας εν Ελλάδι κατά την διάρκειαν της κατοχής άνέργους ναυτικούς ίνα καταστή δυνατόν εις αυτούς δια της εργασίας των και όχι δι' επιδομάτων ανεργίας να συντηρήσουν εαυτούς και τας οικογενείας των. Προς τούτο ετέθη άμέσως εις εφαρμογήν το μέτρον της αντικαταστάσεως των πληρωμάτων των εις το εξωτερικόν εργαζομένων φορτηγών πλοίων των περισθθέντων εκ των καταστροφών του πολέμου. Ωρθανώθησαν άμέσως αποστολαί Ελλήνων ναυτικών εις τα κυριώτερα ναυτεργατικά κέντρα του εξωτερικού και αντίστοιχοι παλιννοστήσεις εις Ελλάδα των αντικαθισταμένων ναυτικών. Αι δαπάναι κατεβλήθησαν όλαι από το Κεφάλαιον Ανεργείας Εργατών θαλάσσης.

Έκτοτε δια την συμπλήρωσιν της συνθέσεως των Ελληνικών πλοίων τα οποία σπανίως ή ουδόλως προσεγγίζουν εις Ελληνικούς λιμένας ενεργούνται αποστολαί Ελλήνων ναυτικών εις τα ναυτεργατικά κέντρα του εξωτερικού και ούτω καθίσταται δυνατή η αντικατάστασις των πληρωμάτων τα οποία απολύονται προς άνάπαυσιν δια των ναυτικών οι οποίοι επανέρχονται εις την σκληράν εργασίαν επί των πλοίων μετά την λήξιν της αναπαύσεώς των.

Δια νόμου καθιερώθη ειδική εισφορά εκάστου εμπορικού πλοίου δια την δημιουργίαν κεφαλαίου το οποίον θα διατεθή δια την οργάνωσιν της ναυτικής εκπαίδευσως επί καλύτερων και βελτιωμένων βάσεων.

Ήδη η μοναδική εν Ελλάδι Δημοσία Σχολή Εμποροπλοιάρχων αναδιοργανούται και η εκπαίδευσις των εξ αυτής εξερχομένων Ελλήνων πλοιάρχων του μέλλοντος συμπληρούται και βελτιούται.

Δια σειράς νομοθετικών μέτρων το Υ.Ε.Ν. εμερίμνησε δια την κατά τον ικανοποιητικότερον τρόπον αποζημιώσιν εκ των Κεφαλαίων του Ασφαλιστικού Οργανισμού των οικογενειών των απολεσθέντων εις την υπηρεσίαν του αγώνος ναυτικών και των καταστάντων αναπήρων και ανικάνων. Επίσης δια κεφαλαίων του Ασφαλιστικού Οργανισμού Κινδύνων Πολέμου ιδρύεται εις την περιοχήν Μελισσίων Νοσηλευτικόν Ίδρυμα δια τους εργάτας θαλάσσης εις το οποίον θα νοσηλεύονται οι εκ φυματιώσεως πάσχοντες ναυτικοί. Το Νοσηλευτικόν τούτο Ίδρυμα θα είναι ένα των τελειωτέρων εν Ευρώπη.

Αι υπό του Ν.Α.Τ. καταβαλλόμεναι συντάξεις εις τους απομάχους ναυτικούς μας ή τας οικογενείας των προσηρόσθησαν κατ' επανάληψιν μέχρι σήμερον και ελήφθησαν μέτρα δια την ενίσχυσιν των πόρων του Ν.Α.Τ. επί τω σκοπώ περαιτέρω βελτιώσεως των συντάξεων.

VIII. Ανασυκρότησις Επιβατηγού Ναυτιλίας

Σημαντικότερον γεγονός εις την ιστορίαν της Ελληνικής επιβατηγού ναυτιλίας είναι η δια πιστώσεων του Προγράμματος Ανασυγκροτήσεως αναληφθείσα υπό του Υ.Ε.Ν. ναυπήγησις εις Ιταλικά ναυπηγεία εξ επιβατηγών πλοίων εξ ων δύο μεσογειακά ολικής χωρητικότητος 5.000 κόρων έκαστον και τέσσερα ακτοπλοϊκά 1.000 κόρων έκαστον.

Άλλα μέτρα ληφθέντα υπό του Υ.Ε.Ν. υπέρ της Ναυτιλίας

α) Κατά μήνα Σεπτέμβριον 1947 ερυμουλκήθη εξ Αμβούργου εις τον λιμένα Πειραιώς η κατόπιν ενεργειών του Υ.Ε.Ν. μετά την απελευθέρωσιν της Χώρας παραχωρηθείσα εις την Ελλάδα Πλωτή δεξαμενή ανυψωτικής δυνάμεως 11.000 τόννων ήτις ετέθη αμέσως εν ενεργεία εις τον λιμένα Πειραιώς αποτελούσα μεγάλον συντελεστήν αναζωογονήσεως αυτού και της Πόλεως του Πειραιώς ως και της ανασυκροτήσεως της Ελληνικής Ναυτιλίας και της Χώρας εν γένει.

β) Δια του Οργανισμού Ανεκλύσεως Ναυαγίων το Υ.Ε.Ν. ανέλαβε την εκκαθάρισιν των λιμένων και των θαλασσιών οδών από των πολυαριθμών ναυαγίων.

Το λίαν σημαντικόν έργον τούτο εκτός του ότι απέδωσεν εις την ναυτιλίαν τους λιμένας και τας θαλασσίας οδούς απέδωσεν επίσης άνω των 150 πλοίων τα οποία επεσκευάσθησαν και ευρίσκονται εν κινήσει, έδωσεν εργασίαν εις τας συναφείς βιομηχανίας και βιοτεχνίας ενώ συγχρόνως εισήχθη εις την αγοράν σημαντική ποσότης ελασμάτων και πάσης φύσεως μετάλλων.

γ) Δια την χρηματοδότησιν υπό της Α.Τ.Ε. των αλιευτικών και σπαγγαλιευτικών επιχειρήσεων αι οποίαι αποτελούν σημαντικόν παράγοντα της Εθνικής Οικονομίας, το Υ.Ε.Ν. εισηγήθη την ψήφισιν του Ν.Δ. 572/48 δι' ου διευκολύνεται η παροχή αλιευτικών δανείων δια της χορηγήσεως υποθήκης και ενεχύρου επί των αλιευτικών και σπογγαλιευτικών πλοίων χωρίς τους περιορισμούς των περί ναυτικής πίστεως διατάξεων του Εμπορικού Νόμου.

δ) Το Υπουργείον Ε.Ν. προς τον σκοπόν δημιουργίας των συνθηκών εκείνων αίτινες θα επιτρέψουν την πρόοδον της Ελληνικής Ναυτιλίας ενόμισεν ότι έπρεπε να επιδιωχθή μία συνεννόησις μεταξύ των δύο κυρίων παραγόντων αυτής επί των γενικωτέρων ζητημάτων τα οποία προκαλούν τας αντιθέσεις και τας διαστάσεις με-

ταξύ των.

Προς τον σκοπόν τούτον διευτυπώθησαν υπό του Υπουργείου και ετέθησαν υπ' όψιν των δύο ως άνω μερών σχέδια συλλογικής συμβάσεως και νόμων ρυθμιζόντων γενικώς τα ζητήματα ταύτα. Επ' αυτών γίνονται ήδη υπό αισίους οινούς συζητήσεις και ελπίζεται ότι με την καλή θέλησιν ήτις διεπιστώθη και εις τα δύο μέρη θα επέλθη συμφωνία μεταξύ των προς επίλυσιν των ζητημάτων τούτων.

ε) Ερρυθμίσθη το ναυολογίον επιβατών των επιβατηγών ακτοπλοϊκών πλοίων και προς άρσιν καθημερινών ανωμαλιών και διαμαρτυρίαν των ιδιοκτητών μικρών πλοίων ακτοπλοΐας και ιστιοφόρων καθιερώθη μειωμένος ναυολογίον επί τη βάσει του οποίου θα ενεργήται του λοιπού η δια των πλοίων τούτων μεταφορά των λιπασμάτων και γεωργικών εν γένει εφοδίων της Α.Τ.Ε.

στ) Παρεσχέθησαν διευκολύνσεις εις τα ακτοπλοούντα φορτηγά προς μείωσιν του χρόνου παραμονής των εις τους λιμένας.

ζ) Δια προσηρμοσμένης προς τας περιόδους και την εξέλιξιν των τακτικής το Λ.Σ. επέτυχε τον εξοπλισμόν των λιμένων μας με πλωτά και άλλα μέσα, την διατήρησιν των επαγγελματιών, την συγκράτησιν των τιμολογίων.

Σήμερον η λειτουργία των λιμένων μας ευρίσκεται εις λίαν ικανοποιητικήν κατάστασιν.

Η γενομένη δια νόμου του 1950 μείζων ανάμιξις του Υ.Ε.Ν. και των Λιμεναρχείων εις τα της ρυθμίσεως των εργασιών και τιμολογίων των λιμένων (πλην του Πειραιώς) θα έχη ως αποτέλεσμα εντός του 1951 την περαιτέρω βελτίωσιν και εξύψωσιν της καταστάσεως των λιμένων μας από απόψεως απλουστεύσεως διατυπώσεων, συστημάτων εργασίας.

Η δράσις του Λιμενικού Σώματος κατά τον συμμοριτοπόλεμον

Ως ελέχθη ανωτέρω κατά την έκρηξιν του Δεκεμβριανού κινήματος, το Κ.Λ.Π. υπήρξεν το μόνον στρατιωτικόν και αστυνομικόν κατάστημα εν Πειραιεί το οποίον δεν υπέκυψεν εις τας επιθέσεις των ελασιτών και ούτω προσέφερεν ασφαλές καταφύγιον εις τους κινδυνεύοντα και απετέλεσε το μετέπειτα κέντρον εξορμίσεως δια την απελευθέρωσιν. Ο σημαντικός δε αυτός άθλος συνετελέσθη με τα ελάχιστα πεπαλαιωμένα όπλα άτινα διέθετε το προσωπικόν του, τα ελάχιστα φυσίγγια και με ουδέν σχεδόν πλωτόν μέσον.

Τας κρίσιμους ταύτας στιγμάς της ιστορίας μας, διεδέχθη η μακρά περίοδος του συμμοριτοπολέμου καθ' ήν χάρις και πάλιν εις τον πατριωτισμόν των στελεχών του Λ.Σ., χωρίς τα αποραίτητα και στοιχειώδη μέσα, συνεκρατήθη η τάξις εις τους λιμένας και τας παρακτίους περιοχάς της Χώρας, χωρίς να σημειωθή ουδεμία πράξις δολίας φθοράς και παρακαλύψεως των στρατιωτικών από θαλάσσης μεταφορών, δι' ων επετεύχθη, κατά μέγα μέρος, η απελευθέρωσις της ενδοχώρας.

Αι διαφυγαί αναρχικών από τας λιμενικάς περιοχάς κατά την περίοδον ταύτην υπήρξαν ελάχιστα, η δε συμβολή και δράσις των Λιμ. Αρχών αξιόλογοι. Δια των οργάνων των εγένετο λεπτομερής έλεγχος της κινήσεως των πλοίων, των δια τούτων κινουμένων ατόμων, ο έλεγχος των πληρωμάτων και η διαφύλαξις των στενών θαλασσιών διόδων δράσεως των συμμοριτών. Αι δε ανι-

χνεύσεις των ακτών, αι έρευναι επί των πλοίων, αι συλλήψεις των συμμοριτών και η προάσπισις και απόκρουσις των επιθέσεων εις τους λιμένας και τας παραλίας εγκαταστάσεις, ήσαν τα κύρια και αποκλειστικά καθήκοντα των οργάνων του Λ.Σ. επί μίαν ολόκληρον 4ετίαν.

Το πλείστον των ποντοπλοούντων Ελληνικών πλοίων κατά την περίοδον ταύτην ευρίσκετο υπό την επιρροήν της Ο.Ε.Ν.Ο. Πυρήνες δυναμικοί είχαν τοποθετηθή εις άπαντα τα πλοία, η δε αναρχία εις τα Ελληνικά πλοία ήτο κατάστασις επιδημική.

Εκθέσεις Αμερικανών προς την Διοίκησιν Ναυτιλίας των Η.Π. ετόνιζον την αδυναμίαν των Ελληνικών πλοίων ν' ανταποκριθώσιν εις μεγάλας δανεικάς υποχρεώσεις των και συνίστων να μη διατεθώσι πλοία Λίμπερτου εις την Ελλάδα. Η ναυτιακή πίστις μας εκινδύνευε να κλονισθή οριστικώς και να πληγή το γόητρον της σημαίας μας.

Επιτυχής όμως εκτίμησις της καταστάσεως και η εκ πείρας γνώσις της ψυχολογίας του Έλληνος ναυτικού, προς δε και η επιρροή των Λιμενικών Αξιωματικών επέτυχε, παρά την έλλειψιν των μέσων, εντός βραχυτάτου διαστήματος ου μόνον ν' αποκαταστήση την τάξιν εις το σύνολον των Ελληνικών πλοίων, αλλά και ν' αποσπάση το μέγιστον μέρος των ναυτικών μας από την επιρροήν και τα δίκτυα της ΟΕΝΟ.

Επετεύχθη ούτω η εξουδετέρωσις της επιρροής της ΟΕΝΟ εις τα διεθνή συνδικάτα και παγκοσμίους οργανώσεις, η άμβλυνσις της εκτεταμένης επιρροής και επιδράσεώς της εις την κοινήν γνώμην των συμμάχων δυνάμεων και η αποκάλυψις των επιδιώξεών της και των μεθόδων της.

Το έργον του Υ.Ε.Ν. και των υπηρεσιών του εις τον τόμα τούτον υπήρξε όλως εξαιρετικόν διότι τούτο κυρίως μεν εξετελέσθη παρ' 6 ή 7 ατόμων, αλλά κατενοήθη και εγένετο συνειδήσις ολοκλήρου του Σώματος και των Υπουργών του της περιόδου εκείνης.

Τέλος σήμερον μετά μακρούς αγώνας και μόχθους υπάρχει τάξις και πειθαρχία η οποία ουδέποτε ουδ' εις την ειρηνικώτεραν περίοδον υπήρχε.

Αι υπηρεσίαι του Λιμενικού Σώματος και του Υ.Ε.Ν. κατά τον πόλεμον 1939-41

Το έργον το επιτελεσθέν υπό του Λιμενικού Σώματος και του Υ.Ε.Ν. εις τας θαλασσίας στρατιωτικάς και ανεφοδιασμού της Χώρας μεταφοράς κατά τον πόλεμον 1939-41 είναι πράγματι άξιον ιδιαίτερας μνείας και εξάρσεως.

Όλαι αι υπηρεσίαι και πάντα τα στρατιωτικά Σώματα από του καιρού της ειρήνης προπαρασκευάζονται ούτως ώστε εις την περίπτωσιν ανάγκης να είναι εις θέσιν να εκτελέσουν αποτελεσματικώς πάσαν εργασίαν της αρμοδιότητός των. Τούτο όμως δεν ίσχυσε δια το Λιμενικόν Σώμα διότι παρενεβλήθησαν μύρια προσκόμματα εις παν ότι θα συνετέλει εις την κανονικήν και επιβεβλημένην ανάπτυξιν και οργάνωσιν των υπηρεσιών του, εξ ης θα απέρρεεν και η πλήρης επιτυχία των καθηκόντων του κατά τον πόλεμον. Και εν τούτοις το Σώμα τούτο, παρά τας αντιξόους περιστάσεις, παρά τα παρεμβαλλόμενα και από πρόσωπα και από υπηρεσίας εμπόδια, παρά την παντελή έλλειψιν μέσων επετεύλεσεν άριστα το καθήκον του.

Από της ενάρξεως του παγκοσμίου πολέμου (1/9/39)

η Διεύθυνσις των θαλασσίων Κρατικών Μεταφορών ειργάσθη εντατικώς δια τον δι' επιτάκτων και υπό χρονίαν ναύλωσιν πλοίων, ανεφοδιασμόν της χώρας και την επιτυχή εκτέλεσιν των θαλασσίων στρατιωτικών μεταφορών. Από της κηρύξεως του πολέμου υπό της Ιταλίας κατά της Ελλάδος η υπηρεσία αύτη επανδρωθείσα με το ελάχιστον ως μη ώφειλεν προσωπικόν, όπερ διέθεσεν δια ταύτην η Διοίκησις του Λιμενικού Σώματος, εξεπλήρωσεν άριστα τον προορισμόν της, επιτιχούσα εις τας παντίαις ανάγκαις τας εκ πολέμου δημιουργουμένας.

Οι Λιμενάρχαι είχαν προπαρασκευασθή και εκπαιδευθή καταλλήλως με τα διατιθέμενα πενιχρά μέσα ώστε να αποδώσουν εις τε την παθητικήν αεράμυναν των λιμένων και ακτών, εις την επιστράτευσιν και επιτυχή συγκέντρωσιν και μετακίνησιν των επιστράτων, εις τας στρατιωτικάς μεταφοράς εν γένει, την φρούρησιν και ασφάλειαν των πλοίων, την επάρκειαν μέσων φορτοεκφορτώσεων, δια την άνευ ουδεμιάς καθυστερήσεως εργασίαν και εν καιρώ ημέρας και νυκτός.

Δυστυχώς ως και ανωτέρω είπομεν δεν προσεφέρθη ποτέ εις τους λιμενικούς ΑΞ/κούς, ουδεμία κυβερνητική μέριμνα, παν δε ότι επετεύχθη εγένετο εξ ίδιας εκάστου πρωτοβουλίας και μορφώσεως. Μόνον μία μικρά ομάς αξιωματικών έτυχε να παρακολουθήση μαθήματα τινά εις την Σχολήν Πολέμου και ταύτα ημιτελώς, αν μη ατελώς:

Θα ήτο παράλειψις εάν δεν ανεφέρετο εις το παρόν και η δράσις του Λιμενικού Σώματος κατά την διάρκειαν της κατοχής καθ' ήν πολλοί εκ του προσωπικού και συμμετέσχον ενεργώς εις Εθνικιστικάς οργανώσεις, δίκτυα πληροφοριών και κατασκοπείας προσφέραντες μεγάλας υπηρεσίας εις τον υπέρ της ελευθερίας αγώνα του Έθνους αναγνωρισθείσας παρ' όλων των αδελφών σωμάτων και κατά τον οποίον εθυσιάσθησαν υπέρ Πατρίδος αξιωματικοί εκ των καλύτερων στελεχών του Σώματος.

ΕΝΟΤΗΤΑ Β'

Στο προηγούμενο τεύχος του "Λ.Χ.:" (σ.σ. 35-36) δημοσιεύθηκαν πίνακες Αποστράτων Αξιωματικών Λ.Σ., οι οποίοι φοίτησαν στις Στρατιωτικές Σχολές:

- α) Ναυτική Σχολή Πολέμου
- β) Εθνικής Αμύνης και
- γ) Πολεμικής Αεροπορίας

Τα δημοσιευθέντα ονόματα ελήφθησαν από το ΥΕΝ. Ωστόσο συνάδελφοι με επιστολές και τηλεφωνήματά τους, μας ενημέρωσαν ότι, ενώ έχουν φοιτήσει σε κάποια από αυτές τις Σχολές, εντούτοις δεν περιλαμβάνονται στους πίνακες των "Λ.Χ.":

Οι Υποναύαρχοι Λ.Σ. (ε.α.)

ΚΥΠΡΙΩΤΗΣ Γεώργιος

ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΣ Νικόλαος και

ΔΗΜΑΡΑΚΗΣ Αναστάσιος να καταχωρισθούν

στον πίνακα των φοιτησάντων στη Σχολή Πολέμου, ενώ στον πίνακα των φοιτησάντων στη Σχολή Εθνικής Αμύνης να καταχωρισθούν οι Αντιναύαρχοι Λ.Σ. (ε.α.) Κων/νος Προκόπης και Δημήτριος Κόντης.

Επίσης στη σελίδα 36 να διορθωθεί το όνομα του συναδέλφου ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ από Ι. σε Λεωνίδα.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Υποναύρχου Λ.Σ. ε.α. Παν. Σταμ. ΚΑΛΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

Εξέλιξη μεγέθους ναυτιλιακού συναλλάγματος: Σύμφωνα με προσωρινά στοιχεία της Τράπεζας Ελλάδος, το ναυτιλιακό συναλλάγμα που εισέρευσε στη χώρα μας, κατά το εξάμηνο Ιανουαρίου-Ιουνίου 2008, ανήλθε σε 9.406,2 εκατομμύρια Ευρώ έναντι 7.690,9 εκατομμυρίων Ευρώ του αντίστοιχου εξάμηνου 2007, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 22,3% (1.715,3 εκατομμύρια Ευρώ).

Στατιστικά στοιχεία λαθρομετανάστευσης & διακίνησης ναρκωτικών ουσιών

Από την αρμόδια Διεύθυνση Ασφάλειας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, γίνεται γνωστό ότι κατά το οκτάμηνο Ιανουαρίου-Αυγούστου 2008, σε 536 περιστατικά παράνομης διακίνησης αλλοδαπών υπηκόων, συνελήφθησαν από το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος σε όλη τη χώρα, συνολικά 8.880 λαθρομετανάστες και 153 διακινητές, ενώ κατασχέθηκαν 128 πλοία-λέμβοι και 11 όχηματα μεταφοράς αυτών.

Επίσης, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, σε 209 υποθέσεις διακίνησης ναρκωτικών ουσιών, συνελήφθησαν 270 άτομα, ενώ κατασχέθηκαν 113 κιλά & 109 γραμμάρια ακατέργαστης κάνναβης, 39 αυτοσχέδια τσιγάρα με ακατέργαστη κάνναβη, 42 κιλά & 016 γραμμάρια κατεργασμένη κάνναβη, 63 κιλά & 338 γραμμάρια χασισέλαιο, 283 σπόροι κάνναβης, 17 δενδρύλλια κάνναβης, 24 κιλά & 345 γραμμάρια ηρωίνη, 10 δισκία κωδεΐνη, 299 γραμμάρια, 43 δισκία και 55 ml μεθαδόνη, 1 κιλό & 304 γραμμάρια κοκαΐνη, 2 δισκία έκσταση, 496 δισκία ηρεμιστικά και 1 χαρτάκι LSD.

Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, με μέριμνα του Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης, παρασχέθηκε βοήθεια σε 4.876 άτομα, σε συνολικά 1016 περιστατικά.

Εντοπισμός πλοίου έμφορτο με λαθραία τσιγάρα και σύλληψη πληρώματος

Σημαντική επιτυχία στην προσπάθεια καταπολέμησης του λαθρεμπορίου και της φοροδιαφυγής κατήγαγαν οι συναρμόδιες Υπηρεσίες των Υπουργείων Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

Συγκεκριμένα προ στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών δόθηκε η πληροφορία από συνεργαζόμενη αλλοδαπή Υπηρεσία σύμφωνα με την οποία το πλοίο "SVETLANA" σημαίας Παναμά, επρόκειτο τις ημέρες του δεκαπενταύγουστου προερχόμενο από Αίγυπτο να εκφορτώσει στις ΝΔ ακτές Πελοποννήσου, από Κυπαρισσία έως Καλαμάτα σημαντική ποσότητα λαθραίων τσιγάρων με σκοπό την περαιτέρω διάθεση σε χώρες της Ε.Ε.

Αφού πραγματοποιήθηκαν οι απαιτούμενες έρευνες και συγκεντρώθηκαν τα απαραίτητα στοιχεία ενημερώθηκε το Τμήμα Δίωξης Ναρκωτικών της Διεύθυνσης Ασφαλείας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και άρχισε συντονισμένη επιχείρηση για τον εντοπισμό του πλοίου.

Στις 13.08.2008 κατά τις πρώτες πρωινές ώρες εντοπίστηκε το πλοίο από πλωτά περιπολικά του Λ.Σ. στα διεθνή ύδατα μεταξύ της νήσου ΒΕΝΕΤΙΚΟ και των ακτών της Μεσσηνίας, ενώ στην παραλία "ΡΥΖΟΜΙΛΟΣ" εντοπίστηκαν δύο φορτηγά τα οποία θεωρήθηκαν ύποπτα καθ' όσον οι

πινακίδες τους αντιστοιχούσαν σε άλλα αυτοκίνητα.

Το εν λόγω πλοίο τέθηκε σε διακριτική παρακολούθηση από τα σκάφη του Λ.Σ. και διαπιστώθηκε ότι το προσέγγισε μικρότερο ταχύπλοο σκάφος, το οποίο φόρτωσε ποσότητα λαθραίων τσιγάρων και απομακρύνθηκε με μεγάλη ταχύτητα στις ακτές Ρυζόμιλου.

Τότε πραγματοποιήθηκε συντονισμένη επιχείρηση από ξηρά και θάλασσα με αποτέλεσμα σε ερημική τοποθεσία της ανωτέρω ακτής να συλληφθούν δύο (02) άτομα τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για την εκφόρτωση των λαθραίων τσιγάρων από το ταχύπλοο στην ακτή, καθώς και να κατασχεθούν δύο (02) φορτηγά αυτοκίνητα εκ των οποίων το ένα βρέθηκε έμφορτο με ποσότητα λαθραίων τσιγάρων ενώ το άλλο βρέθηκε ποσότητα 500 λίτρων βενζίνης, προφανώς για τον εφοδιασμό του ταχύπλοου σκάφους.

Ταυτόχρονα κατά την νηοψία που πραγματοποιήθηκε από τα σκάφη του Λ.Σ. στο προαναφερόμενο πλοίο, το οποίο ευρίσκετο εντός των Ελληνικών χωρικών υδάτων, βρέθηκε και κατασχέθηκε μεγάλη ποσότητα λαθραίων τσιγάρων που υπολογίζεται ότι υπερβαίνει περίπου τα χίλια (1.000) χαρτοκιβώτια περί τα 500.000 πακέτα, συνελήφθη δε το πλήρωμα του πλοίου το οποίο αποτελείται από ναυτικούς Ουκρανικής Υπηκοότητας.

Το πλοίο οδηγήθηκε και φυλάσσεται στο λιμάνι της Καλαμάτας και οι συλληφθέντες με την σχηματισθείσα δικογραφία οδηγήθηκαν στον κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Καλαμάτας.

Συγχαρητήρια δήλωση Υφυπουργού Ε.Ν.Α.Ν.Π. για τη δραστηριότητα του Λιμενικού Σώματος. Με αφορμή την επιτυχία των υπηρεσιών του Λιμενικού Σώματος στην προσπάθεια καταπολέμησης του λαθρεμπορίου, κατά την οποία ακινητοποιήθηκε και κατασχέθηκε φορτηγό πλοίο με μεγάλη ποσότητα λαθραίων τσιγάρων στην Καλαμάτα, ο Υφυπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Πάνος Καμμένος συνεχάρη τον Αρχηγό του Λιμενικού Σώματος Αντιναύαρχο Λ.Σ. Θεόδωρο Ρεντζεπέρη για την υψηλή προσφορά των υπηρεσιών του Λ.Σ. και την αποτελεσματική τους συμβολή στις προσπάθειες καταπολέμησης έκνομων ενεργειών.

Ο κ. Υφυπουργός, τόνισε το υψηλό αίσθημα ευθύνης που επιδεικνύει το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, αποδεικνύοντας έμπρακτα, τόσο την αποτελεσματική περιφρούρηση και την πλήρη θωράκιση των χώρων αρμοδιότητάς του, μέσω των Λιμενικών Αρχών, όσο και στην προστασία της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα.

Σύλληψη μέλους οργανωμένου κυκλώματος διακίνησης λαθρομεταναστών και δώδεκα (12) αλλοδαπών. Στο πλαίσιο του υφιστάμενου σχεδιασμού του ΥΕΝΑΝΠ για την φύλαξη των θαλασσίων συνόρων και την καταπολέμηση δικτύων διακίνησης λαθρομεταναστών, κλιμάκιο προσωπικού της Διεύθυνσης Ασφαλείας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής σε συνεργασία με το Τμήμα Συντονισμού και Επιχειρήσεων της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής, ύστερα από αξιοποίηση σχετικών πληροφοριών που περιήλθαν στη Δ/ση Ασφαλεί-

ας του YENANΠ, εντόπισαν και συνέλαβαν πρωινές ώρες χθες, 41χρονο αλλοδαπό οδηγό Ι.Χ. φορτηγού οχήματος (τύπου VAN) με ξένες πινακίδες, αφού πρωτίστως ακινητοποίησαν το όχημα του, ύστερα από συντονισμένη κοινή επιχείρηση λιμενικών και αστυνομικών, στην περιοχή Κολωνού.

Κατά την έρευνα που διενεργήθηκε στο ανωτέρω όχημα εντοπίστηκαν δώδεκα (12) αλλοδαποί, στερούμενοι ταξιδιωτικών εγγράφων, οι οποίοι εισήλθαν παράνομα στη χώρα, με σκοπό να προωθηθούν στην Ιταλία, μέσω του λιμένα Πατρών.

Ο ανωτέρω συλληφθείς, ο οποίος επέδειξε πλαστή διεθνή άδεια ικανότητας οδήγησης, ήταν μέλος οργανωμένου κυκλώματος διακίνησης λαθρομεταναστών.

Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής πολιτικής, κ. Αναστάσης Παπαληγούρας, κήρυξε την 17.09.2008, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Οργανισμού Λιμένα Πειραιά, την έναρξη του διεθνούς συνεδρίου με θέμα "Ο Ρόλος των Λιμένων ως Κόμβων Επικοινωνίας μεταξύ Χερσαίων και Θαλάσσιων Μεταφορών".

Στο συνέδριο, από την πλευρά του Υπουργείου, παρέστησαν ο Υφυπουργός, κ. Πάνος Καμμένος, ο Γενικός Γραμματέας, καθηγητής κ. Ιωάννης Τζωάννος, ο Γενικός Γραμματέας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής, κ. Γεώργιος Βλάχος ενώ εκ μέρους της στρατιωτικής ηγεσίας παρέστη ο Β' Υπαρχηγός Λιμενικού Σώματος, Υποναύαρχος Γεώργιος Γιαννημάρας, καθώς και άλλοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Στο συνέδριο βασικοί ομιλητές ήταν οι: κ. Eva Molnar, Διευθύντρια του Τμήματος Μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη, κ. Χυ Ζυγυαν, Υφυπουργός Μεταφορών της Κίνας, κ. Anna

Wypich-Namiotko, Υφυπουργός Υποδομών της Πολωνίας, κ. Ernest Noka, Αναπληρωτής Υπουργός Δημοσίων Έργων, Μεταφορές και Τηλεπικοινωνιών της Αλβανίας, κ. David Cockroft, Γενικός Γραμματέας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Εργαζομένων στις Μεταφορές, κ. Lieselot Marinus, σύμβουλος χάραξης πολιτικής του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Λιμένων, κ. Graham Marplebeck, τμηματάρχης διευκόλυνσης Ναυτιλιακής Κίνησης του IMO και κ. Bernard Snoy, συντονιστής των οικονομικών και περιβαλλοντικών δραστηριοτήτων του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Συνεργασίας και Ασφάλειας.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ: Σε: Αντνχο Λ.Σ. Γιαννημάρας Γεώρ., Υπνχο Λ.Σ. Αλβανόπουλος Κοσμάς (ΥΙ) Αντιπλ/χους Λ.Σ Μούγιος Γεώργ., Ζωγράφος Βασ., Υπνχους Λ.Σ. Λιβάνης Ανδρ., Ξυπολιτάκης Εμμ., Δρακωνάκης Γεώρ., Παραμερίτης Γεώρ., Σταθόπουλος Αθαν., Μαυροβουνιώτης Κων., Τσιγγέρης Βασσ, Οχανιάν- Γιρμιμπίρ- Αβεδής, Κολιγκιώνης Ιωάν., Παπαδάκης Ιωάν., Κοκολαντωνάκης Κων., Ανθχους Λ.Σ. Αξαρλής Γερ., Σκιαδόπουλος Αναστ., Μπερετούλης Παναγ. Γρηγοριάδης Ελευθ., Νικολόπουλος Βασ.,

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ: Απχοι Λ.Σ. Κριμιτζάς Κυρ. (Τ), Πχοι Λ.Σ Μπουδαλάκης Σταύρος, Θεοφίλης Αναστ., Βέτσικας Ευάγ., Αντχοι Λ.Σ. Παϊζης Δημ., Μαρίνης Ιωάν., Σφακιανάκης Γεώργ., Πολίτης Παναγ. Πχες Λ.Σ: Νεράκης Αγγ., Υπνχοι Λ.Σ. Σκουλούδης Ιωάν., Καρκάλης Δημ., Σπένδος Αριστ., Κασαπάκης Κων., Αντχο Λ.Σ Καββάλου Ευδοξία, Σμροι Λ.Σ. Σιγάλας Ευστάθιος (Ε.Μ.), Στρατηγός Ηλίας (Ε.Μ.). Ανστές Λ.Σ: Μπούρας Λουκάς, Διαλεκτάκης Εμμ., Γκουζίκας Ιωάν., Μακρής Νικ., Παλάζης Γεώρ., Γλυνέλης Κων., Αθανασίου Ευάγ., Λάζαρης Νικ., Στεφανουδάκης Σταμ., Σούρας Βασ., Χατζησσάβας Ακίνδυνος.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΘΕΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

ΑΝΤΩΝΙΑ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ, ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ

Νιώθετε συχνά να σας καταβάλλουν αρνητικές σκέψεις, αισθάνεστε πως οι δυνάμεις σας δεν είναι αρκετές και ότι η ζωή σας ξεπερνάει; Με τη δύναμη της θετικής σκέψης η αυτοπεποίθησή σας θα είναι ακλόνητη και όλα θα μοιάζουν ευκολότερα.

Πολλές φορές κάνουμε άσχημες και αρνητικές σκέψεις, που μας δυσκολεύουν στην καθημερινότητα μας όπως:

1. Αρνητική γνώμη για τον εαυτό μας. Συνήθως προέρχεται από τη σύγκριση του εαυτού μας με άλλους ανθρώπους οι οποίοι φαίνεται να είναι περισσότερο επιτυχημένοι, ικανοί ή έξιπνοι.

2. Σκληρή αυτοκριτική. Η γνώμη που έχουμε για τον εαυτό μας είναι τόσο αρνητική που μπορεί να έχουμε υπερβολικές απαιτήσεις και να θεωρούμε ότι όλα τα κάνουμε λάθος

3. Αρνητική ερμηνεία γεγονότων. Πιστεύουμε ότι τα πάντα είναι δύσκολα για μας και ότι δεν θα τα καταφέρουμε.

4. Αρνητικές προσμονές από το μέλλον. Νομίζουμε ότι δεν έχουμε ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον

Το σημαντικότερο είναι η πίστη στον ίδιο μας τον εαυτό. Να γεμίζουμε το μυαλό μας με σκέψεις πίστης, αυτοπεποίθησης και ασφάλειας. Αυτές έχουν τη δύναμη να διώξουν κάθε σκέψη αμφιβολίας, φόβου ή έλλειψης αυτοπεποίθησης.

Κάθε φορά που κάνετε μια αρνητική σκέψη αμέσως σκεφτείτε κάτι πολύ θετικό για να την διώξετε. Μη δημιουργείτε εμπόδια, αντίθετα προσπαθήστε να τα ελαχιστοποιήσετε.

Οι δυσκολίες πρέπει να μελετώνται και να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά μέχρι να εξαλειφθούν, χωρίς να τους δίνεται μεγαλύτερη δύναμη από αυτή που πραγματικά έχουν.

Διαμορφώστε στο μυαλό σας μια εικόνα του εαυτού σας ως ένα επιτυχημένο άτομο και μην εντυπωσιάζεστε υπερβολικά από άλλους ανθρώπους ώστε να τους αντιγράψετε.

Κρατήστε ισχυρή αυτή την εικόνα και με τον καιρό αυτή η εικόνα θα εξελιχθεί μέσα σας και θα τονωθεί. Πάντα να έχετε στο μυαλό σας την επιτυχία, ανεξάρτητα από το πόσο άσχημα φαίνονται τα πράγματα σήμερα.

Ανεξάρτητα από το πόσο δυναμικός και επιτυχημένος φαίνεται κάποιος ίσως έχει την ίδια έλλειψη αυτοπεποίθησης και να είναι το ίδιο φοβισμένος με εσάς. Κανείς δεν μπορεί να είναι το ίδιο αποτελεσματικός όσο εσείς στη δική σας ζωή.

Πολλές φορές ο φόβος διογκώνει τις δυσκολίες κρύβοντας την αληθινή διάστασή τους.

Γνωρίστε την προέλευση του αισθήματος κατωτερότητας που μπορεί να έχετε ή των αρνητικών συναισθημάτων και αν χρειαστεί ζητήστε τη συμβουλή κάποιου ειδικού για να σας βοηθήσει να αλλάξετε τη ζωή σας.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι έχει πρωταρχική σημασία να φροντίζουμε τον εαυτό μας και να προσπαθούμε να τον κάνουμε ευτυχισμένο.

Η ποιότητα των σκέψεων καθορίζει την ποιότητα της ζωής. Ο άνθρωπος που ενδιαφέρεται είναι ενδιαφέρων. Και τέλος, ό,τι στέλνουμε στους άλλους επιστρέφει σ' εμάς.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Του Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α Παν. Καλογείτονα

* Δεν θα ήταν δυνατόν να μη σχολιάσουμε την προκήρυξη διαγωνισμού κατάταξης Δ.Σ.Λ.Σ. για το έτος 2008. Θα παραθέσω μερικές ειδικότητες από την πληθώρα που αναφέρονται στην προκήρυξη: Αποφοίτους Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής, Ιστορίας και Αρχαιολογίας, Κοινωνικής Ανθρωπολογίας, Μεσογειακών Σπουδών, Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, Αγρονόμων και Τοπογράφων, Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης, Μηχανικών Παραγωγής και Διοίκησης, Μηχανικών Ορυκτών Πόρων, Μηχανικών Χωροταξίας Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Μηχανικών Διαχείρισης Ενεργειακών Πόρων, κ.λ.π.

Μήπως η πληθώρα των ειδικοτήτων που αναγράφεται στην προκήρυξη είναι αποτρεπτική για αυτούς που πραγματικά επιθυμούν να μετάσχουν στον διαγωνισμό, να παραμείνουν στο Σώμα και να προσφέρουν;

* Η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν σημαντική για μας, ήταν το εργαλείο της εθνικής μας ενδοσκόπησης.

Στους Αγώνες του 2008 καταλάβαμε γιατί η Ελλάς εισέρχεται πρώτη στο στάδιο. Όπου υπάρχουν θέαμα, μίζες και ουσίες, ο Έλληνας θα μπει πρώτος, δεν θα επιτρέψει σε κανέναν να του πάρει τη σειρά.

Πάντως δεν πρέπει να το προσεγγίζουμε τόσο χαλαρά και επιδερμικά. Άλλωστε, όπως λέει και ο πρωθυπουργός μας, όλοι εμείς, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, είμαστε ιστορικοί θεματοφύλακες του ολυμπιακού πνεύματος. Ακριβώς. Κοιτάζει το διπλανό σου στην πλαζ, αυτόν με το φραπέ και τις φυτεμένες γόπες γύρω του, και βλέπεις έναν τυπικό θεματοφύλακα του ολυμπιακού πνεύματος. Του βάζεις και ένα στεφάνι στο κεφάλι και του λες να περιμένει τον Φειδία. Αν μάλιστα ρίξεις και μια ματιά στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις, θα καταλάβεις ότι γίνεται σοβαρή προσπάθεια να μετατραπούν σε ερείπια το συντομότερο δυνατόν, έτσι για να δένουν αρμονικά με το αρχαίο πνεύμα.

* Η Ελλάδα έχει μοναδικά πλεονεκτήματα στον κόσμο για αρχιπελαγικό τουρισμό, ο οποίος θα μπορούσε να αναδειχθεί σε αληθινό "χρυσωρυχείο". Κι όμως, η Ελλάδα δεν διαθέτει, ουσιαστικά, μαρίνες -δηλαδή τη βασική υποδομή... Ο αρχιπελαγικός τουρισμός απαιτεί, ακόμα, άφθονο πόσιμο νερό. Σήμερα το νερό μεταφέρεται στα νησιά με τεράστιο κόστος -περί τα 7-10ευρώ το κυβικό. Με τις σύγχρονες τεχνολογίες αφαλάτωσης και τη μοναδική αφθονία που υπάρχει στην Ελλάδα σε ηλιακό και αιολικό ενεργειακό δυναμικό, όλα τα ελληνικά νησιά θα μπορούσαν να είναι αυτόνομα σε νερό με κόστος από 1,5 ως 2,5 ευρώ το κυβικό! Κι όμως, ούτε αφαλατωτές έχουμε στην κλίμακα που χρειαζόμαστε... Ακόμα, ο τουρισμός-κι όχι μόνο ο αρχιπελαγικός -απαιτεί υψηλό αίσθημα ασφαλείας για τους επισκέπτες. Το χαλάρωμα και το ξεφάντωμα απαιτούν διακριτική μεν, αλλά αποτελεσματική αστυνόμευση. Οι τουρίστες έρχονται να ξεφαντώσουν. Οι αρχές οφείλουν να αγρυπνούν. Αλλιώς σε συνθήκες χαλάρωσης των πάντων, τα αποτελέσματα μπορούν να αποβούν μοιραία. Είδαμε τα τραγικά γεγονότα φέτος σε Μύκονο και Σαντορίνη, Κρήτη, Ζάκυνθο. Κακά τα ψέματα: ασφάλεια στους τουρίστες δεν προσφέρουμε...

Δεν θέλουμε αστυνόμευση για λόγους... "προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων" (των ανθρώπων της νύχτας)!

Δεν φτιάχνουμε μαρίνες για... περιβαλλοντικούς λόγους!

Δεν αξιοποιούμε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που αφθο-

νούν στα νησιά μας, επίσης γιατί διαφωνούν οι "περιβαλλοντολόγοι".

Και δεν φτιάχνουμε αφαλατωτές, στην κλίμακα που χρειαζόμαστε, γιατί δεν έχουμε επαρκείς ενεργειακούς πόρους να τους τροφοδοτήσουμε.

Τις μαρίνες δεν τις θέλουν οι ξενοδοχοί και οι ιδιοκτήτες πανσιόν, ενοικιαζομένων δωματίων κ.λπ. Την αστυνόμευση δεν τη θέλουν τα κυκλώματα της νύχτας και της μαύρης οικονομίας. Τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας δεν τις θέλει το ενεργειακό κατεστημένο της Ελλάδας, που απεχθάνεται την απεξάρτηση από τις εισαγόμενες πηγές. Και τους αφαλατωτές τους πολεμάει οι πλοιοκτήτες "άνεργων" τάνκερ που τα μετατρέπουν σε πλωτά βυτιοφόρα και θησαυρίζουν από τη μεταφορά πόσιμου νερού.

Μικρά και μεγάλα "συμφέροντα", επικαλούμενα τα πιο απίθανα προσχήματα, εμποδίζουν να αποκτήσουμε αληθινή υποδομή αρχιπελαγικού τουρισμού. Και το κράτος αδυνατεί να τους επιβληθεί.

* Ελάττωμα της φυλής και αυτό, ίσως το χειρότερο: Να αχρηστεύει, να τσακίζει, να εξοντώνει τα διάσημα τέκνα της. Και μετά θάνατον να τα κλαίει και να τα δοξάζει.

Η ιστορία πάει πολύ πίσω. Θυμηθείτε το τραγικό τέλος των θριαμβευτών των Μηδικών πολέμων. Ο Μιλτιάδης, νικητής του Μαραθώνα, πέθανε φυλακισμένος. Ο Θεμιστοκλής, νικητής της Σαλαμίνας, τερμάτισε τη ζωή του εξόριστος. Ο Πausanias, νικητής των Πλαταιών, παρέδωσε το πνεύμα του καταδικασμένος σε θάνατο από αστία...

Ο Αριστείδης, ο Αισχύλος, ο Φειδίας, ο Αναξαγόρας, ο Ηρόδοτος, ο Σοφοκλής, ο Ευριπίδης, ο Αλκιβιάδης, ο Θουκυδίδης, ο Πλάτων, ο Ισοκράτης, όλοι τους πέθαναν εξόριστοι. Ο Σωκράτης καταδικάστηκε να πει το κώνιο. Ο Δημοσθένης πήρε δηλητήριο..

Πολύ αργότερα, άλλα σπουδαία τέκνα της πατρίδας είχαν ανάλογη τύχη. Ο Κολοκοτρώνης κλεισθήκε στο μπουντρούμι της Ακροναυπλίας. Ο Καραϊσκάκης δολοφονήθηκε "μπαμπέσικα". Ο Ανδρούτσος επίσης. Ο Ιωάννης Καποδίστριας είχε οικτρό τέλος στο Ναύπλιο. Ο Χαρίλαος Τρικούπης "μαυρίστηκε" στις εκλογές "ανθ' ημών ο Γουλιμής!") και πέθανε στην ψάθα. Ο Γεώργιος Α' και ο Θεόδωρος Δηληγιάννης έπεσαν νεκροί από όπλα ψυχοπαθών. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος δεν βγήκε ούτε βουλευτής το 1920, καταδικάστηκε σε θάνατο και πέθανε ξενιτεμένος, αφού είχε δεχθεί δύο απόπειρες δολοφονίας.

Γιατί τα θυμίζω όλα αυτά; Για να θυμηθούμε την κατάρρα της φυλής μας.

* Με ρωτάτε τι τύπος ανθρώπου είναι ο Νεοέλληνας. Ο Νεοέλληνας λοιπόν είναι το άτομο εκείνο που έχει δύο τηλεοράσεις στο σπίτι του, δύο αυτοκίνητα στο πεζοδρόμιό του και δύο ευρώ στην τσέπη του

Χάρρυ Κλυνν

Και καμιά δεκαριά δάνεια στις Τράπεζες!

* Όλα τα παραμύθια έχουν ένα τέλος: και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα. Το παραμύθι του ελληνικού αθλητισμού δεν έχει το τέλος που φανταστήκαμε, πριν από οκτώ χρόνια στο Σίδνεϊ ή πριν από τέσσερα χρόνια στην Αθήνα. Τότε ο απολογισμός σε ολυμπιακά μετάλλια έκανε την Ελλάδα υπολογισίμη.

Τι μεσολάβησε και στο Πεκίνο έπιασε πάτο; Σε μια έρευνα

που έκανε το 2006 το "Βήμα της Κυριακής", η κυρία Γιάννα Αγγελοπούλου μίλησε για το "ελληνικό παράδοξο". Από τη μία, δίνουμε δικαιώματα να μας κατηγορούν για συλλογική αδράνεια και, από την άλλη, είναι αμέτρητοι οι "χρυσοί Έλληνες" που διαπρέπουν διεθνώς. Από τη μία, είμαστε η κοινωνία της αναβολής και, από την άλλη, στους Ολυμπιακούς Αγώνες επιδείξαμε "εγρήγορη και αποτελεσματική συστράτευση μπροστά στο αυστηρά συγκεκριμένο και στο απαιτητικό".

Αυτό το ελληνικό παράδοξο διαμόρφωσε καταλυτικά τη διαδρομή του ελληνικού αθλητισμού από την Αθήνα στο Πεκίνο. Ύστερα από μια περίοδο με επιτυχίες, πολλοί έγιναν αιθεροβάμονες. Και τώρα προσγειώνονται απότομα. Οι λόγοι δεν είναι μόνο αθλητικοί. Η αγωνιστική κατάρρευση της ελληνικής αποστολής στους 29ους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι γνήσιο υποσύνολο της γενικότερης απαξίωσης του ολυμπιακού κεκτημένου μετά - το 2004. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν παρακαμάζουν μόνο τα ντουβάρια των αθλητικών εγκαταστάσεων. Παρακαμάζουν, κυρίως, οι άνθρωποι. Ευτυχώς έγιναν οι παραολυμπιακοί και σηκώσαμε κεφάλι και χαμογέλασε λίγο το χελιάκι μας.

ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Την 16ην Σεπτεμβρίου τ.έ. έγινε η παράδοση από τον απερχόμενο Υ.Ε.Ν. κ. Γεώργιον Βουλγαράκη στον νέο Υ.Ε.Ν. κ. Αναστ. Παπαληγούρα, παρουσία του Υ.Φ.Ε.Ν.Α.Π. κ. Παναγ. Καμμένου των Γ.Γ. και της Στρατιωτικής Ηγεσίας του Λ.Σ.

Ο απερχόμενος Υ.Ε.Ν. αναφέρθηκε στην συνένωση των Υπουργείων Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, που αποτέλεσε το εφαλτήριο για τη δημιουργία ενός νέου πλαισίου ανάπτυξης και ευημερίας για την εμπορική ναυτιλία, τα νησιά μας, τους κατοίκους και τους επισκέπτες μας.

Υπήρξε το επιστέγασμα μίας σύγχρονης αντίληψης που επαναπροσδιόρισε τις ανάγκες, συλλογικά, της ελληνικής νησιωτικής πολιτικής, και τις τοποθέτησε σ' ένα πλαίσιο όπου η διασφάλιση της παράδοσης, του μέλλοντος και της ανάπτυξης των νησιωτικών μας περιοχών, συνδέονται άρρηκτα με σύγχρονες και ασφαλείς ακτοπλοϊκές υπηρεσίες, με την ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών, την ενίσχυση του τουρισμού και τελικά με την ίδια την κοινωνική συνοχή.

Με αυτή την αντίληψη και με βαθιά αίσθηση του ρόλου και της ευθύνης που μας αναλογεί, εργαστήκαμε στο Υπουργείο, και αναφέρομαι στο σύνολο των πολιτικών και υπηρεσιακών παραγόντων, που εργάστηκαν μεθοδικά ώστε να φέρουμε σε πέρας ένα ευρύ φάσμα πολιτικών.

Πράγματι, τους τελευταίους δώδεκα μήνες, θέσαμε τις βάσεις για μία νέα αναπτυξιακή τροχιά για ολόκληρη την ελληνική ναυτιλία, με όρους και προϋποθέσεις που διασφαλίζουν ποιοτικές, ασφαλείς και λειτουργικές υπηρεσίες για όλους τους πολίτες και σημαντικά οφέλη για την εθνική οικονομία.

Σε αγαστή συνεργασία με όλους τους αρμόδιους φορείς, με ευρεία κοινωνική διαβούλευση, σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε πολιτικές ανάπτυξης για το σύνολο των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής ναυτιλίας στον διεθνή περιγύρο, τις υποδομές, το περιβάλλον, τα νησιά μας.

Πολιτικές, που δεν αρκούσαν σε μία απλή διαχείριση εκκρεμοτήτων, αλλά αντίθετα σηματοδότησαν μία νέα αντίληψη, με όραμα, στόχους, και τελικά με απτά αποτελέσματα προς όφελος όλων.

Δρομολογήσαμε την αύξηση των αποδοχών των λιμενικών και του ΕΚΑΣ των συνταξιούχων ναυτικών, καθώς και την κάλυψη των ελλειμμάτων του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, του Οίκου του Ναύτου.

Αυξήσαμε τη δύναμη του Λιμενικού Σώματος σχεδόν κατά

20%.

Επανεργοποιούμε τα πλωτά και τα εναέρια μέσα που για διάφορους λόγους ήταν χρόνια παροπλισμένα.

Ικανοποιήσαμε πάγια αιτήματα του Λιμενικού σώματος και κάναμε σοβαρά βήματα θεσμικής στήριξης της φυσικής ηγεσίας με τη γενναία μεταφορά αρμοδιοτήτων προς αυτήν.

ΟΜΙΛΙΑ ΥΦΕΝΑΠ, κ. ΠΑΝΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ

Σεβασμιότατε, κύριε Υπουργέ Αναστάση Παπαληγούρα,

Σας καλωσορίζω στο υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής πολιτικής, στο Υπουργείο που έχει την ευθύνη της μεγάλης των Ελλήνων Ναυτιλίας, που έχει την ευθύνη της διαφύλαξης των θαλάσσιων συνόρων μας, που έχει την ευθύνη της νησιωτικής πολιτικής. Εύχομαι η συνεργασία να είναι μια συνεργασία αγαστή όπως υπήρξε με τον προκάτοχό σας, τον Γιώργο Βουλγαράκη, είμαι βέβαιος για αυτό. Είστε ένας πολιτικός που έχετε αποδείξει ότι ξέρετε να προχωράτε σε πολιτικές τομές με αποφασιστικότητα και αποτέλεσμα.

Κύριε Υπουργέ,

θα ήθελα με την ανάληψη των καθηκόντων σας, δεν είθισται λέει να δίνουν δώρα στους αναλαμβάνοντας την υπηρεσία αλλά μέσα από την καρδιά μου διαβεβαιώντάς σας ότι θα με έχετε ως στενό συνεργάτη δίπλα σας, θέλω να σας δώσω ένα συμβολικό δώρο που έχει να κάνει με αυτό εδώ το Υπουργείο. Αυτό το Υπουργείο έχει προστάτη τον Άγιο Νικόλα και όσο κι αν σκληρά δουλέψουμε θα χρειαστούμε την ευλογία του και τη βοήθεια του.

Ομιλία ΥΕΝΑΠ κ. Αναστάση Π. Παπαληγούρα

Σεβασμιότατε, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι,

Με απόφασή του ο Πρωθυπουργός -απόφαση που ιδιαίτερα με τιμά- μου ανέθεσε έναν κρίσιμο τομέα για την οικονομία και την ανάπτυξη του τόπου.

Τομείς ευθύνης και βασικές προτεραιότητες του διευρυμένου σχετικά πρόσφατα Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, στο οποίο συγχωνεύθηκε και το Υπουργείο Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής είναι η ποντοπόρος ελληνική ναυτιλία, η ακτοπλοΐα, η νησιωτική πολιτική, η ανάπτυξη του Αιγαίου, τα λιμάνια, το Λιμενικό Σώμα.

Αναλαμβάνω το Υπουργείο από τον Γιώργο Βουλγαράκη, ο οποίος είχε επί ένα χρόνο την ευθύνη του. Προ εικοσαετίας περίπου διαδεχόταν εκείνος εμένα -με την παρεμβολή 2 ή 3 άλλων Προέδρων της ΟΝΝΕΔ- στην ηγεσία της Οργάνωσης Νέων Νέας Δημοκρατίας.

Σε αυτόν τον προηγούμενο χρόνο, θέλω να σημειώσω ότι επιτυχώς αντιμετώπισε την συγχώνευση των δύο Υπουργείων. Όπως επίσης επιτυχώς προώθησε τη σημαντική μεταρρύθμιση των λιμανιών -ουσιαστική πτυχή του μεταρρυθμιστικού προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας- που καθιστά τη χώρα κόμβο της διεθνούς εμπορικής ναυτιλίας μεταξύ Ανατολής και Δύσης.

Η προσπάθεια αυτή θα συνεχισθεί και θα ολοκληρωθεί με γοργά όσο και προσεκτικά βήματα, εκμεταλλευόμενοι και τις ευκαιρίες που προσφέρουν οι νέες διεθνείς εξελίξεις και η συγκυρία. Εξελίξεις όπως η "Ένωση για την Μεσόγειο" και οι νέοι θαλάσσιοι διάδρομοί της που χαράσσονται, όπως και η ραγδαία οικονομική ανάπτυξη της Μέσης Ανατολής και της Αραβικής Χερσονήσου, της Νοτιοανατολικής Ασίας, της Κίνας και της Βόρειας Αφρικής.

Δεν θέλω σήμερα να πω αλλά λόγια. Είναι ώρα για δουλειά. Τελειώνω μόνο θυμίζοντας ότι οι Κορίνθιοι από την αρχαιότητα είχαν πάντα καλή σχέση με τη θάλασσα και διαβεβαιώνοντας ότι αυτό συνεχίζεται.

Σας ευχαριστώ.

Τα οικονομικά της Ε.Α.Α.Λ.Σ.

Από τον Ταμία της Ε.Α.Α.Λ.Σ. Πλοίαρχο Λ.Σ. (ε.α.) ΡΩΤΑ ΒΙΚΕΝΤΙΟ

Κατά το χρονικό διάστημα από 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2008 έως 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2008 το Ταμείο της Ε.Α.Α.Λ.Σ. ενισχύθηκε με τις ευγενικές προσφορές από τους φίλους και τα μέλη της, όπως αναφέρεται στον παρακάτω πίνακα.

Α.- ΓΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ"

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ & ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Λ.Σ.
ΛΕΣΧΗ Λ.Σ. ευρώ 300

Β.- ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΕΑΑΛΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ εε&εα

1.- ΠΕΤΡΟΥ Δήμος για τη μνήμη του Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ. ΜΕΛΕΝΤΗ Κ ευρώ 300
2.- ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Αντώνιος για

τη μνήμη του Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ.
ΜΕΛΕΝΤΗ Κ ευρώ 200
3.- ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Πέτρος ευρώ 50

Γ.- ΔΙΑΦΟΡΑ

1.- Από τόκους Τραπεζών ΕΘΝΙΚΗΣ και ALPHA BANK ευρώ 391,99
2.- Από επιστροφή ταχ. Επιταγής ΕΛΤΑ Πειραιά (Κεντρικά Γραφεία) ευρώ 15

Όλους τους πιο πάνω συναδέλφους και φίλους του Λ.Σ. και της Ε.Α.Α.Λ.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά για τις οικονομικές προσφορές τους, οι οποίες μας επιτρέπουν να αντιμετωπίζουμε κατά το δυνατόν τις δαπάνες για την καθημερινή λειτουργία των ιδόκτητων γραφείων της Ενώσεως και τη συντήρηση αυτών, την οργάνωση εκδηλώσεων και την ανελλιπή κατά τρίμηνο έκδοση του περιοδικού μας

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΑΜΕΙΟΥ Ε.Α.Α.Λ.Σ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 1^{ης} ΙΟΥΛΙΟΥ 2008 ΜΕΧΡΙ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2008

Α/Α	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΙΟΥΛΙΟΣ	ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ
Α. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ				
1	Ευγενικές προσφορές για στήριξη περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»	300,00	0,00	300,00
2	Ευγενικές προσφορές για ενίσχυση της ΕΑΑΛΣ και βιβλίου «ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.»	550,00	0,00	550,00
3	Επιστροφή ταχ. Επιταγής ΕΛΤΑ ΠΕΙΡΑΙΑ	15,00	0,00	15,00
4	Αποπ. τραπεζικούς τόλους Α' εξαμήνου 2008	391,99	0,00	391,99
5	Πιστωτικό υπόλοιπο την 30-06-2008	81.417,78	0,00	81.417,78
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ		82.674,77	0,00	82.674,77
Β'. ΠΛΗΡΩΜΕΣ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ				
1	Γενικά έξοδα 74 ⁰⁰ τεύχους περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»	3.863,98	0,00	3.863,98
2	Φόρος τόκων Α' εξαμήνου 2008	39,20	0,00	39,20
3	Για λειτουργικά έξοδα γραφείων ΕΑΑΛΣ (ΟΤΕ, ΔΕΗ, δακτυλογραφήσεις, αναλώσιμα Η/Υ, ΦΑΞ, φωτοτυπικό κ.λ.π.)	865,33	141,87	1007,20
4	Δαπάνη κοινοχρήστων	201,55	156,86	358,41
Σύνολο Εξόδων		4.970,06	298,73	5.268,79
Πιστωτικό Υπόλοιπο την 31/08/2008				77.405,98

Γενικό Σύνολο

Ο ΤΑΜΙΑΣ

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Λ.Σ. (εα) ΡΩΤΑΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΟΜΑΔΩΝ Λ.Σ.

Επιμέλεια Πλοιάρχου Λ.Σ. εα Γκλεζάκου Νικ.

ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΒΑΘΡΟΥ ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ ΑΦΟΥ ΟΙ ΟΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΣΑΡΩΣΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ Ε.Δ. & Σ.Α. ΕΤΟΥΣ 2008

3 ΧΡΥΣΑ, 6 ΑΡΓΥΡΑ, 1 ΧΑΛΚΙΝΟ ΣΤΗ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ
3 ΧΡΥΣΑ, 4 ΑΡΓΥΡΑ, 1 ΧΑΛΚΙΝΟ ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ
2 ΧΡΥΣΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ
ΣΥΝΟΛΟΝ 8 ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ, 10 ΑΡΓΥΡΑ, 1 ΧΑΛΚΙΝΟ

Οι βιτρίνες που φιλοξενούν τις κούπες στο Αθλητικό Τμήμα του Λιμενικού Σώματος έγιναν πλουσιότερες και μάλλον οι αρμόδιοι πρέπει να σκεφτούν σοβαρά για την επέκτασή τους καθώς και για την αναβάθμιση των εγκαταστάσεων γενικότερα.

Από το Γραφείο Αθλητισμού Λ.Σ. πληροφορηθήκαμε ότι:

Οι αθλητές και αθλήτριες του Λιμενικού Σώματος κατέβηκαν αποφασισμένοι να διακριθούν και τα κατάφεραν με τη δυναμική τους παρουσία στο ΒΟΛΟ όπου έγιναν οι αγώνες ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ Ε.Δ. & Σ.Α. έτους 2008 από 14 μέχρι 15 Ιουνίου. Μεγάλη η συγκομιδή των Μεταλλίων αφού κατέκτησαν συνολικά δέκα (10) μετάλλια: τρία(03) χρυσά, έξι (06) αργυρά και ένα (01) χάλκινο.

Αναλυτικότερα τα αποτελέσματα :

50Μ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΝΔΡΩΝ: 2η θέση Κελ/στής Λ.Σ ΦΑΝΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥ Αγ.

50Μ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: 2η θέση Λ/Φ ΠΑΤΕΡΟΥ Αμαλία.

50Μ ΠΡΟΣΘΙΟ ΑΝΔΡΩΝ: 2η θέση Λ/Φ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αθανάσιος

50Μ ΠΡΟΣΘΙΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: 2η θέση Σημ/ρος Λ.Σ ΜΩΡΑΙΤΗ Αντωνία.

200Μ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΝΔΡΩΝ: 1η θέση Λ/Φ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αθανάσιος

100Μ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: 1η θέση Λ/Φ ΠΑΤΕΡΟΥ Αμαλία

2η θέση Σημ/ρος Λ.Σ ΜΩΡΑΙΤΗ Αντωνία.

50Μ ΥΠΤΙΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: 2η θέση Αρχ/στής Λ.Σ ΜΙΚΗΚΗ Βαία .

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑ 4Χ100 ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΑΝΔΡΩΝ: 3η θέση ΣΥΝΘΕΣΗ ΟΜΑΔΑΣ: Αρχ/στής Λ.Σ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ Νικόλαος

Κελ/στής Λ.Σ ΦΑΝΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥ Αησιλαος.
Λ/Φ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αθανάσιος

Λ/Φ ΟΝΤΡΙΑ Νικόλαος.

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑ 4Χ100 ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: 1η θέση ΣΥΝΘΕΣΗ ΟΜΑΔΑΣ: Σημ/ρος Λ.Σ ΜΩΡΑΙΤΗ Αντωνία

Αρχ/στής Λ.Σ ΜΙΚΗΚΗ Βαία

Κελ/στής Λ.Σ ΠΕΤΣΑΛΗ Σοφία

Λ/Φ ΠΑΤΕΡΟΥ Αμαλία

ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ Ε.Δ & Σ.Α 2008

Στο Δημοτικό Στάδιο Σερρών διεξήχθη το Στρατιωτικό Πρωτάθλημα ΣΤΙΒΟΥ 28 & 29 Ιουνίου. Στους αγώνες που σημείωσαν μεγάλη επιτυχία η Ομάδα του Λιμενικού Σώ-

ματος κατέκτησε οκτώ (08) μετάλλια (τρία (03) Χρυσά, τέσσερα (04) αργυρά, ένα (01) χάλκινο).

ΣΥΝΘΕΣΗ ΟΜΑΔΟΣ:

Προπονητής: Κελευστής Λ.Σ ΧΗΤΑΣ Κων/νος.

Αθλητές-Αθλήτριες: Σημ/ρος Λ.Σ ΚΑΣΩΡΑΚΗ Ευανθία, Επικ/στής Λ.Σ ΣΤΑΜΟΣ Βασίλειος, Λ/Φ ΡΕΠΟΥΛΗΣ Ι. - ΚΟΤΖΙΑΣ Α. - ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ Χρ.- ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΗΣ - ΖΑΡΑΓΚΑΣ Λ. - ΓΙΟΝΤΗΣ Ι. - ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γ. - ΓΚΟΥΦΑ Μαρία.

ΤΕΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

ΣΦΥΡΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ: 1η θέση ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ Χρή-στος ΕΠΙΔΟΣΗ: 57.15μ

5.000Μ ΒΑΔΗΝ ΑΝΔΡΩΝ: 2η θέση ΡΕΠΟΥΛΗΣ Ιωάννης. ΕΠΙΔΟΣΗ 23.40

ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ: 2η θέση ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γεώργιος ΕΠΙΔΟΣΗ 15.13μ

800Μ ΓΥΝΑΙΚΩΝ : 1η θέση ΚΑΣΩΤΑΚΗ Ευανθία ΕΠΙΔΟΣΗ 2.23.

Ο Περιφερειάρχης, Αρχιπλοίαρχος Λ.Σ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ Ν., απανόμενι το κύπελλο και το χρυσό μετάλλιο στον πρωταθλητή των 200μ. ελεύθερο ανδρών Λ/Φ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αθανάσιο

5000Μ ΑΝΔΡΩΝ: 1η θέση ΓΕΛΑΣΑΚΗΣ Μιχάλης ΕΠΙΔΟΣΗ 14.41.

ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ : 2η θέση ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γεώργιος ΕΠΙΔΟΣΗ 47.41μ.

3.000Μ ΑΝΔΡΩΝ : 2η θέση ΓΕΛΑΣΑΚΗΣ Μιχάλης ΕΠΙΔΟΣΗ 8.57.75 &

3η θέση ΖΑΡΑΓΚΑΣ Λάμπρος ΕΠΙΔΟΣΗ 9.08.99.

ΑΓΩΝΕΣ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑΣ Ε.Δ & Σ.Α 2008

Την πρώτη θέση κατέκτησε η Ομάδα Ιστιοπλοΐας του Λιμενικού Σώματος στον Άγιο Νικόλαο της ΚΡΗΤΗΣ που έγιναν οι ετήσιοι αγώνες ιστιοπλοΐας.

1.- Χρυσό μετάλλιο στην ομαδική κατάταξη με τους: Ανθ/ρχο Λ.Σ ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΗ Αντώνη, Ανθ/ρχο Λ.Σ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ Δημήτριο και Αρχ/στή Λ.Σ ΜΑΝΤΖΑΡΑΚΗ Ευτυχία.

2.- Στην ατομική κατάταξη ΣΚΑΦΩΝ LASER (STD) Ε,Δ & Σ.Α 2008

Το Χρυσό μετάλλιο κατέλαβε ο Ανθ/ρχος Λ.Σ ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΗΣ Αντώνιος.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ Σ.Α.Σ.Λ.Σ. ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Αντ/ρχου Λ.Σ. εα ΜΠΛΑΤΣΟΥ Δημητρίου

ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΛΑ- ΜΠΡΟΤΗΤΑ ΕΟΡΤΑΣΘΗ- ΚΕ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ Η ΜΝΗ- ΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟ- ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΩΚΑ

Ο Σύλλογος Απόστρα-
των Στελεχών Λιμενικού
Σώματος Νομού Αργολί-
δας την 22 Σεπτεμβρίου
2008 τίμησε την μνήμη του
Αγίου Ιερομάρτυρα ΦΩΚΑ,
προστάτη του εν λόγω Συλ-
λόγου, ο οποίος έχει κάμει
πολλά θαύματα σώζοντας
πολλούς κινδυνεύοντες
στη θάλασσα και πολλά
πλοία στα λιμάνια.

Η θεία λειτουργία μετ' αρτοκλασίας ετελέσθη στον Ιε-
ρό Ναό ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ Ναυπλίου. Κατά την δοξολογία
που ακολούθησε υπέρ των μελών του Συλλόγου μας, έγινε ει-
δική μνεία και υπέρ υγείας των Μελών της Ε.Α.Α.Λ.Σ. και όλων

των συναδέλφων ε.ε και ε.α.

Στη συνέχεια προσφέρθη-
κε καφές στο κυλικείο του Να-
ού, συνοδευμένος όπως πάντα
με τα καταπληκτικά κουλουρά-
κια, τα γλυκίσματα, τα κέικ
κ.λ.π φτιαγμένα με τα χεράκια
των ωραίων και ακούραστων
κυριών (συζύγων) των συνα-
δέλφων του Συλλόγου.

Το μεσημεράκι ακολούθησε
δεξίωση στο εξοχικό κέντρο
"ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ" στο Κεφαλάρι
Άργους, η οποία διοργανώθη-
κε με μεγάλη επιτυχία από
τους υπευθύνους του Συλλό-
γου μας και ολοκληρώθηκε με
κέφι, χορό και διασκέδαση.

Στην παραπάνω εκδήλωση παρευρέθησαν με τις συζύ-
γους τους (κατ' αλφαβητική σειρά) οι συνάδελφοι: Απο-
στολίδης Αναστάσιος, Βασιλείου Εμμανουήλ, Γεροβασίλης
Ιωάννης, Δελληγιανόπουλος Διονύσιος, Δελόπουλος
Κων/νος, Θανόπουλος Γεώργιος, Μητροσύλης Μιχαήλ,
Μίχος Λεωνίδας, Μιχούσης Νικόλαος, Μπλάτσος Δημή-
τριος, Ντανάσιος Παναγιώτης, Παπαδόπουλος Γεώργιος,
Σταθόπουλος Κων/νος, Χρόνης Βασίλειος και Χρυσανθα-
κόπουλος Αντώνιος. Επίσης μας τίμησαν με την παρουσία
τους ο Υποπ/ρχος Λ.Σ. Κοντός Παναγιώτης Λιμενάρχης Το-
λού και ο Υποπ/ρχος Λ.Σ. Μαρίνος Σπυριδών με την σύζυ-
γό του, από το Λ\Χ Ναυπλίου.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Αντ/ρχος Λ.Σ. (ε.α.)
Μπλάτσος Δημήτριος

ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΣΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ

- Αντιπλοίαρχος Λ.Σ. ε.α. ΛΕΟΝΤΗΣ Γεώργιος. Απε-
βίωσε την 22.7.2008.
- Ανθυπασπιστής Λ.Σ. ε.α. ΓΙΑΝΝΟΥΡΙΔΗΣ Παντε-
λής. Απεβίωσε την 28.7.2008.
- Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α. ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΣ Νικόλαος.
Απεβίωσε την 20.8.2008.
- Πλωτάρχης Λ.Σ. ε.α. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ Σπυριδών. Α-
πεβίωσε την 23.8.2008.
- Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α. ΓΚΕΚΑΣ Σπυριδών. Απεβίωσε
την 29/8/2008.
- Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α. ΚΩΤΣΟΒΟΣ Χρήστος.
Απεβίωσε την 30/9/2008.

Το Δ.Σ. της ΕΑΑΛΣ εκφράζει τα θερμά συλλυπητή-
ριά του στις οικογένειες των εκλιπόντων συναδέλ-
φων.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΝΑΥΑΡΧΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΥΜΠΕΡΑΤΟΥ
ΦΑΡΣΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
Τηλ.: 26710-87223

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑ-
ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ εκφράζουν τα
θερμά συλλυπητηριά τους για τον θάνατο προσφιλούς σας
συζύγου και πατρός και αγαπητού μας συναδέλφου ναυάρ-
χου Νίκου Λυμπεράτου.

Για το Δ.Σ. της ΕΑΑΛΣ
Ο Πρόεδρος
Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α.
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΓΙΟΥ Τριαντ.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Ι	Σ	Α	Λ	Ο	Σ		Α	Σ	
2	Ο	Υ	Μ	Α	Ν	Ι	Σ	Μ	Ο	Σ
3	Σ		Μ	Ο		Δ	Ω	Ν	Η	Σ
4		Ν	Α	Υ	Δ	Ε	Τ	Ο	Ν	
5	Μ	Α	Τ		Α	Ρ	Η	Σ		Μ
6	Α	Ν	Α	Π	Τ	Η	Ρ		Ρ	Π
7	Ρ	Α		Μ	Ι	Σ	Η	Τ	Ο	Ι
8	Α		Ρ	Ο	Σ		Σ	Α	Ι	Ν
9	Τ	Σ	Ι	Π		Ε		Ω	Δ	Η
10	Α	Τ	Ο	Μ	Ι	Κ	Η		Η	Σ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Λ.Σ.

ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ - ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γιώργου Σφουγγαριστού

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ έχοντας υπόψη του τα άρθρα 10 έως 15 του Καταστατικού της ΕΑΑΛΣ και την Σωματειακή Νομοθεσία, με την απόφασή του (Α-ριθ. Πρακτικού 47) της 17ης Σεπτεμβρίου 2008, καλεί τα μέλη της ΕΝΩΣΗΣ στην 21η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί την 18η Ιανουαρίου 2009, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 στην αίθουσα ψυχαγωγίας της ΣΧΟΛΗΣ ΛΙΜΕΝΟΦΥΛΑΚΩΝ (Οικονόμου και Ξανθοπουλίδου, Χατζηκυριάκειο Πειραιά).

Ενημερώνουμε τους συναδέλφους - μέλη της ΕΝΩΣΗΣ μας, ότι με δεδομένη την έλλειψη απαρτίας, η Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Καταστατικού της ΕΑΑΛΣ, θα επαναληφθεί την επομένη Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2009, την ίδια ώρα (10.00) και στην ίδια αίθουσα ψυχαγωγίας της ΣΧΟΛΗΣ ΛΙΜΕΝΟΦΥΛΑΚΩΝ, όπου βεβαίως θα διενεργηθούν και οι Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΑΑΛΣ για την τριετία 2009-2011.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Παρουσίαση απολογισμού (πεπραγμένων) του Διοικητικού Συμβουλίου για την χρονική περίοδο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2008, από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. της ΕΑΑΛΣ, Υποναύαρχο Λ.Σ. ε.α. Παπαγεωργίου Τρ.

2. Παρουσίαση της Έκθεσης της Ελεγκτικής Επιτροπής για την οικονομική διαχείριση της ΕΑΑΛΣ κατά την ίδια χρονική περίοδο (Ιανουάριος - Δεκέμβριος 2008) και την απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου, από κάθε ευθύνη για την οικονομική διαχείριση του χρηματικού της ΕΑΑΛΣ.

3. Έγκριση του Ισολογισμού και Απολογισμού του παρελθόντος οικονομικού έτους 2008, καθώς και του προϋπολογισμού εσόδων - εξόδων του νέου οικονομικού έτους 2009.

4. Εισηγήσεις, προτάσεις και απόψεις των μελών της ΕΑΑΛΣ για την πληρέστερη προσέγγιση των στόχων και των σκοπών της ΕΝΩΣΗΣ, όπως αυτοί προβλέπονται από το Καταστατικό της, καθώς και για τα βασικά θέματα που απασχολούν την ΕΝΩΣΗ και γενικά τους απόστρατους.

5. Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής για την τριετία 2009-2011.

Παρακαλούνται θερμώς οι συνάδελφοι - μέλη της ΕΑΑΛΣ, να προσέλθουν την Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2009 στη σχολή Λ/Φ για να τιμήσουν με την παρουσία τους τη Γενική Συνέλευση και βεβαίως να μετάσχουν στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Παρακαλούνται επίσης τα μέλη, όπως συμπληρώνοντας και αποστέλλοντας το έντυπο που δημοσιεύεται στο περιοδικό, είτε προσερχόμενοι οι ίδιοι στη Γραμματεία της ΕΝΩΣΗΣ, δηλώσουν την επιθυμία τους να θέσουν υποψηφιότητα για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο και τη νέα Ελεγκτική Επιτροπή, μέχρι να συμπεριληφθούν τα ονόματά τους στο ενιαίο ψηφοδέλτιο των υποψηφίων μελών.

Πειραιάς 1η Οκτωβρίου 2008

Ο Πρόεδρος
Τριαντ. Παπαγεωργίου
Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α.
Ο Γεν. Γραμματέας
Γ. Σφουγγαριστός
Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α.

ΔΗΛΩΣΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ

ΕΠΙΘΥΜΩ 2008

ΟΝΟΜΑ 2008

ΒΑΘΜΟΣ 2008

Διεύθυνση επικοινωνίας

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ 2008

ΑΡΤΗΡΙΑ 2008

Γ.Ε. 2008

ΤΟΠΙΟΣ 2008

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ 2008

Περισσότερες πληροφορίες 2008

Προς
Την Γραμματεία της Ε.Α.Α.Λ.Σ.
Πλας Μαραθιάς, 11
186 35 Πειραιάς

Με την παρούσα μου δηλώνω, ότι επιθυμώ να θέσω υποψηφιότητα για την εκλογή μου ως Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Ελεγκτικής Επιτροπής της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ στις Αρχαιρεσίες που θα γίνουν την 25η Ιανουαρίου 2009 σύμφωνα με το άρθρο 15 του Καταστατικού της ΕΝΩΣΗΣ.

ΤΕΛΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΡΟΠΛΙΣΜΟ

Αντιναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Αρχηγού Λ.Σ. Γ. Βασόπουλου

Με επιστολή μου με τίτλο "καιρός να κάνουμε ένα βήμα πιο πέρα" που δημοσιεύθηκε στους "Θαλασσινοῦς Απόηχους" και στα "Λιμενικά Χρονικά", τεύχη Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 2007, επισημαίνεται η ανάγκη όπως οι απόστρατοι Αξιωματικοί, ως άτομα αλλά και ιδιαίτερα μέσω των πάσης φύσεως Ενώσεων τους, στα όρια της νομιμότητας και της στρατιωτικής ευπρεπείας θα έπρεπε να προβληματισθούν για αντιδράσεις που θα κατέτειναν στην εφαρμογή της θεμελιώδους συνταγματικής αρχής που είναι η ισονομία και ισοπολιτεία των πολιτών και ιδιαίτερα των δημοσίων λειτουργών.

Η υψηλή αποστολή των ΕΔ και ΣΑ που είναι η εξωτερική και εσωτερική ασφάλεια της χώρας αλλά και η κάλυψη εκτάκτων αναγκών συνήθως πέραν των αρμοδιοτήτων τους σε καμία περίπτωση συνάδει με την οικονομική υποβάθμιση των στελεχών τους και ιδιαίτερα των αποστράτων,

Η διακριτική μεταχείριση άρχισε από την δεκαετία του 1980 με την αποσύνδεση του μισθολογίου δικαστικών - στρατιωτικών και χειροτέρευσε με τους Νόμους 2838/2000 και 3016/2002 που διαχώρισαν τους αποστράτους σε παλαιούς και νέους αλλά και την τραγελαφική εφαρμογή από το Γ.Λ. του Κράτους του διορθωτικού τους Νόμου 3408/2005.

Η εσπευσμένη ψήφιση το θέρος νόμου για την κατά 80% αύξηση των βασικών μισθών των δικαστικών παράλληλα με τα δοθέντα πρόσφατα στην δημοσιότητα, στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών από τα οποία προκύπτει ότι διάφορες κατηγορίες προνομιούχων δημοσίων υπαλλήλων λαμβάνουν επιδόματα (ΔΕΤΕ κλπ.) τα οποία υπερβαίνουν κατά πολύ και τους βασικούς μισθούς τους, αλλάζουν δραματικά τους συσχετισμούς.

Οι βασικοί μισθοί των Αρχηγών των Γενικών Επιτελείων των ΕΔ και ΣΑ και συνακόλουθα όλων των μονίμων στελεχών, διαμορφώνονται σε κατώτερους πρωτοδίκου και νεοπροσλαμβανομένου ΔΕΤΟΥΧΟΥ δημοσίου υπαλλήλου, κάνοντας τη διάκριση από εξοργιστική μέχρι εκκωφαντική.

Οι στρατιωτικοί γενικά, στην ενέργεια και απόστρατεία, γαλουχηθέντες επί μακρόν με τις αξίες προσφοράς στην πατρίδα και το κοινωνικό σύνολο, έχουν εναποθέσει την οικονομική τους στήριξη στην δίκαιη κρίση των αρμοδίων της Πολιτείας. Δυστυχώς γι' αυτούς εκ των πραγμάτων αποδεικνύεται ότι η κρίση αυτή σοβαρά επηρεάζεται από οργανωμένες πιέσεις, ωφελιμιστικές μεθοδεύσεις, μισθοδικεία τα οποία ούτε διαθέτουν και σε κάθε περίπτωση είναι πέραν της νοοτροπίας των,

Η διακριτική αυτή μεταχείριση, πέρα από την οικονομική πλευρά που δεν είναι αμελητέα, εμπεριέχει το και το σπουδαιότερο την ηθική διάσταση που είναι η απαξίωση της προσφοράς με το μέτρο που αυτή προσμετράται.

Όσον αφορά το οικονομικό όπως ανέκαθεν συνέβαινε η κατανόηση είναι δεδομένη, λαμβανομένων υπόψη και των οικονομικών δυσκολιών που αντιμετωπίζει η χώρα. Η απαξίωση όμως της συνεχούς πολυετούς προσφοράς σε καμία περίπτωση δεν μπορεί αδιαμαρτύρητα να γίνει αποδεκτή.

Οι απόστρατοι Αξιωματικοί στην μεγάλη πλειοψηφία τους, εγνωσμένων διοικητικών προσόντων, με υψηλό επίπεδο επαγγελματικής εκπαίδευσης στο οποίο η Πολιτεία σοβαρά έχει επενδύσει και οι περισσότεροι σε παραγωγική ηλικία δεν μπορούν να μένουν παροπλισμένοι. Έχοντας την στήριξη της ευρύτερης στρατιωτικής οικογένειας και όχι μόνον, μέσα από θεσμοθετημένα όργανα της πολιτείας πρέπει να είναι ακόμα χρήσιμοι.

ΕΣΩΣΑΝ ΜΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΑΣ

Ο Πρόεδρος, το Δ.Σ. του Συλλόγου Αποστράτων Στελεχών Λ.Σ. Αργολίδος "ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΦΩΚΑΣ" αισθάνονται την ανάγκη να συγχαρούν τους εν ενεργεία συναδέλφους, οι οποίοι με κίνδυνο της ζωής τους, έσωσαν συνανθρώπους μας.

Συγκεκριμένα απευθύνουμε τα συγχαρητήριά μας στον Αρχ/στή Λ.Σ. Μπόμπο Νικόλαο που, το βράδυ της 15-03-08, βούτηξε χωρίς δισταγμό στα βρώμικα νερά του λιμανιού του Ναυπλίου και έσωσε από βέβαιο πνιγμό μια 28χρονη αλλοδαπή.

Επίσης συγχαίρουμε και τον Κελευστή Λ.Σ. Ανδρέα Αραχωβίτη, που υπηρετεί στο Λ/Σ Λεωνιδίου, ο οποίος με τον ιδιοκτήτη ενός μικρού φουσκωτού σκάφους τον κ. Ξερακιά Γιώργο κατόρθωσαν να διασώσουν με δυσμενείς καιρικές συνθήκες νεαρό σέρφερ ο οποίος είχε εγκαταλείψει την ιστιοσανίδα του και προσπαθούσε να βγει στην στεριά.

Τα θερμά συγχαρητήρια του Δ.Σ. του συλλόγου.

Ο Πρόεδρος
Αντ/ρχος Λ.Σ. (ε.α.)
Μπλάτσος Δημήτριος

Υποναύαρχου ΛΣ (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Με τον τίτλο "Η Ιστορική φωνή της Ελληνικής Μυθολογίας" δίνουμε στους αναγνώστες μας την ευκαιρία να γνωρίσουν μυθικά γεγονότα, που μέσα στα χρόνια, πέρασαν το κατώφλι της Ιστορίας και αποδείχτηκαν αληθινά. Είναι γνωστό ότι πίσω από κάθε μύθο και συμβολισμό κρύβεται ένα ιστορικό γεγονός, το οποίο, η απόσταση στο χρόνο από μας, το κάνει ασαφές και για το λόγο αυτό και απρόσιτο. Η συνεχής ιστορική έρευνα, η χρήση νέων αρχαιολογικών μεθόδων και η σε νέες βάσεις εφαρμοζόμενη σήμερα ανασκαφική έρευνα, βοήθησαν σημαντικά, ώστε γεγονότα, μυθικά έως χθες, να ενταχθούν σήμερα στην Ιστορία. Πρώτο και αδιάψευστο παράδειγμα η ανακάλυψη της "πόλης της Τροίας" από τον Ε. Σλήμαν, η οποία ταυτίστηκε με το "Ιλιον", που περιγράφει ο Όμηρος στην "Ιλιάδα" του.

Αξιοποιώντας αυτή τη νέα ιστορική διεύρυνση, η οποία επηρεάζεται, κυρίως, στην παρωχημένη, αλλά πάντοτε υπαρκτή Ιστορική Φωνή της Μυθολογίας μας και, κάτω από τον τίτλο της έρευνας αυτής "Ελένης και Πάριδος Έρωσ", προσφέρουμε στη συνέχεια, σε μυθιστορηματική μορφή, ολοκληρωμένες σε ενότητες, όσα σπουδαία γεγονότα προηγήθηκαν της "Εκστρατείας της Τροίας", η οποία άρχισε το 1184 π.Χ., έληξε μετά από δέκα χρόνια και σε αυτήν πήραν μέρος Έλληνες βασιλιάδες από 180 ελληνικές πόλεις, με 1.186 πολεμικά και μεταγωγικά καράβια και κάπου 135.000 Έλληνες στρατιώτες από ολόκληρη την Ελλάδα.

Στη μυθολογία αυτή παρελαύνουν ζωντανά όλα τα συμβάντα, που τελικά οδήγησαν στον Τρωϊκό Πόλεμο, τον μεγαλύτερο εκείνης της εποχής. Τα αίτια αυτού του πολέμου ο Όμηρος τα αποδίδει στο γεγονός της αρπαγής της Ωραίας Ελένης της Σπάρτης, από τον πρίγκιπα Πάρη, γιο του βασιλιά της Τροίας Πριάμου, ενώ στην πραγματικότητα αυτή η εκστρατεία έγινε για καθαρά οικονομικούς λόγους, αφού οι Έλληνες επιδίωκαν να γίνουν κύριοι του πλούτου της Ανατολής και της Μεσογείου.

Στη μυθιστορηματική αυτή έρευνα μελετάται διεξοδικά ολόκληρη η Ελληνική Μυθολογία, οι συμβολισμοί της, καθώς και οι βαθύτεροι οικονομικοί λόγοι που έφεραν τους Έλληνες στα εδάφη και στις θάλασσες του πλούσιου ασιατικού χώρου. Οι αναγνώστες θα έχουν την ευκαιρία να πληροφορηθούν άγνωστες πτυχές αυτής της μακρινής εποχής, να κάνουν τους συνειρμούς τους και έτσι να συστηματοποιήσουν τις σχετικές γνώσεις τους και συγχρόνως να χαρουν το τερπνό ιστορικό μυθιστόρημα, που καλύπτει, για πρώτη φορά, με σαφήνεια και πληρότητα και από καθαρά ελληνική οπτική θεώρηση, όλα όσα προηγήθηκαν του πολέμου της Τροίας.

Προς διευκόλυνση των χρονικών ορίων της αφήγησης, σημειώνεται ότι η υπόθεση εξελίσσεται μέσα σε 85 ημέρες, δηλαδή από την ημέρα που ο Πάρης προσφέρει το χρυσόμηλο της Έριδας στην Αφροδίτη πάνω στον Ίδη, 15 Ιουνίου, ως την ημέρα, που ο αρχιστράτηγος των Ελληνικών δυνάμεων Αγαμέμνονας, διατάζει τον απόπλου του ελληνικού στόλου από την Αυλίδα και εκστρατεύει εναντίον της Τροίας, 10 Οκτωβρίου.

Εξάλλου το μυθιστόρημα "Ελένης και Πάριδος Έρωσ" είναι μια γενναία εθνική, θα έλεγα, απάντηση προς όλους εκείνους τους επίδοξους ξένους συγγραφείς και κινηματογραφικούς παραγωγούς, οι οποίοι τελευταία κακοποιούν και παραχαράσσουν την Ελληνική Μυθολογία και Ιστορία, παρουσιάζοντας για παράδειγμα την Ελένη της Σπάρτης, αυτό το διαιώνιο σύμβολο του κάλλους σαν κοινή πόρνη (Αμάντα Έλιοτ "Οι αναμνήσεις της ωραίας Ελένης" 2007) ή τον στρατηλάτη Αλέξανδρο σαν ομοφιλόφυλο (3-4 κινηματογραφικές ταινίες, ιστορικά μυθιστορήματα διαφόρων συγγραφέων).

Το μήνυμα αυτού του κεμένου είναι: οι ξένοι, όταν εμπνέονται από την Ελληνική Μυθολογία και Ιστορία, οφείλουν να τη σεβονται, αλλιώς ως αφήσουν την εθνική μας κληρονομιά να συνεχίσει τον αιώνιο δρόμο της, όπως άλλωστε συνέβη μέχρι σήμερα.

Α

1.

Πέρα, προς την Ανατολή, πίσ' απ' τις χιονισμένες κορφές του Ολύμπου, ο ήλιος τίναζε σπάταλα τις χρυσοπόρφυρες δοξαριές του κι οι αστραφτερές λάμπεις του χρύσιζαν ψηλά τις αετοφωλιές της Ίδης, που φάνταζε σαν πέτρινος βαρδιάνος, πάν' από την κοιμισμένη πόλη της Τροίας. Κι ανάμεσα σε τούτη την απεραντοσύνη, απλωνόταν μισοσκότεινο το βόρειο Αιγαίο με τη Σαμοθράκη, τη Λήμνο, τα Δαρδανέλλια και την Τένεδο, την Ίμβρο, τον ερωτικό Βόσπορο και πιο νότια το τρωαδίτικο λιμάνι, κόμβος ανάμεσα στις θάλασσες του Αιγαίου, του Μαρμαρά και του Εύξεινου Πόντου, όπου μαύριζε το πυκνό δάσος των καρτιών των εμπορικών караβιών, πού' βρισκαν εκεί καταφύγιο και προστατεύονταν από τους ισχυρούς βορειοανατολικούς ανέμους και τα δυνατά θαλάσσια ρεύματα ή φόρτωνανπραμάτιες από την Ανατολή, ντόπιες ή μυκηναϊκής τέχνης, ένα λιμάνι για όλους, διεθνές. Ωστόσο τούτα τα χρόνια η Τροία δεν είχε δικό της στόλο. Σύμφωνα με παλιό χρησμό, οι Τρώες έπρεπε ν' απασχολούνται με τη γεωργία και να μένουν μακριά απ' τη θάλασσα και τα καράβια. Σε περίπτωση παραβίασης του χρησμού κινδύνευαν να χάσουν την πόλη τους.

Πανύψηλα πέτρινα τείχη, από πέτρα, πασσάλους και λάσπη, έζωναν την ακρόπολη του Ίλιου, όπου ήταν χτισμένα και τα βασιλικά παλάτια, και γύρω στους πύργους και τις πολεμίστρες, βαρδιάνοι και βιγλάτορες αγρυπνούσαν για την ασφάλεια της χώρας. Έπειτα, η Τροία, η δοξασμένη πρωτεύουσα της απέραντης Τρωάδας, θρονιασμένη εκεί στην είσοδο του Ελλήσποντου, προστατευόταν από βαθιά κυκλική εμφορο, γεμάτη νερό, που, σε περίπτωση πολέμου, εμπόδιζε τα εχθρικά άρματα να περάσουν· οι παλιοί λέγανε, πως τα τείχη του Ίλιου, τά' χτισε ο Απόλλωνας κι ο Ποσειδώνας και πως θνητοί δε μπορούσαν να τα γκρεμίσουν. Και γύρω οι τεράστιες πέτρινες πύλες: στη δύση, το βορά και το νότο· κι ακόμα, στην ανατολή, οι πετρόχτιστες Σκαιές Πύλες, που βίγλιζαν νύχτα και μέρα πέρα στο πέλαγος, απ' όπου, συνήθως, ξεπρόβαλλε ο εχθρός. Με τους στεργιανούς γείτονές τους οι Τρώες, που μίλαγαν ελληνικά και χεττιτικά, είχαν υπογράψει συμμαχίες και συνθήκες ειρήνης και συνεργασίας. Άλλωστε κανένα από τα γύρω κράτη δεν ήταν σε θέση να τα βάλει με τον πανίσχυρο Πρίαμο και το στρατό του. Τη νύχτα όλες οι πύλες έμεναν σφραλισμένες κι άνοιγαν μονάχα σε υποδοχές επίσημων και σε μεγάλες γιορτές. Η επικοινωνία με τον έξω από τα τείχη χώρο, γινόταν από μικρότερες πόρτες, που ήταν μέρος των τεσσάρων μεγάλων. Αυτές άνοιγαν το πρωί κι έκλειναν το βράδυ, κάπου 6.000 ψυχές, ζούσαν σε τούτη τη χώρα. Στους προστάτες της Τροίας, Δία, Αθηνά κι Απόλλωνα, είχαν αφιερώσει περικαλλείς ναούς κι ιερά. Παράλληλα κι ο Ποσειδώνας κι η Ήρα λατρεύονταν στο κράτος του

Πρίαμου.

Και κατ' από τον συμπαγή όγκο της Ίδης, ο κάμπος της Τρωάδας, ήρεμος, πνιγμένος στα δέντρα και στα περιβόλια, κοιμόταν ακόμα μέσα στη πρωινή μουστάδα, ενώ η πολύχρυση Τροία, ανάμεσα στον βουερό Σκάμανδρο και στον φουσκωμένο Σιμόεντα, αναπαυόταν κι αυτή πάνω στα χρυσαφένια δώματα και στον αμύθητο πλούτο του βασιλιά της.

Κατάκορφα στην αετοφωλιά του, ο εικοσιπεντάχρονος Πάρης, είχε απ' ώρα σκαρφαλώσει με τους μπιστικούς του, σκαρίζοντας τα κοπάδια του στην πρωινή δροσιά, ντυμένος, όπως πάντα, με την ασιατική του φορεσιά: τον κοντό χιτώνα, την τιάρα, το πανταλόνι και τις φαρδιές χειρίδες. Τούτο τ' ανηφορικό δρομολόγιο τό'κανε κάθε αυγή, από τότε, που πέθανε ο Αρχέλαος ο πατέρας του. Χρόνια τώρα ζούσε στα ριζά της Ίδης, στην Πλατάνα, με την Οινώνη τη γυναίκα του και τον πεντάχρονο γιο του Κόρυθο. Εκεί, πλάι στο ποτάμι, που κύλαγε χειμώνα - καλοκαίρι ανάμεσα στα πανύψηλα πλατάνια και στις πυκνόφυλλες λεύκες, είχε στήσει το κονάκι του: Μια μεγάλη καλύβα, από κέδρα φτιαγμένη, όπου ζούσε μαζί με τη γυναίκα και το παιδί του, ένα πελώριο χαγιάτι, το οποίο χρησίμευε για κατάλυμα των μπιστικών και των οικογενειών τους και στην άκρη, το γαλάρι, ο τσάρκος, η στάνη, ο αρμεγός και κολλητά το μαντρί, χώρια για τα πρόβατα, τα γίδια και τα γελάδια. Παρέκει από την καλύβα του, ήταν, με μαστοριά χτισμένος, με χοντρά πουρναροκλώναρα, ένας βασιλικός τσάρκος, όπου τις νύχτες στάλιαζε και πλάγιαζε ο Κοκκίνης, ο μοναδικός ταύρος στην Τρωάδα, πού'χε χρώμα βαθύ κεραμιδί, σαν κόκκινο κι έν' άστρο κάτασπρο καταμεσίς στο κούτελο του.

Με το σούρουπο κατηφόριζαν απ' τα ψηλώματα τσοπάνηδες και κοπάδια, κάτω στην Πλατάνα, άρμεγαν τα ζωντανά και τα' κλειναν στα μαντριά· τριγύρα αμέτρητα τσοπανόσκυλα με δυο - τρεις βαρδιάνους, φύλαγαν ως την ώρα του σκάρου τα κοπάδια, μη λάχει και περάσουν κλέφτες κι αρπάξουν τα ζωντανά. Ο Πάρης, για τη φύλαξη του Κοκκίνη, είχε διαλέξει έναν γίγαντα απ' τη Φρυγία, τον Κάρκαβο, π' όλη τη νύχτα στεκόταν στην εμπατή του κάτοικα του Κοκκίνη και δεν άφηνε μύγα να περάσει. Ο Κάρκαβος με τους βαρδιάνους αχάραγα ξύπναγαν τους μπιστικούς και τον τσέλιγγά τους τον Πάρη κι όλοι μαζί κίναγαν για το σκάρο, που κράταγε, με μια μικρή διακοπή το μεσημέρι, ως το σούρουπο.

Ο Πάρης καθόταν τώρα στην αετοφωλιά του και πιο πέρα αγρυπνούσε ο Κάρκαβος και το πελώριο τσοπανόσκυλό του ο Αηδόνης, προσέχοντας τον Κοκκίνη, που έβοσκε αμέριμνος στο πρασινολίβαδο στην άκρη. Ήταν ευχαριστημένος ο τσέλιγγας με το βιός και την προκοπή του και καμάρωνε τα κοπάδια, τους μπιστικούς και, πάν' απ' όλα, τον Κοκκίνη, τον μοναδικό στην Τρωάδα κόκκινο ταύρο, που τού'χε χαρίσει η Αφροδίτη, όταν, πριν από δυο χρόνια, έφτασε στην

αετοφωλιά του, γυρεύοντας απελπισμένα τον χαμένο της Άδωνη· ο βοσκός της έδειξε τ' αχνάρια τ' αγαπημένου της πάνω στο χώμα και στα χόρτα κι εκείνη τ' ακολούθησε και βρέθηκε στην αγκαλιά του. Για να τον ευχαριστήσει τού 'δωσε τον Κοκκίνη, λέγοντάς του πως αν τον έχανε απ' τα μάτια του, το ζώο θα εξαφανιζόταν. Γι' αυτό κι ο βοσκός ολημερίς τον είχε δίπλα του και τις νύχτες τον εμπιστευόταν στον Κάρκαβο.

Χαιρόταν γιατί, από βοσκόπουλο στα δέκα πρόβατα του πατέρα του, έφτασε να κάνει δικό του τσελιγάτο, με γιδοπρόβατα και βόδια, τσοπάνηδες, μπιστικούς και παραγιούς και νά 'χει κατάδικό του τον θεϊκό Κοκκίνη και την αγάπη και την προστασία της θεάς του έρωτα, της Αφροδίτης. Η φαμίλια του, ένα πεντάχρονο αγόρι, ο Κόρυθος κι η γυναίκα του η Οινώνη, κόρη του ποταμού Κεβρώνα, μια λαμπερή νύμφη των δασών, που διάλεξε να μείνει κοντά του και να κάνει ανθρόπινη οικογένεια. Ήταν ευχαριστημένος, που στα εικοσιπέντε του χρόνια, είχε κάνει τέτοια προκοπή.

Όμως τούτη τη χαρά του φαινόταν να τη σκιάζει κάτι, που δε μπορούσε απόλυτα να το προσδιορίσει τι ήταν. Συνέχεια το μυαλό του πέταγε κάτω στην πόλη της Τροίας κι έρχονταν ώρες, που λαχταρούσε να βρεθεί εκεί, ανάμεσα στους ξέγνοιαστους πολίτες αυτής της πόλης και να χαρεί μαζί τους τις χαρές της ζωής, τις απολαύσεις, τα γλέντια, τα ξενύχτια και τις αφράτες γυναίκες, μακριά από την καθημερινή έγνοια του σκάρου, της φύλαξης των κοπαδιών, του φόβου μην του κλέψουν τον Κοκκίνη, μακριά από χιόνια, βροχές, κρύα, άγρια ξενύχτια στις βουνοκορφές και στα βοσκοτόπια να βρεθεί κοντά σε πολλούς ανθρώπους. Μερικές φορές έπιανε τον εαυτό του να βρίσκεται μέσα στο πολύχρυσο παλάτι του Πρίαμου, να φοράει πανάκριβες φορεσιές, να λούζεται σε πορσελάνινα λουτρά, ν' αλείβεται με μεθυστικά αρώματα και λάδια, να γλεντάει με τους συνομηλικούς του, να κορφολογάει το μέλι των κοριτσιών του παλατιού και να παίρνει μέρος στους αγώνες και κάποτε να πρωτεύει στην τοξοβολία και να στεφανώνεται από τον ίδιο το βασιλιά. Είχε την αίσθηση πως κάποτε ήταν κι αυτός εκεί, ένιωθε τον εαυτό του παλατιανό και νοσταλγούσε να βρεθεί μέσα στα πολυδαίδαλα δώματα και τον παραμυθένιο τους κόσμο. Έπειτα συνερχόταν κι αντίκριζε την πραγματικότητα. Τη χορταρένια καλύβα του στην αετοφωλιά, το Κάρκαβο να βόσκει τον Κοκκίνη, τους τσοπάνηδες να φροντίζουν τα κοπάδια και τα τσοπανόσκυλα να γυροφέρνουν ασταμάτητα, από κοπάδι σε κοπάδι. Κι όμως, συχνά η ψυχή του, κατέβαινε στο παλάτι και δεν έλεγε να ξεκολλήσει απ' αυτό.

Ο ήλιος είχε πια σκαρφαλώσει στον ουρανό κι οι αχτίνες του έντυναν μ' απόφιο χρυσάφι τις πράσινες κορφές της Ίδης, ενώ πέρα ξυπνούσε το Αιγαίο και κάτω στον κάμπο της Τροίας οι άνθρωποι ξεκίναγαν την ημέρα τους...

Έριξε πέρα τη ματιά του. Ο Κοκκίνης έβσκε κατ' απ' το βλέμμα του Κάρκαβου και γύρω τα κοπάδια,

σκυμμένα, μασούλαγαν το τρυφερό χορτάρι. Κάπου - κάπου τα κριάρια κουντρίζονταν μεταξύ τους, ενώ ο τράγος πάσκιζε να πηδήξει την άσπρη Ψάρα. Σηκώθηκε αργά, πήρε το βαρύ του τόξο, φτιαγμένο από δυο πελώρια κέρατα αίγαγρου και τη νευρά του από άντερο βοδιού και περπάτησε ως την άλλη άκρη της κορφής, όπου είχε μόνιμα στημένους τους στόχους του και στάθηκε όρθιος. Στόχοι του: ανθρόπινα κεφάλια, φτιαγμένα από ρετσίνι και πηλό, στερωμένα πάνω σ' άνισα παλούκια. Έβαλε μια σαίτα στο τόξο και τέντωσε αργά τη νευρά του. Αντήχησε ένα κελαηδιστό σφύριγμα κι η σαίτα έφυγε και χώθηκε στο δεξί μάτι του πρώτου στόχου. Μετά, με την ίδια ιεροτελεστία, κάρφωσε τις επόμενες σαίτες του στα μάτια και των υπόλοιπων στόχων του. Την ώρα κείνη ένα γαμψώνυχο μαύρο όρνιο ζυγιάζοταν μεγαλόπρεπα πάν' απ' τα κοπάδια, ενώ ψηλότερα ένας τεράστιος ασπρόγκριζος αετός, έγραφε μεγάλους κύκλους κατ' από τα σύννεφα· σήκωσε ψηλά το τόξο και το σημάδεψε με πολλή προσοχή, ακολουθώντας τους ανέρους κύκλους, που χάραζε στους αιθέρες τ' αρπαχτικό κι άφησε, μ' ένα βαθύ βογκητό, τη σαίτα του· εκείνη σφύριξε σαν οχιά και χάθηκε στα ύψη· ο τοξότης περίμενε καρτερικά. Ξαφνικά είδε το σκιαχερό όρνιο να μαζεύει τις φτερούγες του και να πέφτει, σαν νά 'ταν βαρύ λιθάρι, πάνω στις πέτρες της κορφής. Άφησε μια άγρια κραυγή και χαμογέλασε.

- Έτσι θα πέσει όποιος τολμήσει ν' αρπάξει τον Κοκκίνη μου... Ας είν' αναπαυμένη η ψυχούλα του πατέρα μου, του φημισμένου Κρητικού τοξότη, που μ' έμαθε την τέχνη της τοξοβολίας!

Και, σηκώνοντας τη ματιά του ψηλά, προς το μέρος του αετού, συμπλήρωσε:

- Εσύ, πρέπει να ζήσεις, γιατί είσαι ο μεγάλος βασιλιάς μας εδώ στις κορφές της Ίδης...

Κατέβασε το τόξο και πλησίασε τους στόχους· έβγαλε με προσοχή τις σαίτες. Στη συνέχεια τραβήχτηκε μακρύτερα και σαίτησε τους στόχους στ' αριστερά τους μάτια. Ξαναμάδεψε τις σαίτες και κάθησε σε μια πέτρα, αγναντεύοντας πέρ' από τις κορφές της Ίδης, στην Πλαγιά, εκεί, που μεγάλωσε κι έγινε βοσκόπουλο. Κι ο νους του γύρισε πίσω στα εφηβικά του χρόνια, τότε, π' άρχισε να νιώθει τη δύναμή του και τη φωτιά της ορμητικής του νιότης...

Πείνα και δυστυχία στην Πλαγιά κείνα τα χρόνια. Δέκα προβατίνες του Αρχέλαου, δεν έφταναν καλά - καλά να ζήσουν. Η μάνα του η Άντισσα ίσα, που τά 'φερνε βόλτα. Γάλα, χόρτα, κάποιες ρίζες, κανένα κυνήγι, αυτά ήταν η τροφή της ζωής τους. Στο ίδιο καζάνι βέβαια έβραζαν κι οι άλλες πέντ' έξι οικογένειες του μικρού τους οικισμού. Κι ο χρόνος κύλαγε αργά, με δυσκολία και βαθιά ανέχεια, χωρίς κανένα σημάδι καλύτερευσης.

Ο Πάρης, ωστόσο, από πολύ μικρός, γυμναζόταν, του άρεσε να πετάει το λιθάρι, να φτιάχνει τόξα και ν' ασκείται στην τοξοβολία, κάτ' από τ' άγρυπνο μάτι του Κρητικού γονιού του. Έτρεχε γύρω στις κορφές, μάζευε χόρτα, έσπηνε παγίδες κι έπιανε πουλιά κι αγρίμια και βόηθαγε τον πατέρα και τη μάνα του. Ήξε-

ρε να μιμείται τις φωνές όλων των πουλιών, των προβάτων, των γιδιών και των γελαδιών και συχνά τα ξεγελούσε και τὰ ἔπιανε με τα χέρια του. Λαχτάραγε πάντοτε η ψυχή του τον πλούτο και την καλοπέραση, αλλά η ζωή στην Πλαγιά μόνο δυστυχία πρόσφερε σ' όλους τους ταπεινούς βοσκούς της. Κι ήταν ένα ψηλόλιγνο εικοσάχρονο βοσκόπουλο, με μακριά ξανθά μαλλιά, πλατύ θώρακα, γυμνασμένα μπράτσα, καταγάλανα μάτια και με μια μαύρη κηλίδα στο δέρμα του κατ' από τ' αριστερό του αυτί, πού ἴμοιαζε μ' αετό μ' ολάνοιχτες φτερούγες. Τα λίγα κορίτσια του οικισμού ποθούσαν την αγκαλιά του, αλλά εκείνος είχε γνωρίσει, κάτω στην άκρη του δάσους, στην πηγή, μια δροσερή νεράιδα, που μοίραζε μαζί της το κρεβάτι του. Ήταν η νύμφη Οινώνη, κόρη του πιο πλούσιου τσέλιγγα της περιοχής, του ποταμού Κεβρώνα. Όταν εκείνος ξαφνικά πέθανε, η Οινώνη, έφερε τα κοπάδια του πατέρα της κοντά στον οικισμό του Πάρη κι έκαναν σχέδια να παντρευτούν...

Μια νύχτα όμως όλος ο οικισμός πετάχτηκε στο πόδι από άγριες φωνές, γαυγίσματα σκυλιών και κλάματα. Μια ομάδα από κασικοκλέφτες είχε πέσει στο μικρό χωριουδάκι κι άρπαζε τα λίγα ζωντανά των φτωχών χωρικών. Άκουσε ο Πάρης τις φωνές του πατέρα και της μάνας του και, με το τόξο στο χέρι, έτρεξε κοντά τους. Στα σκοτεινά είδε τους κλέφτες να κλέβουν τα πρόβατα και να χτυπάνε τους τσοπάνηδες με μαχαίρια και χοντρά ρόπαλα. Στάθηκε ο νεαρός Πάρης στη μέση κι έβαλε μια φωνή, π' ακούγοντάς την, οι κλέφτες, πάγωσαν. Εκείνος σβέλτα άρχισε να τους τοξεύει με τις σαΐτες του. Όταν όμως εκείνοι κατάλαβαν ότι ήταν μονάχα ένα νέο παλικάρι, ανασυντάχτηκαν κι όρμησαν πάνω του. Τότε ο Πάρης τους σημάδεψε έναν - έναν και σκότωσε μερικούς· οι άλλοι παράτησαν τα κλεμένα ζωντανά και προσπάθησαν να διαφύγουν. Το νεαρό βοσκόπουλο, τους καταδίωξε μέσα στη νύχτα και σκότωσε τους πιο πολλούς από δαύτους. Οι υπόλοιποι χάθηκαν στο κοντινό δάσος.

Όταν ο Πάρης ξαναγύρισε στον οικισμό, βρήκε τους χωρικούς να τον περιμένουν στην είσοδο και να φωνάζουν συνέχεια:

- Αλέξανδρε, Αλέξανδρε, που στη γλώσσα τους είχε το νόημα "που έσωσες τους άντρες".

Έτσι κοντά στο κανονικό του όνομα, ο γιος του Αρχέλαου, πήρε και τ' όνομα: Αλέξανδρος.

Όμως όλη αυτή η ιστορία στοίχισε τη ζωή του Αρχέλαου και της μάνας του της Άντισσας, οι οποίοι τραυματισμένοι πολύ βαριά από τους κλέφτες, ξεψύχησαν λίγο αργότερα.

Το νεαρό βοσκόπουλο, πήρε τα τέσσερα - πέντε πρόβατα του πατέρα του, την Οινώνη με τα κοπάδια της και πήγε και κατοίκησε στην ανατολική Ίδη, στην Πλατάνα, απ' όπου καθημερινά αντίκριζε τους τάφους των γονιών του. Στον νέο τόπο πρόκοψε κι αυγάτισε το βιός του κι έτσι έγινε ονομαστός τσέλιγγας στο πλούσιο τσελιγγάτο του.

Θυμάται πως ο γέροντας Αρχέλαος, παλιός Κρητικός τοξότης, τον συμβούλευε να μην παίζει τη λύρα του το μεσημέρι, γιατί πήγαινε να πλαγιάσει αποστα-

μένος ο Πάνας και θα τον ανησυχούσε, αλλά τούτος, απείθαρχος κι ατίθασος, έκανε τ' αντίθετο. Μόλις απότρωγε το μεσημέρι και πριν αρπάξει έναν υπνάκο στον ίσκιο της βασιλοβελανιδιάς, που σκέπαζε την καλύβα του, έπαιρνε τη λύρα του και τραγούδαγε τα παιδικά του χρόνια και τ' όνειρο της νιότης του, που χάθηκε μέσα στην ανέχεια της Πλαγιάς.

Ερχόταν στο μυαλό του η έγνοια του πατέρα του να τον μάθει την τέχνη της τοξοβολίας και να τον διδάξει μ' επιμονή όλα τα μυστικά της σκοποβολής και, πάν' απ' όλα, πώς να σέβεται το θήραμά του. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Πλαγιάς. Σε τούτον το γερο - Κρητικό χρώσταγε ολάκερη την εμπειρία του στα τόξα. Όμως σήμερα, πριν ακόμα καθήσουν να φάνε, τους κόσψανε οι ξαφνικές επισκέψεις του Φάρκου και της Θυμέλης, των τσελιγγάδων της απέναντι κορφής, πού' τανε βλάμηδες και συχνά - πυκνά ο ένας πήγαινε στ' αλλουνού το κονάκι.

Κοντός και χεροδύναμος ο Φάρκος· γατούλα ξασπιρουλή η Θυμέλη, φτάσανε καβάλα στις μαύρες τους μούλες, στολισμένες με υφαντές κουβέρτες και πολύχρωμα χαίμαλια:

- Καλώς τους τούς βλάμηδες, φώναξ' από μακριά ο Πάρης· παράτησε τη λύρα του και, γυρνώντας στον Βίτωνα, τού ἴπε χαμηλόφωνα:

- Τοίμασε το καλύτερο κοψίδι, πού' χεις, Βίτωνα, γιατί οι πιο καλοί μας φίλοι έρχονται.

Οι δυο επισκέπτες ξεπέζεξαν στον αυλόγυρο της καλύβας κι ο παραγιός ο Μάντης πήρε κι έδεσε στην άκρια τις μούλες να ξεϊδρώσουν και τους κρέμασε ντουρβά με πλούσια ταγή.

Κι ενώ ο Βίτωνας πασπάλιζε τα κοψίδια με μπόλικο αλάτι και κρασί και τ' άπλωνε στα κάρβουνα κι η κνίσσα κλωθογέρνοντας σκαρφάλωνε ανάλαφρη ίσια στον ουρανό, το νιόφερτο ζευγάρι τὰ ἔλεγε με τον τσέλιγγα.

- Ερχόμαστε απ' την πόλη, όπου από χτες είχαμε πάει για να διαλέξουμε κυπριά για τα γκεσέμια και κάμποσα τροκάνια για τις μούλες μας και, γυρνώντας, είπαμε να περάσουμε να σε ιδούμε, εξήγησε ο Φάρκος κι έβγαλε τη σκούφια του. Περπάταγε ο Ιούνης κι η ζέστη άπλωνε τριγύρω μια μελένια ομίχλη, που κάθονταν παχιά πάνω στο δέρμα. Η Θυμέλη πήγε κοντά στο Βίτωνα και τού ἔλεγε πώς να ψήσει το κοψίδι του άντρα της κι εκείνος την άκουγε και τη λιμπιζόταν με την άκρη του ματιού του, έτσι χαριτωμένη και μικρόσωμη, που ήταν.

- Σου φέρνω όμως και μια είδηση μεγάλη, είπε ο Φάρκος. Ο βασιλιάς οργανώνει αγώνες προς τιμή των είκοσι πέντε χρόνων από το χαμό του δευτερότοκου γιου του και στο νικητή, ως έπαθλο, προσφέρει τούτη τη χρονιά, κόκκινο ταυρί. Υπάρχει κι άλλο εξ' από τον Κοκκίνη;

Ο Πάρης δε μίλησε αμέσως, ξαφνιάστηκε. Κόκκινο ταυρί! Μα δεν υπήρχε άλλο στην Τρωάδα εξ' από το δικό του! Έτσι τού ἔχε πει η Αφροδίτη τότε, που του τον χάρισε.

- Ξέρω κι εγώ, Φάρκο, μπορεί να γεννήθηκε κι άλλο κόκκινο ταυρί, σαν τον Κοκκίνη μου, αποκρίθηκε

αργά ο Πάρης και στα λόγια του φάνηκε μια δόση πίκρας και διάψευσης. Πίστευε πως ο Κοκκίνης ήταν ο μοναδικός σ' ολάκερη την Τρωάδα...

- Μην ξαφνιάζεσαι, τον καθησύχασε ο Φάρκος, βλέποντας τη γκριμάτσα του. Ο Κοκκίνης μπορεί νά 'ναι ο μοναδικός στην Τρωάδα, αλλά μπορεί γι' αυτόν να μιλάει ο Πρίαμος. Ένας απ' τους λόγους, που βιάστηκα να περάσω σήμερα απ' το λημέρι σου ήταν και τούτος. Να σου πω να προσέχεις πλειότερο τον ταύρο σου, μη λάχει κι άνθρωποι του βασιλιά στον κλέψουν.

Ο Πάρης αναπήδηξε. Τούτος ο λόγος του βλάβη του ήτανε βάλσαμο. Ο ταύρος του ήταν ο μοναδικός κι έπρεπε διπλά να τον προσέχει από σήμερα κιόλας...

- Και τι τον έπιασε το βασιλιά να ορίσει, εφέτος, μετά από είκοσι πέντε χρόνια, που οργανώνει αυτούς τους αγώνες, ως έπαθλο, έναν κόκκινο ταύρο; Μονολόγησε ο βοσκός και δε μπορούσε να διανοηθεί πώς άνθρωποι του πλουσιότερου βασιλιά θα καταδέχονταν ν' αρπάξουν τον Κοκκίνη του!

Άπλωσε ο Βίτωνας τα κοψίδια πάνω σε φύλλα βελανιδιάς και τά 'βαλε στη μέση, πάνω στον κορμό ενός δέντρου, που χρησίμευε για τραπέζι και, πίνοντας κρασί με τις πήλινες κούπες τους, μίλαγαν δυνατά κι αντηχούσε ολάκερ' η κορφή της αετοφωλιάς. Λέγανε χωρατά, γελάγανε και σκούζανε και ρόδιζαν ολωνών τα μάγουλα... Παρέκει ο Κάρκαβος πότιζε τον Κοκκίνη και γύρω στον ίσκιο των βελανιδιών και πλάι στον κορύτο με το νερό, ξάπλωσαν κι αναχάραζαν γιδοπρόβατα και γελάδια, τα σκυλιά στέκονταν στις άκριες, οι γεροντότεροι βοσκοί έγειραν πάνω στις προβιές τους και τα τσοπανόπουλα κι οι παραγιοί άγρυπνοι φύλαγαν τα κοπάδια.

Σαν απομεσημέριασε και ξανάρχισε η βοσκή, ο Φάρκος κι η Θυμέλη, καβαλίκεψαν τις μούλες τους. Ο Πάρης τους φόρτωσε με δυο κάτασπρα βετούλια, ένα βαρύ τουλουμοτύρι κι έναν τράιστο με μουτζήθρες. Έπειτα ροβόλησαν αργά κατά το τσελιγγάτο τους, τραγουδώντας. Ο Πάρης τους παρακολούθησε όρθιος, ώσπου χάθηκαν στις απότομες στροφές του μονοπατιού.

Βαθιά στο μυαλό του τσέλιγγα είχε καρφωθεί η είδηση του Φάρκου: το κόκκινο ταυρί. Όλοι στην Τρωάδα ήξεραν πως ο Κοκκίνης ήταν το μοναδικό κόκκινο ταυρί του τόπου. Κι αποφάσισε να το προστατέψει μ' όλες του τις δυνάμεις. Φώναξε τον Κάρκαβο και τον διάταξε νά 'χει δεκατέσσερα τα μάτια του και για τη νύχτα έδωσε διαταγή, στο πίσω μέρος του κάτοικα του Κοκκίνη, να φυλάει ο Φιλώντας, ο άλλος γίγαντας του τσελιγγάτου, που είχε την ευθύνη της φύλαξης όλων των κοπαδιών νυχτόημερα.

Μα πάν' απ' όλα ο ίδιος έγινε σκιά του ταύρου του και δεν τον έχανε στιγμή απ' τα μάτια του. Μάλιστα τις νύχτες τραβούσε το κρεβάτι του προς τη μεριά του κάτοικα κι έδενε απ' έξω ένα τεράστιο τσοπανόσκυλο να τον φυλάει. Στο μυαλό του μια ιδέα τον τριβέλιζε επίμονα: άνθρωποι του βασιλιά θα επιχειρούσαν να κλέψουν τον Κοκκίνη, για να τον δώσουν έπαθλο στον νικητή των αγώνων στην πόλη. Από την ημέρα τούτη

δεν το κούνησε απ' την αετοφωλιά κι απ' το κονάκι του. Εκεί στημένος, καρτερούσε τους κλέφτες, αποφασισμένος να τους τσακώσει, όποιοι κι αν ήταν...

2.

Πέρασαν κάμποσες μέρες μέσα σε μια μακρόσυρτη αναμονή. Μέσιαζε πια ο Ιούνης. Την πρώτη του Ιούλη θα γίνονταν στο στάδιο της Τροίας οι αγώνες, που είχε κηρύξει ο Πρίαμος και το έπαθλο ήταν ο κόκκινος ταύρος! Η περιέργεια τρέλαινε τον Πάρη. Στην προσπάθειά του να μάθει αν υπήρχε κι άλλος ταύρος, σαν τον δικό του, για να μη φύγει ο ίδιος απ' το κονάκι του, έστειλε τον Τράλλο, τον έμπιστό του, στο τσελιγγάτο του φίλου του του Φάρκου, με την εντολή να μάθει αν ο βασιλιάς είχε πραγματικά στην κατοχή του κόκκινο ταύρο ή το κράταγε μυστικό; Ο Φάρκος δεν απάντησε αμέσως. Κατέβηκε στην πόλη κι έμαθε πως ο Πρίαμος υποσχόταν το έπαθλο του κόκκινου ταύρου, αλλά κανένας στην πόλη δεν ήξερε ή δεν είχε δει τούτο το παράξενο ζώο ούτε στ' ανάκτορο ούτε πουθενά στην πόλη. Επισκέφτηκε λοιπόν προσωπικά το φίλο του στην αετοφωλιά και του τά 'πε όλα. Κι οι δυο κατάληξαν στο συμπέρασμα ή ότι άνθρωποι του βασιλιά θά 'κλεβαν, στην κατάλληλη στιγμή, τον Κοκκίνη ή παρόμοιο έπαθλο δεν υπήρχε περίπτωση να δοθεί στον νικητή.

Θά 'ταν κατά τις είκοσι του Ιούνη, το πρωί ο Πάρης, έπαιζε χαμηλόφωνα τη λύρα του και σιγοτραγουδούσε άκεφα, καθισμένος πάνω σ' ένα ξύλινο σκαμνί, τυλιγμένο με γιδοπροβιά. Η μέρα δεν είχε ακόμα ξεσταθεί και τα πουλιά τριγύρω κελαηδούσαν κοπαδιαστά και συναγωνίζονταν στις τρίλιες. Τα κοπάδια, σκόρπια στις πλαγιές κι όλοι οι τσοπαναρείοι σε επαγρύπνηση, απ' τον Κάρκαβο και τον Φιλώντα ως τα μαυρότριχα τσοπανόσκυλα. Ο Κοκκίνης στεκόταν απέναντι του στο παχί και τον κοίταζε επίμονα με τα πελώρια καλοσυνάτα μάτια του και κάπου - κάπου άφηνε κι ένα μακρόσυρτο μουγκριτό, αληθινή παραφωνία στα τραγούδια των πουλιών και στην πανδαισία των κουδουνιών των κοπαδιών.

Έπαψε το σκοπό του ο βοσκάρης κι άπλωσε την αριίδα του πιο άνετα. Αισθανόταν, θαρρείς, μια βαθιά κούραση. Δεν είχε κοιμηθεί καλά την περασμένη νύχτα, γιατί η αιθέρια νύμφη ήταν πολύ άταχτη στο κρεβάτι... Και τον πήρε ο ύπνος. Ένας ύπνος γλυκός, σαν παιδικό παραμύθι. Ονειρεύτηκε κλέφτες να πλησιάζουν το σταλίκι του και παραμόνευαν ν' αρπάξουν τον Κοκκίνη. Κι άκουγε αμυδρά τ' αλαφρά τους πατήματα, αλλά κανένα από τα σκυλιά του δεν αλύχταγε κι ούτε οι βαρδιάνοι σάλευαν απ' τη θέση τους. Ώσπου άκουσε μια βροντερή φωνή:

- Πάρη, θεοί πάτησαν το κονάκι σου... Και πετάχτηκε τρομαγμένος πάνω κι άρπαξε το τόξο και τη φαρέτρα του. Όμως ένιωσε ένα γλυκό μούδιασμα και τα μπράτσα του έμειναν μετέωρα. Πρώτα ξεχώρισε έναν πανύψηλο άντρα, που άστραφτε το κεφάλι του μέσα στο φτερωτό του κράνος κι έπειτα είδε τα σανδάλια με τα φτερά στα πόδια του και πάγωσε:

- Ο Ερμής! Ψέλλισε κι έφερε βόλτα σκιαγμένος τη ματιά του. Πίσω του στέκονταν τρεις αέρινες μορφές: η μια σοβαρή και με πελώριο κώτσο τα μαλλιά, η άλ-

λη με χάλκινη περικεφαλαία κι η τρίτη αιθέρια, με μακριά ξανθά μαλλιά κι αγγελικό πρόσωπο. Τις αναγνώρισε με τη σειρά, ενώ μέσα του γλίστραγε ένας παράξενος φόβος: η Ήρα, η Αθηνά κι η Αφροδίτη, το θείο κάλλος του Ολύμπου, στεκόταν μπροστά του και τού 'κοβε την ανάσα.

- Καλά μάντεψες, του είπε αργά ο Ερμής: το υπέρτατο κάλλος του Ολύμπου μπροστά σου...

- Τιμή μου μεγάλη... μουρμούρισε ο Πάρης κι έμεινε πάλι σιωπηλός.

- Βλέπεις τούτο το χρυσόμηλο; Είναι το μίσος της Έριδας. Τις άλλες, που παντρεύτηκε η Θέτιδα τον Πηλέα, παρέλειψε να την καλέσει στο γάμο της κι αυτή, ανάμεσα στις τρεις ομορφότερες θεαινες, έριξε το χρυσόμηλό της, με την επιγραφή "η Καλή λαβείν". Κι από τότε άναψε φωτιά μεταξύ των τριών θεαινών: ποια απ' τις τρεις είναι η πιο όμορφη;

- Είναι κι οι τρεις τους της γης και τ' ουρανού η πρώτη ομορφιά, ψιθύρισε ο βοσκός και με δέος πρόσμενε την αντίδραση και του Ερμή και των τριών θεαινών, που στέκονταν γύρω χαμογελαστές κι αστραφτερές.

- Σού 'λαχε λοιπόν, Πάρη, συ να προσφέρεις το χρυσόμηλο στην ομορφότερη, τού 'πε κοφτά ο Ερμής.

Ο τσέλιγγας τα 'χασε. Μαζεύτηκε στο καβούκι του, ανασηκώθηκε λίγο κι είπε με τρεμάμενη φωνή, που ίσια π' ακουγόταν:

- Από μένα τον ταπεινό βοσκό και τον άμαθο, ζητάτε μια τέτοια μεγάλη κρίση. Δεν έχω τέτοια κότσια εγώ ένας τσοπάνης...

- Βοσκέ της Ίδης, άμαθος, εσύ δεν είσαι, ζεις τον έρωτα έντονα κι ο πόθος σου κοχλάζει ολοζώντανος μπροστά στων γυναικών την ομορφιά: γι' αυτό κι ο Δίας σε διάλεξε, τούτες τις τρεις θεές να κρίνεις!

- Σε σένα, που μιλάς με το φεγγάρι, παίζεις τόσο γλυκά τη λύρα σου και πλαγιάζεις με την τρυφερότερη νύμφη του Ολύμπου, την Οινώνη, ανήκει τούτη η κρίση, είπαν με μια ουράνια φωνή κι οι τρεις θεές.

Ο Πάρης δε μίλησε. Σηκώθηκε όρθιος, τραβήχτηκε δυο βήματα πιο πίσω κι είπε:

- Αφού οι κάλλιστες του Ολύμπου με τιμούν κι εγώ θα τις τιμήσω. Όμως θά 'θελα σεις να ορίσετε τον τρόπον απονομής τούτης της κρίσης.

- Η καθεμιά θεά, Πάρη, θα σου τάξει έπαθλο, που σε θεό ταιριάζει, πήρε το λόγο ο Ερμής. Κι εσύ θά 'χεις την κρίση να διαλέξεις, όχι μόνο ποια είναι η κάλλιστη, αλλά και τι θα σου χαρίσει. Ό,τι αποφασίσεις, είναι τελικό και κανένας δε θα σε κατηγορήσει. Μονάχα η πιο όμορφη θεά, δεσμεύεται να κρατήσει, ως το τέλος, το λόγο, που θα σου δώσει. Είσαι σύμφωνος;

- Σύμφωνος. Μα κανόνισε συ τη σειρά, είπε σιγά ο Πάρης.

- Από την Ήρα αρχίζουμε, όπως ταιριάζει στη βασίλισσα του Ολύμπου, ακολουθεί η Αθηνά κι η Αφροδίτη.

Μεμιάς η αετοφωλιά άστραψε και φωτίστηκε, λες

και χιλιάδες ήλιοι στάθηκαν πάνω της. Έπαψαν τις φωνές τους τα πουλιά, σίγησαν τα κουδούνια κι όλα κοκκάλωσαν τριγύρω. Ψηλή και μεγαλόπρεπη η Ήρα, έκανε ένα βήμα και στάθηκε μπροστά στο γεροδεμένο βοσκό κι αέρινη και φεγγερή, τού 'πε αργά κι επίσημα:

- Πάρη, σου υπόσχομαι να σε κάμω βασιλιά, μ' αμύθητα πλούτη, αν το χρυσόμηλο της Έριδας μου προσφέρεις...

Κι έπειτα παραμέρισε κι ήρθε η Αθηνά μπροστά του, αστράφτοντας μέσα στην περικεφαλαία της κι από τα γαλανά της μάτια φλόγες χύνονταν η γνώση, η σοφία και του πολέμου η τέχνη. Του πρότεινε μεγαλόπρεπα:

- Ξέρω πως για τη γνώση και τη σοφία καίγεις, βοσκέ. Κι εγώ τον σοφότερο άνθρωπο του κόσμου θα σε κάμω, αν το χρυσόμηλο της Έριδας στα χέρια μου αφήσεις!

Τραβήχτηκε κι αυτή στην άκρια. Και τον πλησίασε αεράτια η Αφροδίτη, με φλόγα ερωτική στα χείλη, στα μάτια και σ' όλο τ' αλαβάστρινο κορμί της. Πέρασε τούτ' η φλόγα μέσα στο βοσκό και φούντωσε μεμιάς απ' άκρη σ' άκρη η καρδιά του. Τούτη την αιθέρια θεά λαχτάριζε από μικρός και τώρα την έβλεπε μπροστά του ερωτική και πρόθυμη να του χαρίσει μιαν αλιώτικη εμπειρία. Θυμήθηκε τότε, που έψαχνε να βρει τον Άδωνα και κείνος της μαρτύρησε στα χορτάρια και στα χώματα τ' αγνάρι του κι έπεσε πάλι στην αγκαλιά τ' αγαπημένου της. Πήγε πολύ κοντά του, τόσο, που ένιωθε τ' άρωμα της να τον ζαλίζει και να τον μεθάει βαθιά. Του φάνηκε πως θα τον άρπαζε και θα γινόταν σ' όλους μπροστά δική του. Δεν έγιναν όμως έτσι τα πράγματα. Τού 'πε με τη μελωδική κι ερωτική φωνή της:

- Πάρη, που κρύβεις τη φωτιά του ήλιου στις φλέβες σου, αν με τιμήσεις με το χρυσόμηλο της Έριδας, θα σου χαρίσω, για ταίρι σου, την ωραιότερη γυναίκα, που υπάρχει στον κόσμο, για να γνωρίσεις μαζί της τη μοναδική ερωτική ευτυχία, που γνώρισε ποτέ θνητός. Κι έκανε δυο βήματα πίσω.

Ο Ερμής του χαμογέλασε, ενθαρρύνοντάς τον:

- Σ' όποια κι αν προσφέρεις το μήλο, οι άλλες, κατά τη θεία συμφωνία και τη διαταγή του Δία, είναι υποχρεωμένες να δεχτούν αδιαμαρτύρητα την κρίση σου και δίχως να σου κρατήσουν καμιά κακία. Ο βοσκός ωστόσο ήξερε κι απ' άλλες ιστορίες, πως οι θεοί κράταγαν συχνά αμάχη σε θνητούς, που δε συμφωνούσαν με τις επιθυμίες τους...

Ο Πάρης, έχοντας μέσα του έναν περίεργο φόβο, δίστασε να πει αμέσως τη γνώμη του και να προσφέρει το μήλο. Έμεινε για λίγο σκεπτικός, ζύγισε τις προσφορές, κοίταξε με τρόπο μια - μια τις θεές, τις βρήκε και τις τρεις αιθέριες και, ξαφνικά, μ' ένα σάλτο βρέθηκε μπροστά στην Αφροδίτη κι άφησε στα βελούδινα χέρια της το χρυσόμηλο της Έριδας. Η θεά άστραψε και βρόντηξε. Τον άρπαξε και τον έσφιξε τόσο δυνατά στη θεϊκιά αγκαλιά της, που ένιωθε να τρίζουν τα κόκκαλά του.

- Θα γίνεις ο ευτυχέστερος άντρας του κόσμου,

τού 'πε αργά.

Κι ενώ ο βοσκός γύρναγε να δει τις αντιδράσεις των δυο άλλων θεαινών του Ολύμπου, αυτές είχαν εξαφανιστεί! Παραξενεύτηκε.

- Νικήθηκαν και δεν άντεξαν την ήττα τους, του μίλησε με τη βαριά φωνή του ο Ερμής. Μα να προσέχεις, γιατί κι οι δυο θα κρατήσουν το τίμημα της κρίσης σου· και στη στιγμή έγινε κι αυτός καπνός και χάθηκε. Απόμεινε κοντά του η αέρινη Αφροδίτη, λάμποντας από χαρά και καμάρι για την τιμή, που της έκανε ο βοσκός:

- Η Ελένη του Ατρείδη Μενέλαου, η κόρη του Τυνδάρεο και της Λήδας, η βασίλισσα της Σπάρτης, είναι στις μέρες σου η ομορφότερη γυναίκα του κόσμου. Φρόντισε να την πλησιάσεις κι εγώ θά 'μαι κοντά σου, για να την αποκτήσεις. Να ζυγίσεις όμως την απόφασή σου, γιατί παλιότερα την άρπαξε κι ο Θησέας. Τη λευτέρωσαν τ' αδέρφια της Κάστορας και Πολυδεύκης και, με κλήρο, την κέρδισε ο Μενέλαος. Όταν την κλέψεις, να ξέρεις πως όλοι οι ρηγάδες της Ελλάδας, έχουν ομώσει να την επιστρέψουν στον άντρα της, με κάθε θυσία... Θα συνταραχτεί ο κόσμος και πολύχρονος πόλεμος θ' ακολουθήσει. Μα συ άκουσε τη φωνή της καρδιάς σου... Ο Κοκκίνης θα μείνει κοντά σου ως την ώρα, που η Ελένη θα γίνει δικιά σου· μετά θα γυρίσει σε μένα. Κι έγινε άφαντη κι αυτή, παίρνοντας μαζί της το χρυσόμηλο της Έριδας.

Ο Πάρης έμεινε σύξυλος! Και τότε γύρω του χαμήλωσε η φωταψία των χιλίων ήλιων, που καταύγαζαν τη βουνοκορφή ως εκείνη τη στιγμή, ξανάρχισε κανονικός ο ρυθμός του κόσμου με τα πουλιά, τα κουδούνια και τους ψίθυρους του υπαίθρου. Μέσα του μεγάλωνε και μεγάλωνε η εξαίσια μορφή της Ελένης και λαμπάδιαζε η καρδιά του κι ονειρευόταν την ώρα, που θα την έσφιγγε στην αγκαλιά του. Έζησε για λίγες στιγμές μέσα στην ξέφρενη παραζάλη της ερωτικής πανδαισίας κοντά στην ωραιότερη γυναίκα του κόσμου. Και μετά προσγειώθηκε... Τι περίμενε τούτος ο ξέμονος βοσκός της Ίδης από μια τέτοια μακρινή ιστορία! Πώς θα μπορούσε ένας τσοπάνος να φτάσει στα χρυσοποίκιλτα παλάτια του Μενέλαου και να πείσει την όμορφη Ελένη να τον ακολουθήσει; Ωστόσο η υπόσχεση της καλής του θεάς της Αφροδίτης τον παρηγορούσε και τού 'δινε ελπίδα για το αύριο.

Για την ώρα σκοπός του ήταν να φυλάξει καλά τον Κοκκίνη και τα κοπάδια του και να μάθει αν ο βασιλιάς είχε στους σταύλους του έναν άλλο Κοκκίνη. Τούτο το τελευταίο δε μπορούσε να το χωνέψει. Κι ενώ η επαγρύπνηση συνεχώς εντεινόταν, μια μυστική προσδοκία χάραζε από μακριά σε τούτη την ιστορία του ταύρου, των αγώνων και της πιθανής κλοπής του Κοκκίνη.

Όταν χαμήλωσε ο ήλιος, βοσκοί και κοπάδια πήραν τον κατήφορο για τη λαγκαδιά της Πλατάνας, στην καλύβα και τα στέκια του Πάρη και των μπιστικών του. Μπροστά πήγαινε ο Πάρης και πίσω του ο Κοκκίνης και πιο πίσω ο Κάρκαβος κι ο Φιλώντας, έτοιμοι να ξεσκίσουν όποιον τόλμαγε να κοιτάξει το κόκκινο ταυρί. Κι ακολουθούσαν αργά και πολυκού-

δουνα τα γίδια και τα πρόβατα και τα γελάδια. Τα τσοπανόσκυλα έτρεχαν ακούραστα πίσω - μπρος, φυλάγοντας κοπάδια κι ανθρώπους...

Η νύχτα ήταν βαριά και ζεστή. Μεσάνυχτα περασμένα. Απόψε ο Πάρης έχει μια παράξενη ανησυχία. Είναι σα να περιμένει να του συμβεί κάτι σημαντικό, κάτι μεγάλο και δε μπορεί να κλείσει μάτι. Σκυλί δεν ακούγεται να γαυγίζει πέρα ως πέρα στη λαγκαδιά. Κάτι σαν φιδίσιο σούρσιμο ακούγεται ανεπαίσθητα μέσα στους θάμνους και στα χαμόδεντρα, που περιτριγυρίζουν τη στάνη, το μαντρί και τον κάτοικα του Κοκκίνη. Βγαίνει έξω ο βοσκός με τη φαρέτρα στην πλάτη και το τόξο οπλισμένο. Ησυχία βασιλεύει παντού. Καθώς ψάχνει για ίχνη γύρω από τ' αχούρι του ταύρου, βλέπει δυο - τρία τσοπανόσκυλα νά 'χουν στα πόδια τους μέσα κομμάτια από κατακόκκινο κρέας και να το τρώνε με λαιμαργία. Και πιο κάτω άλλα τόσα σκυλιά κοιμούνται σαν πεθαμένα κι άλλα πιο κει το ίδιο. Στάθηκε ξαφνιασμένος και σήκωσε το τόξο. Κάποιοι είχαν πλησιάσει τα σκυλιά και τους είχαν πετάξει κομμάτια κρέας, ανακατεμένα με μαντραγόρα και φλώμο. Σ' όλο τον περίβολο όλα τα σκυλιά κοιμόντουσαν ήσυχα, ενώ τα γελάδια στο σταύλο πήγαιναν κι έρχονταν ανήσυχα και κάποια απ' τα γίδια στέκονταν όρθια.

Πάει κοντά στο Φιλώντα και τον στέλνει να φωνάξει να 'ρθούνε σιμά του όλοι οι μπιστικοί και να μείνουν στις θέσεις τους μονάχα οι βαρδιάνοι. Κι όταν όλοι συγκεντρώνονται έξ' από την καλύβα του, λέει στον Κάρκαβο.

- Κάρκαβε, εσύ, στάσου εδώ, μακριά από τη θύρα του σταύλου του Κοκκίνη κι ό,τι κι αν δεις μην κάνεις καμιά κίνηση, αν δεν πάρεις από μένα εντολή. Στέλνει τους μπιστικούς να κοιμηθούν κι αυτός με τον Φιλώντα, τον Τράλλο, τον έμπιστο του τον Πάντο και τον παραγιό του τον Μάντη, μπαίνουν μες στην καλύβα. Η Οινώνη και το παιδί κοιμούνται βαθιά στα μέσα καταλύμματα. Και τους δασκαλεύει προσεχτικά:

- Εσύ, Φιλώντα, θά 'σαι συνέχεια δίπλα μου, καλά οπλισμένος. Εσύ, Τράλλο θα μ' ακολουθείς, σαν το πιστό σκυλί, όπου κι αν πάω κι εσύ, Μάντη, αύριο το πρωί, θα σκαρίσεις τα κοπάδια κανονικά, για όσες μέρες θα χρειαστεί και δε θα κάνεις σε κανέναν κουβέντα. Ούτε τι συνέβη ούτε πού βρίσκομαι μαζί με τον Κάρκαβο, τον Φιλώντα και τον Τράλλο. Είμαστε περιкуκλωμένοι από στρατιώτες του βασιλιά, που θέλουν απόψε να κλέψουν τον Κοκκίνη. Θα κάνουμε τα στραβά μάτια, για να τον κλέψουν και θα τους ακολουθήσουμε από μακριά με τ' αλόγα μας: εγώ, ο Κάρκαβος, ο Φιλώντας κι ο Τράλλος. Θα γυρίσουμε το συντομότερο. Δε χρειάζεται να μάθουν τίποτα η Οινώνη και το παιδί. Συνεννοήσου, Φιλώντα, με τον Κάρκαβο, μόλις αρπάξουν τον ταύρο, να μας ακολουθήσει πάνοπλος.

Τ' άγρυπνο μάτι του Κάρκαβου διάκρινε μες στο σκοτάδι τις γυαλιστερές πανοπλίες των στρατιωτών του παλατιού και προσποιήθηκε πως πάει στη γούρνα να πιει νερό. Στο γυρισμό δυο - τρεις γελαδάρηδες του βασιλιά, φρουρούμενοι από πολλούς λογχοφόρους έφιππους στρατιώτες, είχαν δέσει τον Κοκκί-

νη από τα κέρατα και τον έσερναν βιαστικά στο κατηγορικό μονοπάτι, ενώ δυο ακόμα βουκόλοι βουκέντριζαν άγρια το κόκκινο ταυρί και το ξανάγκαζαν να τρέχει. Ο Πάρης, που παρακολούθησε την αρπαγή μέσ' από την καλύβα, καβάλησε σβέλτα τ' άλογό του και, ακολουθούμενος από τον Φιλώντα, τον Κάρκαβο και τον Τράλλο, πήραν το κατόπι τους κλέφτες του Κοκκίνη κι από απόσταση δεν τους άφηναν απ' τα μάτια τους. Διάσχισαν, τρέχοντας ολάκερη τη χαράδρα, κατέβηκαν στα ριζά της Ίδης και, πριν ξημερώσει, φτάσανε στην ανατολική πύλη του κάστρου της Τροίας, που βρισκόταν πολύ κοντά στις Σκαιές Πύλες...

Εκεί, ενώ τοιμάζονταν να μπουνε στην πόλη, κομίζοντας το σπάνιο λάφυρό τους, ο Πάρης με τους τρεις άντρες του, όρμησαν πάνω στους στρατιώτες και τους ακινητοποίησαν. Εκείνοι ξαφνιασμένοι, δεν πρόκαμαν να προβάλουν καμιά αντίσταση.

- Τούτος ο ταύρος είναι δικός μου. Θέλω να δω το βασιλιά, γιατί σας έστειλε να τον κλέψετε. Αλλιμόνό σας αν κάνατε του κεφαλιού σας. Ο Πρίαμος θα πάρει τα κεφάλια σας, βροντοφώναξε ο Πάρης και παραμέρισε τους στρατιώτες. Ο Κοκκίνης γύρισε το πελώριο κεφάλι του και το λαμπερό τ' άστρι στο κούτελό του άστραψε σαν ήλιος. Σήκωσε το μουσούδι του κι ένα βαρύ, σαν ουράνιο μπουμπουνιτό, άφησε το μούγκρισμά του...

- Ακούσατε τι σας είπα; Έκραξε ο Πάρης. Θέλω να' ρθει εδώ ο βασιλιάς σας. Ενώ οι στρατιώτες χτύπαγαν την πελώρια ορειχάλκινη καστρόπορτα ν' ανοίξει, πάν' από τις βίγλες, ο αρχιβιγλάτορας είδε τη σκηνή και, με μια ομάδα στρατιωτών του, βγήκε από τις Σκαιές Πύλες και, πριν ο Πάρης προφτάσει ν' αντισταθεί, βρέθηκε δεμένος, μαζί με τους συντρόφους του, στα χέρια των νιόφερτων στρατιωτών.

Η ανατολική πύλη άνοιξε διάπλατα κι η κουστωδία πέρασε μέσα. Φυλάκισαν σε ξεχωριστά κελιά τους τέσσερις βοσκούς και μάντρωσαν τον Κοκκίνη σ' ένα σταύλο απέναντί τους. Τοποθέτησαν τριπλή φρουρά στις πόρτες των κελιών και του σταύλου και τους άφησαν, ενώ ο Πάρης ούρλιαζε πίσω τους:

- Θέλω να δω το βασιλιά σας. Να δω τον πρωτότοκο γιο του τον Έκτορα. Αν είναι παλικάρια να παρουσιαστούν μπροστά μου. Εκείνοι δεν τού 'δωσαν καμιά σημασία.

Ο Κάρκαβος, ο Φιλώντας κι ο Τράλλος αποσβολώθηκαν. Τους κλέψανε τον ταύρο και τους φυλάκισαν κιάλας! Τί σόι σχέδιο είχε τ' αφεντικό τους; Απορούσαν και τον ρώταγαν με περιέργεια.

- Υπομονή, σύντροφοι, η Αφροδίτη δε θα μας αφήσει στην τύχη μας. Ξεκουραστείτε, για νά 'χετε δυνάμεις...

Έσκασαν στην ανατολή οι πρώτες ηλιαχτίνες. Η μέρα ξεκίνησε και πάλι. Η ολονύχτια περιπέτεια κι η αγωνία έκανε και τους τέσσερις ανήμπορους κι άρχισαν να γλαρώνουν τα μάτια τους. Κείνη τη στιγμή ένας γεροδεμένος παλικάρος, με περικεφαλαία, πανοπλία και δόρυ στο χέρι, πλησίασε ολομόναχος το κελί του Πάρη.

- Ζήτησες να δεις το βασιλιά; Θα τότε δεις! Πές

μου όμως ποιος είσαι και τι να πω στο ρήγα πως τον θέλεις. Εγώ μ' ο γιος του ο Έκτορας, ο διάδοχός του, του είπε με την αργή και βροντερή φωνή του ο πολεμιστής.

- Χαίρομαι, που ήρθες, Έκτορα, να μ' ακούσεις. Είναι σε γνώση του βασιλιά - πατέρα σου ότι άντρες του κλέψανε το κόκκινο ταυρί μου τη νύχτα, τού 'πε σιγόφωνα ο βοσκός της Ίδης. Πάρη με λένε και, θάρρῶ, πως ξέρεις τ' όνομά μου, γιατί αλλιώς πώς κλέψανε τον ταύρο μου, απ' την Πλατάνα οι παλατιανοί στρατιώτες σου; Στο παλάτι σας δεν πάτησα ποτέ μου. Ζάω με τα κοπάδια μου στις κορφές της Ίδης...

- Θα τότε συναντήσεις, Πάρη, τον πατέρα μου. Κι έφυγε, ενώ χτύπαγαν ρυθμικά τα χρυσοποίκιλτα μέταλλα της πανοπλίας του κι ανέμιζε στο πρωινό αγέρι η ξανθιά φούντα της περικεφαλαίας του...

3.

Δεν πέρασε πολλή ώρα κι από το βάθος φάνηκε πάλι ο Έκτορας με τους υπασπιστές του. Πορεύτηκε ίσια στο κελί του Πάρη. Οι συνοδοί του λευτέρωσαν το βοσκό, αφού του πήραν το τόξο και τη φαρέτρα κι ένα μακρύ μαχαίρι από τη ζώνη του και τον οδήγησαν απέναντι στου παλατιού την είσοδο. Ο Πάρης τά 'χασε. Γύρω σε τύφλωνε τ' ασήμι και το χρυσάφι, το λαμπερό μάρμαρο, οι πολύχρωμοι όνυχες, οι ραβδωτές κολόνες, τα μικρά και τα μεγάλα αγάλματα, οι πελώριες αψίδες, τα κεντημένα με πάφιλα χρυσού πανύψηλα τόξα, τα πλούσια κι απέραντα δώματα, τα μυθικά παλάτια, τα πέτρινα στίτια κι ο πλούτος, που κύλαγε σαν ποταμός παντού.

- Σωστά λένε πως είν' ο πλουσιότερος βασιλιάς του κόσμου, σκέφτηκε ο Πάρης, καθώς έμπαινε στην τεράστια μαρμάρινη είσοδο του παλατιού. Στο πλάι του περπατούσε ο Έκτορας και πίσω τους έρχονταν οι πάνοπλοι συνοδοί. Πέρασαν ένα μακρύ διάδρομο, φωταγωγημένο με δάδες, με φρουρούς Σκύθες, ατέλειωτες πολεμικές τοιχογραφίες, που κάλυπταν τους τοίχους σ' όλη τη διαδρομή και τότε ο Πάρης ξεχώρισε στο βάθος, ντυμένο στα κάτασπρα μετάξια του, καθισμένον πάνω στον ολόχρυσο θρόνο του, τον Δαρδανίδη Πρίαμο, το γιό του Λαομέδοντα και εγγονό του Ίλου, π' ανέβηκε στο θρόνο της Τροίας μετά τη δολοφονία του πατέρα του από τον Ίδαίο Ηρακλή, ο οποίος ήταν κι ο ιδρυτής των τρωικών αγώνων. Τον Πρίαμο, που εξουσίαζε ολάκερη την Τρωάδα ως το Βόσπορο και το Αδραμύττι κι έφτανε η επιρροή του ως τα βάθη της Σκυθίας και της Χαπτούσας ως τις μακεδόνικες Αιγές. Δεξιά κι αριστερά στα πόδια του ραχάτευαν δυο χρυσαφένιοι λέοντες, που τόνιζαν τη δύναμη και την κυριαρχία του μεγάλου βασιλιά. Σαν φτάσανε κοντά στον Πρίαμο, ο Έκτορας απομάκρυνε τη συνοδεία του κι είπε, με περίσσιο σεβασμό, στο ρήγα:

- Ένδοξε βασιλιά της Τρωάδας, σου παρουσιάζω το βοσκό Πάρη, που άνθρωποί μας του κλέψανε τον κόκκινο ταύρο του. Η επιθυμία του ήταν να σε συναντήσει.

- Πλησίασε, Πάρη. Εκτιμώ το θάρρος σου. Πώς ξέ-

ρεις ότι σου έκλεψαν δικοί μου άνθρωποι τον ταύρο, ρώτησε αργά, με μια φωνή αυστηρή και συνάμα απαλή σαν βελούδο.

- Βασιλιά μου, έμαθα πως το έπαθλο των αγώνων, που κήρυξες, είναι ένας κόκκινος ταύρος κι επειδή άλλος απ' τον δικό μου δεν υπάρχει στην Τρωάδα, σκέφτηκα πως μπορεί να μου τον κλέψουν. Έτσι παραφύλαξα, τους είδα τους στρατιώτες σου και τους ακολούθησα ως την ανατολική πύλη. Εκεί με τους άντρες μου τους ακινητοποίησα και μπορούσα να τους σκοτώσω και να πάρω τον ταύρο και να φύγω. Δεν τό'κανα όμως αυτό, γιατί ήθελα να μάθω αν ήταν σε γνώση σου, τούτη η ενέργειά τους...

- Κατάλαβα. Οι άνθρωποί μου, αναζητώντας έναν κόκκινο ταύρο, βρήκαν τον μοναδικό δικό σου και τον έφεραν εδώ για έπαθλο των αγώνων. Θα τιμωρηθούν για το αδίκημά τους, αλλά ο ταύρος θα μείνει εδώ και θα δοθεί ως έπαθλο στον νικητή των αγώνων την πρώτη Ιουλίου. Ζήτησέ μου όσα θέλεις κι εγώ θα στα δώσω. Αξίζει πολλά ο ταύρος σου, Πάρη. Και χαμογέλασε ο βασιλιάς, βλέποντας αμήχανο μπροστά του το βοσκό.

- Το κόκκινο ταυρί, ο Κοκκίνης μου, σεβάσμιε βασιλιά, δε μπαίνει σε συναλλαγή και δεν παζαρεύεται. Μου τον έκαμε δώρο η Αφροδίτη κι ως δώρο θεού ούτε δωρίζεται ούτε πουλιέται όσο εγώ θα ζω, αποκρίθηκε σταθερά ο Πάρης και τόνιζε μια - μια τις λέξεις του.

- Η τιμιότητά σου κι ο σεβασμός σου προς τους θεούς, με ξαφνιάζει, βοσκέ, είπε με μια δόση θαυμασμού ο Πρίαμος. Ωστόσο οι αγώνες και το έπαθλο προκηρύχτηκαν και δεν παίρνονται πίσω. Σ' αυτούς τους αγώνες θα πάρουν μέρος βασιλόπουλα, πρίγκιπες κι ευγενείς απ' όλα τα γύρω κράτη - συμμάχους μας. Θ' αγωνιστούν στο πένταθλο κι ο πρώτος ως έπαθλο θα πάρει τον κόκκινο ταύρο... Κι οι αγώνες αυτοί, οι νεκρικοί, οργανώνονται, κάθε χρονιά, προς τιμήν του χαμένου μου γιού πριν από είκοσι πέντε χρόνια. Και πρέπει να σου τονίσω πως οι αγώνες στον τόπο μας είναι ιεροί κι απαραβίαστοι.

- Τιμημένε βασιλιά, μόνο με δυο όρους δέχομαι να δοθεί ως έπαθλο ο Κοκκίνης μου: να λάβω κι εγώ μέρος στους αγώνες κι ας είμαι ένας ταπεινός βοσκός και να προστεθεί στο πένταθλο και τ' αγώνισμα της τοξοβολίας πάνω σε κινητό στόχο, ας πούμε περιστέρι ή γεράκι. Κι όποιος πετύχει το στόχο στην καρδιά, νά 'ναι ο νικητής, με την προϋπόθεση βέβαια νά 'χει πρωτεύσει προηγουμένως σ' ένα τουλάχιστον από τα εννέα αγωνίσματα του πένταθλου. Τότε η δικαιοσύνη σου θά 'ναι πραγματικά βασιλική! Απόσωσε ο τσέλιγας της 'Ιδης.

Τη γαληνάδα του βασιλιά διαδέχτηκε ένα σύννεφο. Ο Έκτορας, που πρόσεξε την αλλαγή, βιάστηκε να βγάλει τον πατέρα του από τη δύσκολη θέση:

- Μεγάλε βασιλιά της Τρωάδας, ο Πάρης μπορεί να λάβει μέρος στους αγώνες ως φίλος μου ευγενής απ' τη Σκυθία. Όσο για την τοξοβολία πάνω σε κινητό στόχο, αξίζει τον κόπο ν' αποτελέσει την έκπληξη των αθλητών κι όποιος τα καταφέρει, όπως το πρότεινε ο κάτοχος του κόκκινου ταύρου, ας τον πάρει ως γέρας.

Ανακουφίστηκε ο Πρίαμος.

- Βλέπω, παρατήρησε χαμηλόφωνα και με σκεπτικισμό ο βασιλιάς, ότι κι έξυπνος είσαι και κατέχεις σε βάθος τα μυστικά της τέχνης των αγωνισμάτων και των αγώνων κι από το παράστημά σου, φαίνεται γενναίος και γυμνασμένος. Είμαι, λοιπόν, σύμφωνος με του Έκτορα την πρόταση και σου εύχομαι να πρωτεύσεις σ' αυτούς τους αγώνες και να πάρεις πίσω τον ταύρο σου.

Και γυρνώντας προς το διάδοχο του θρόνου του, είπε:

- Γιε μου, μερίμνησε να μεταμορφώσεις στο πενήμερο, που απομένει ως τους αγώνες, το βοσκό, σε ευγενή φίλο σου και φρόντισε να προστεθεί το άθλημα της τοξοβολίας και μάλιστα σε κινητό στόχο, που θα ξαφνιάσει, είμαι βέβαιος, τους υψηλούς φιλοξενούμενους αθλητές μας. Πραγματικά το άθλημα απαιτεί κοπιαστική άσκηση και δύναμη σώματος και ψυχής, προσόντα του αληθινού άντρα κι αγωνιστή. Και βάλε κάποιους του παλατιού να εξευγενίσουν τους φτωχούς συνοδούς του Πάρη, απόσωσε χαμογελώντας.

- Και μια τελευταία παράκληση, βασιλιά μου: θά 'θελα να βλέπω πρωί και βράδυ τον Κοκκίνη μου, γιατί μπορεί να μας τον πάρει πίσω η θεά κι ακόμα να μου επιστρέψουν το τόξο και τη φαρέτρα μου, όπλα, με τα οποία θ' αγωνιστώ στο άθλημα της τοξοβολίας. Οι τρεις σύντροφοί μου ας είναι η συνοδεία μου σαν Σκύθης ευγενής, που θά 'μαι. Κι από δω και πέρα τ' όνομά μου είναι Αλέξανδρος... Υποβάλλω τα ταπεινά σεβάσματά μου, βασιλιά.

Λευτερώθηκαν αμέσως οι σύντροφοι του Πάρη κι ο Έκτορας ανέλαβε να τους περιποιηθούν και να τους μεταμορφώσουν σε Σκύθες αξιωματούχους, ενώ ο ίδιος φρόντισε την αλλαγή του βοσκού...

Κι ενώ πίσω στην αετοφωλιά της 'Ιδης, ο Μάντης, όπως κάθε μέρα, βόσκαγε τα κοπάδια τ' αφεντικού του, έχοντας ένα σφίξιμο στην καρδιά του για την απουσία του Κόκκινη, και παραξενευόταν, που δεν άκουγε τη λύρα του τσέλιγγά του να γλυκαίνει τις ραχοκορφές, ο Έκτορας κάλεσε τους ειδικούς οργανωτές των αγώνων και τους εμπιστεύτηκε τον ευγενή φίλο του από τη Σκυθία Αλέξανδρο, οι οποίοι άρχισαν να τον ενημερώνουν στα εννέα αγωνίσματα (τ' αθλήματα του πένταθλου γίνονται εννέα, γιατί μερικά απ' αυτά έχουν την ίδια βάση άσκησης) δίαυλο, δόλιχο, οπλίτη, πυγμή, παγκράτιο, πάλη, άλμα και δίσκο. Ιδιαίτερη φροντίδα έδειξε ο Έκτορας να διδαχτεί ο Πάρης την τέχνη της τοξοβολίας, στην οποία ο βοσκός, έδειχνε άπειρος κι ανεπίδεκτος. Μόλις διαπίστωσε τούτες τις αδυναμίες του νέου, σ' ένα διάλειμμα, τον ρώτησε από περιέργεια:

-Αφού δεν είχες ιδέα από τοξοβολία, τότε γιατί πρότεινες να προστεθεί τούτο τ' άθλημα και μάλιστα χωρίς να έχουν γνώση από πριν οι αθλητές;

- Ξέρω κι εγώ, νόμιζα πως θα τα καταφέρω ευκολότερα από το πένταθλο, ανασήκωσε τους ώμους του ο Πάρης.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Ο Μ. Καραγάτσης (φιλ. ψευδ. του Δημήτρη Ροδόπουλου), μυθιστοριογράφος, διηγηματογράφος, κριτικός, ιστορικός και θεατρικός συγγραφέας, γεννήθηκε το 1908 στην Αθήνα και πέθανε το 1960, σε ηλικία 52 χρόνων.

Στα 31 χρόνια της πνευματικής του πορείας έγραψε σχεδόν κάθε χρόνο και ένα έργο, 21 συνολικά έργα και το ημιτελές "10": Ο Μ. Καραγάτσης, ο νεώτερος της λεγόμενης "Γενιάς του '30", υπήρξε πρωτοπόρος του νεοελληνικού πεζού λόγου και διακρίθηκε για το προσωπικό ύφος, το άψογο στήσιμο του μύθου, την επιμονή του στο ρόλο της λίμπιντο στη ζωή μας και το απλό και απέριττο γράψιμό του. Παρά το γεγονός ότι η λογοτεχνική κριτική στον τόπο μας είναι μοιρασμένη απέναντι στο σύνολο του έργου του, εντούτοις ο συγγραφέας και σήμερα ακόμη, 48 ολόκληρα χρόνια μετά το θάνατό του, εξακολουθεί να έχει ένα σταθερό, αλλά κυρίως φανατικό κοινό, το οποίο συναντά τον εαυτόν του μέσα στα έργα του Μ. Καραγάτση.

Τα έργα του Μ. Καραγάτση αγκαλιάζουν αμέτρητες πτυχές της ελληνικής ζωής, οι ήρωές του είναι τύποι ξεχωριστοί και ανόμοιοι μεταξύ τους, οι οποίοι στο βωμό του συμφέροντος και της ικανοποίησης της ερωτικής του δίψας θυσιάζουν τα πάντα, ενώ η τόλμη προβολής του έρωτα, ο ρεαλισμός και η γύμνια του ύφους, συχνά έρχονται σε ρήξη με το κοινωνικό κατεστημένο.

Φυσικά από τα έργα του δεν απουσιάζει και η θάλασσα. Βέβαια, δεν είναι ο Καραγάτσης, ο Χρήστος Λεβάντας ή ο Κώστας Σούκας. Όχι. Ο Μ. Καραγάτσης έχει το δικό του ύφος θαλασσογράφου και σ' αυτό διαφέρει τόσο από τους Έλληνες πεζογράφους, που αναφέραμε όσο και από τους ξένους ομιλητές της θάλασσας Τζόζεφ Κόντραντ και Πιερ Λοτί.

"Η Μεγάλη Χίμαιρα", από τα κορυφαία μυθιστορήματά του, έχει θαλασσινό περιεχόμενο. Όχι όπως το έχουμε συνηθίσει στους κλασσικούς συγγραφείς, αλλά όπως το προσφέρει με τις ιδιαιτερότητές του ο Μ. Καραγάτσης.

Το μυθιστόρημα αυτό είναι ένα τρυφερό και συνάμα τραγικό παραμύθι, στο οποίο μια μάνα καπετάνισσα, η Ρεΐζαινα, οι γιοί της Γιάννης καπετάνιος και Μηνάς φυσικός επιστήμονας και η Γαλλίδα Μαρίνα, γυναίκα του Γιάννη, σηκώνουν στις πλάτες τους ολόκληρο το μύθο, πλαισιωμένοι από πλήθος προσώπων με δεύτερο και τρίτο ρόλο.

Η ιστορία ξεκινάει με το Γιάννη και τη Μαρίνα, που

ταξιδεύουν με το πλοίο του Γιάννη για την Σύρο, όπου ζει η χήρα μάνα και ο αδελφός του ο Μηνάς και τελειώνει με τρόπο φοβερό μετά τις αυτοκτονίες του Μηνά και της Μαρίνας και το θάνατο της κόρης του Γιάννη. Η αυλαία πέφτει, καθώς το πλοίο "Χίμαιρα", με πλοίαρχο το Γιάννη, μπαίνει στο λιμάνι της Σύρου, ενώ η γυναίκα του γκρεμίζεται από το κάβο του λιμανιού και η τραγική φιγούρα της μάνας, που τον καρτερεί φάντασμα στο έρημο μουράγιο.

Η χαρά της ζωής ξεχειλίζει στο ξεκίνημα:

Μια ολόκληρη μέρα ταξίδεψε μέσα σε όνειρο από και χρώματα. Όταν την αυγή βγήκε στο κατάστρωμα, η θάλασσα μόλις ξυπνούσε, σκοτεινή ακόμα όπως το μυστήριο της νύχτας. Στο βάθος, η ανατολή φλογιζόταν απαλά. Η Ηώς χάιδευε, με τα ρόδινα δάχτυλά της, τον απέραντο κατακάθαρο ουρανό, που ριγούσε ηδονικά στην προσμονή του φωτός.

Αριστερά, ένα ακρωτήριο υψωνόταν κατάξερο και περήφανο, μ' ένα ερημοκλήσι φυτρωμένο στ' άγονα σπλάχνα του. Η μικρή καμπάνα σήμαινε τον όρθρο και ο αγνός αχός της έδιωχνε, μέσ' το λυκαύγισμα, τα στερνά τελώνια της νύχτας.

Στο αντίκρισμα αυτού του κόσμου, η ψυχή της γέμιζε χαρά πρωτόγνωρη. Ανέβηκε γοργά τη σκάλα της τιμονιέρας κι αγκάλιασε τον καπετάνιο του βαποριού: τον άντρα της.

- Πού βρισκόμαστε; Τον ρώτησε.

- Στην πατρίδα μου. Στην Ελλάδα.

Την πήρε απ' το χέρι και την πήγε στο πλαϊνό καμαράκι. Έσκυψαν πάνω στο χάρτη και της έδειξε το στίγμα του πλοίου. Ο κάβος με το ρημοκλήσι και τη γλυκόλαλη καμπάνα ήταν ο Μαλέας, η νοτιότερη άκρη της Λακωνίας. Δεξιά, κατά το νοτιά, τα Κύθηρα μόλις άχνοφαινόταν. Τώρα, έμπαιναν στο Αιγαίο, με πλήρη προς τις Κυκλάδες. Σε λίγο, θα φαινόταν η Μήλος.

Όλ' αυτά τα ονόματα τραγουδούσαν στ' αυτιά της σα φθόγγοι άρπας αιολικής: Λακωνία, Κυκλάδες, Κύθηρα, Μήλος... Ένας ολόκληρος κόσμος, που γέμισε τα εφηβικά της χρόνια με τ' όραμα κάποιου γαλήνιου και τρυφηλού πολιτισμού. Στο σχολείο, όταν ο καθηγητής τερέτιζε, με προφορά ερασματική, τους στίχους της Οδύσσειας, η φαντασία της πετούσε στις άγνωστες μακρινές θάλασσες, που άλλοτε ιρίδιζαν κάτω απ' τις α-

χτίδες του Φοίβου, κι άλλοτε αναταράζονταν από την τρίαινα του Ποσειδώνα. Ύστερα, με μάτια χαμένα, κοιτούσε την ομίχλη να σέρνεται πάνω στο αργοσάλευτο ρέμα του Σηκουάνα· και στοχαζόταν πώς να είναι άραγε το φως πάνω απ' τον Ίλισσό... Και να, που τ' όνειρο γίνηκε πραγματικότητα. Πραγματικότητα που δεν ξεκαθαρίζει από το θολό κόσμο του ονειρού. Ακούμπησε το ξανθό κεφάλι της στον ώμο του άντρα της· κι έκλεισε τα μάτια, κουρασμένη από τόση ευτυχία. Τρομαγμένη απ' την προσμονή του φωτός της μεσογειακής μέρας, που τό 'νιωθε νά 'ρχεται λαμπρό, παντοδύναμο, ντυμένο τη δόξα ενός μεγάλου θεού: του Φοίβου,

του κυρίαρχου θεού της Ελλάδας...
(σ.σ. 9-10)

Καταπληκτική, γεμάτη φοβέρα, σύντομη και συγκρόνως τραγική είναι η περιγραφή του ναυαγίου του πλοίου "Μαρίνα". Εδώ ο Μ. Καραγάτσης είναι αριστοτέχνης θαλασσογράφος του λόγου:

Την ίδια εκείνη νύχτα, την ίδια ώρα -τρεις και είκοσι με το χρονόμετρο του Γκρήνουιτς- η "Μαρίνα" περνούσε τον κόλπο της Μπισκάγιας. Φορτωμένη κάρβουνο απ' τη Γκτύνια τραβούσε για το Λιβόρνο.

Ξαμολημένοι απ' τα παγόβουνα της Γροιλανδίας, ο παγωμένος Μαϊστρος τάραζε βαθιά τον ωκεανό. Τα ψηλά και πλατιά κύματα προχωρούσαν σε σιωπηλή θεωρία γεμάτη δέος και απειλή. Κάθε τόσο, η βαρυφορτωμένη "Μαρίνα" γκρεμιζόταν απ' τις αφρισμένες κορυφές στην άβυσσο των οργισμένων νερών.

Πάνω στη γέφυρα, ο καπετάν Νικήτας αγρυπνούσε. Φαινόταν λίγο ανήσυχος, γιατί ο καιρός ήταν κακός - πολύ κακός. Ευτυχώς, ως την ώρα, τον είχε πρίμα. Μα σε λίγο - μόλις φαινόταν το φανάρι του Φινιστέρ - έπρεπε ν' αλλάξει πορεία δεξιότερα, για να παραλλάξει τον κάβο, ύστερα θα ξαναρχόταν πάλι αριστερά και θα συνέχιζε πλάι στα σπανιόλικα ακρογιάλια.

Η μανούβρα αυτή τον ανησυχούσε. Για δυο ώρες και πιότερο ο καιρός θα 'ρχόταν στην μπάντα του караβιού· και δεν ήταν καιρός να τον έχεις δίπλα σου. Ή πρίμα να σε δώχνει, ή όρτσα να σε τραβερσώνει. Αλλά στην μπάντα...

Ο καπετάν Νικήτας ήταν νέος, μορφωμένος, πολιτισμένος, γεμάτος κέφι και θάρρος. Κρατούσε ψηλά τη θέση του, κι ήταν περήφανος για το βαπόρι που κυβερνούσε. Όταν ταξίδευε, ύπνο δεν χόρταινε, φαί δεν φχαριστιόταν, στιγμή αμέριμνη δεν χαιρόταν - τόσο πολύ τον κυρίευε η συνείδηση του χρέους και της ευθύνης. Άμα όμως φούνταρε στο πόρτο και

πρατιγάριζε, φορούσε τα πολιτικά του, έβαζε στραβά τη σταχτιά του ρεπούμπλικα κα! τό 'ρχινε έξω. Μα πάνω στο καράβι, την ώρα της υπηρεσίας, ήταν πάντα ντυμένος με το χρυσοδαφνοστόλιστο πηλίκιο και το μαύρο σταυρωτό σακάκι με τα τέσσερα χρυσά γαλόνια. Γι' αυτόν το βαπόρι ήταν πράμα ζωντανό, με ψυχή κι αίσθημα· πρόσωπο αγαπητό, πού 'θελε στοργή και λάτρα. Οι κουβέρτες της "Μαρίνας" λαμποκοπούσαν, αλειμμένες ψαρόλαδο. Το φουγάρο δεν είχε αχνάρι από καπνιά. Οικονομία στο μίνιο, και τη μουράμια δεν ήξερε τι πάει να πει, κι ας φώναζε ο καπετάν Γιάννης ο Ρεϊζής, τ' αφεντικό· μα να μην πουν οι ξένοι πώς τα ελληνικά καράβια είναι σκουριασμένα κι αμπογιάτιστα. Κι όταν, ύστερ' από τριάντα μέρες θαλασσοπάλεμα, η "Μαρίνα" έμπαινε στο πόρτο φρεσκοβαμμένη κι αστραφτερή, ο καπετάν Νικήτας φορούσε την καλή του στολή, ισάριζε την ελληνική σημαία στην πρύμη κι έλαμπε από χαρά και περηφάνεια: "Να ιδούν οι Φράγκοι τι πάει να πει ελληνικό βαπόρι, και μάλιστα κασιώτικο!"

Με τα κιάλια, ο καπετάν Νικήτας προσπαθεί να βρει το φανάρι του Φινιστέρ, για να πάρει σύγκαιρα στροφή. Κάπου εκεί πρέπει να βρίσκεται, εμπρός δεξιά, κατά το· Γαρμπή· μα δεν έλεγε να φανεί ακόμα. Ο καιρός όσο πήγαινε και δυνάμωνε. Τα κύματα ανάγερναν

το μεγάλο σκαρί σαν πούπουλο, παίζαν μαζί του πάνω στις αφρισμένες τους κορφές· κι έφευγαν ρίχνοντάς το στα βάραθρα, παρατώντας το στο κέφι των αναρίθμητων σκοτεινών συντρόφων τους, που έρχονταν από τη Γρουλανδία σε στοίχους παράλληλους, για να πιάσουν στους βράχους του Βίγκο. Βαριά χαμηλά σύννεφα σκέπαζαν τον ουρανό, κρύβοντας το φεγγάρι της χάσης, πνίγοντας και τα στερνά φωτίσματα της αστροφεγγιάς. Το σκοτάδι ήταν πήχτρα.

- Φτάνει να μη βρέξει, μουρμούρισε ο καπετάν Νικήτας.

Μα τη φωνή του την πήρε ο άνεμος, που σφύριζε ανάμεσα στα σκοινιά των άρμπουρων σαν χίλιοι οργανισμένοι σατανάδες. Μπήκε στο καμαράκι της πορείας και κοίταξε το χάρτη, κάτω από το σκεπασμένο ηλεκτρικό. Πού στην οργή είναι αυτό το φανάρι; Ή, καλύτερα, κατά πού νά 'χει ξεπέσει το βαπόρι; Δίχως άλλο ο Μαΐστρος τό 'ριξε αριστερότερα απ' την πορεία του· μα πόσο; Μήπως είδε ήλιο, τρεις μέρες τώρα, να κάνει στίγμα; Μήπως αντίκρισε κάβο, να πάρει αντιστοιχία;

Καθώς ξαναβγήκε στην ανοιχτή γέφυρα, μία χοντρή ψιχάλα τον χτύπησε στ' αχειλί. Βλαστήμησε από μέσα του, άρπαξε τα κιάλια κι ανασκάλεψε τον ορίζοντα με αγωνία, πριν τον κλείσει ολότελα το νερό. Μα δεν είδε τίποτα.

Κι άξαφνα τα σύννεφα αναλύθηκαν πάνω στα κύματα. Η βροχή, δαρμένη απ' τον άνεμο, στριφογύριζε σε τρελό κατακλυσμό, πετούσε στις κορφές των κυμάτων, κι ανακατεμένη με τους αρμυρούς αφρούς έτρεχε οριζόντια πάνω στον αναταραγμένο ωκεανό. Το καράβι άρχισε να τυραγιέται. Έτριζαν οι σιδερένιοι αρμοί του, λιγούσαν οι λαμαρίνες του, βόγγαγαν τ'άρμπουρα. Κάθε τόσο η προπέλα, βγαλμένη έξω από τη θάλασσα, έδερνε τρελά τον αγέρα ταραζώντας τη μηχανή με στροφές πολλαπλάσιες απ' το κανονικό· υστέρα ξαναβυθιζόταν απότομα στο ανήσυχο νερό, για να παλέψει σκληρά μαζί του.

Ο καπετάν Νικήτας απόμεινε συλλογισμένος. Δεν γινόταν πια λόγος να ιδεί το φανάρι του Φινιστέρ - ορατότης μηδέν. Το λοιπόν έπρεπε να πάρει στροφή δεξιά, να έρθει όρτσα στον καιρό και να σταθεί έτσι, τραβερωμένος, όσο να ξημερώσει ο Θεός τη μέρα, να ιδεί πού βρίσκεται. Είδ' αλλιώς φόβος ήταν να πέσει στις ξέρες της παραλίας.

- Έλα δεξιά! προστάζει τον τιμονιέρη. Όστρια τρία κάρτα Γαρμπή!

- Όστρια τρία κάρτα Γαρμπή! Ξαναλέει ο τιμονιέρης· και με το μάτι κολλημένο στο μπούσουλα γυρνάει τον τροχό δεξιά.

Το καράβι δύσκολα υπάκουσε στο τιμόνι. Ήρθε στη νέα του πορεία με τραντάγματα απότομα και μπατα-

ρίσματα επικίνδυνα. Τώρα ο καιρός το χτυπάει στη δεξιά μάσκα της πρύμης, κλονιζοντάς το ως την πιο απόκρουση καρδιά του.

- Έλα ακόμα δεξιότερα! Γαρμπή ακριβώς!

Τότε, τα πράματα χάλασαν. Τα μουντά νερόβουνα άρπαξαν τη "Μαρίνα" από το πλάι, την κλυδώνισαν, την μπιτάρησαν αριστερά πρώτα, δεξιά κατόπι, και σκέπασαν την κουβέρτα της μ'ακράτητους χείμαρρους. Τα σχοινιά της δεξιάς βάρκας κόπηκαν και το σκαφίδι έπεσε με φόρτσα πάνω στην τιμονιέρα και γίνηκε χίλια κομμάτια.

Ο καπετάν Νικήτας σφίγγει τις γροθιές του και προστάζει:

- Έλα ακόμη δεξιότερα. Έλα Πονέντε! Βόγγηξε σύγκορμο το σκαρί, στη φοβερή προσπάθεια να κατανηκίσει τη δύναμη της τρικυμίας και του άνεμου, και να ορθοπλωρίσει τα μανιασμένα στοιχιά. Ο τιμονιέρης φέρνει δεξιά όλο τον τροχό, και με μάτι σκοτεινό κοιτάει την πυξίδα.

- Τίποτα, καπετά Νικήτα. Ούτ' ένα καρτίνι δε στρίψαμε δεξιότερα.

Ο καπετάνιος χιμάει ν' άρπάξει ο ίδιος τον τροχό· ν' αναγκάσει με τη δική του ανώτερη τέχνη το ρέμπελο καράβι να υπακούσει στο θέλημα του τιμονιού. Μα δεν προφταίνει. Το τηλέφωνο στις μηχανές σφυρίζει δαιμονισμένα.

- Τι τρέχει; Λέγε! ουρλιάζει ο καπετάνιος με το στόμα κολλημένο στο μπρούτζινο χωνί.

- Νερά στις σεντίνες δύο και τρία δεξιά! Νερά στο άφτερ πήκ! αποκρίνεται ο μηχανικός.

- Βάλτε μπροστά τις αντλίες!

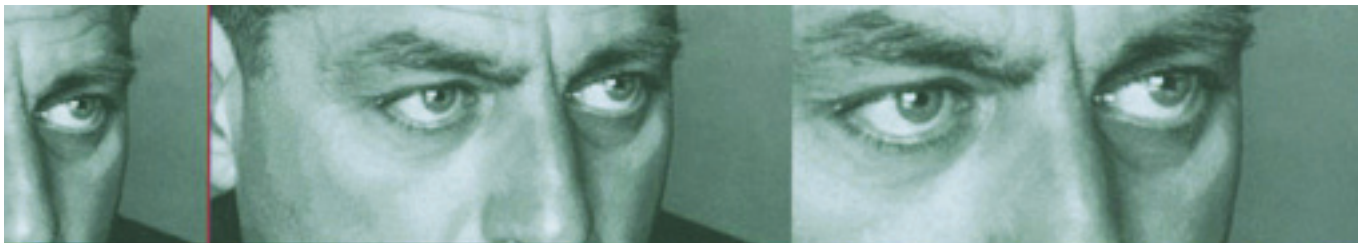
- Νερά στο φόρ πήκ! Νερά παντού!

- Το ντύνγκυ! Βάλτε μπροστά το ντύνγκυ!

Κι άξαφνα στέκει κοκαλωμένος. Εκεί μπροστά, ως μισό μίλι από την πλώρη, ένα μεγάλο άσπρο αστέρι ξεπροβάλλει. Είναι το φανάρι του Φινιστέρ, που το πρόσκαιρο σταμάτημα της νεροποντής άφησε το φως του να φτάσει ως το καράβι. Ο καπετάν Νικήτας χιμάει στον τηλεγράφο και χτυπάει ανάποδα πάση δυνάμει. Η μηχανή σταματάει για μια στιγμή· ύστερα αντιστρέφει τη λειτουργία της με αγκομαχητό απελπισίας.

Μα ήταν αργά. Ένα χέρι αόρατο και παντοδύναμο, κρυμμένο στο βυθό της θάλασσας, άρπαξε τη "Μαρίνα" απ' την καρένα και την καθήλωσε ασάλευτη, με τρίξιμο θανατερό, μέσα στα μανιασμένα κύματα. Τα νερά χίμηξαν ασυγκράτητα από τ' ανοιγμένα πλευρά, πλημμύρισαν τ' αμπάρια, έπνιξαν το μηχανοστάσιο και το στόκολο, έσβησαν τις φωτιές των καζανιών. Τώρα τα βοερά κι απανωτά κύματα ορμούν, χτυπούν με μανία και συντρίβουν το καθισμένο κι αδύναμο καράβι, ενθουσιασμένα για την εύκολη νίκη τους.

Το άλλο βράδυ, όταν το μπουρίνι κάπως κόπασε, οι

φαροφύλακες του Φινιστέρ πήγαν με τη βάρκα στο ναυαγισμένο καράβι. Από το νερό πρόβαλλαν μονάχα τα δυο άσπρα άρμπουρα κι η κίτρινητσιμινιέρα με το γαλάζιο αστέρι. Δίπλα στο πλωριό άρμπουρο έπλεγε μπρομυτισμένο το κορμί ενός πνιγμένου. Ήταν ο καπετάν Νικήτας. Το δεξί του χέρι, το στολισμένο με τα τέσσερα χρυσά γαλόνια, κρατούσε σφιχτά ένα σκοινί.

- Είναι ο καπετάνιος, είπε ένας απ' τους φαροφύλακες. Ο Θεός ας αναπάξει την ψυχή του...

Οι άλλοι έβγαλαν τους σκούφους τους, σταυροκοπήθηκαν και κοίταζαν το νεκρό με μάτια θλιμμένα. Ύστερα, ο γεροντότερος από τους ανθρώπους της βάρκας είπε με φωνή σιγανή κι επίσημη:

- Κοίταξε πώς κρατάει το κάβο. Λες και δεν ήθελε να σωθεί αυτός. Λες και πάσκιζε να τραβήξει απ' το βυθό το βαπόρι να γλιτώσει απ' το χαμό το βαπόρι του...

(σσ. 148-153)

Και ο εφιαλτικός επίλογος μιας ζωής, που δοκιμάστηκε από ευτυχία, απόλαυση, για να καταλήξει στο θάνατο.

- Η "Χίμαιρα". Η "Χίμαιρα"...

Έκλεισε τα μάτια και βυθίστηκε στην αναπόληση του παλιού καιρού. Ένα καλοκαιριάτικο δειλινό, που έριχνε πορφύρες και θαμπά χρυσάφια πάνω στ' άργοκύλητο νερό του μεγάλου ποταμού. Πέρα στη Δύση, ο ορίζοντας του ωκεανού φλεγόταν ολόκληρος. Ένα βαπόρι ανέβαινε σιγανά, κόντρα στο ρέμα. Ένα βαπόρι με παράξενο όνομα: "Χίμαιρα".

- Χίμαιρα, μουρμούρισε και χαμογέλασε πικρά.

Χίμαιρα ενός κόσμου άγνωστου και ονειρεμένου. Καράβι - μύθος, που έπλεγε προς τη χώρα της ευτυχίας, τη ζωή της χαράς. Και την πήρε το μαγικό καράβι: την οδήγησε στην περιοχή της μαγγανείας. Θυμάται... Ναι, θυμάται μια μέρα ηλιόλουστη: τόσο ηλιόλουστη που δυο φορές σφάληξε τα μάτια, γεμάτη δέος. Ένα νησί ολόχρυσο και μια πολιτεία κάτασπρη, λουσομένη φως κυρίαρχο. Κι εκείνη πάνω στη "Χίμαιρα", πλάι στον άντρα της, με την ψυχή πλημμυρισμένη από την προσμονή της ευδαιμονίας...

Ανοίγει τα μάτια. Να, το καράβι. Να, -η "Χίμαιρα", ίδια κι απaráλλαχτη, όπως τότε: όπως την πρωταντίκρισε πάνω στα νερά του Σηκουάνα, βαρυφορτωμένη και μεγαλόπρεπη. Μόνο που τώρα δεν φαντάζει σκοτεινή, μέσα στην αντίθεση του δειλινού ουρανού. Ο ήλιος του Αιγαίου τη λούζει με τα φωτεινά χρυσάφια του. Κι όμως, κι όμως...

Σηκώθηκε με κόπο, στάθηκε όρθια. Οι βίαιες πνοές του μελτεμιού την κλόνισαν, την ανάγκασαν να πισωδρομήσει. Στη μορφή της είχε χυθεί βαριά εγκαρτέρηση. "Γιατί μταιιοπονώ; Τι ελπίζω;" Από τον κόρφο της έβγαλε το άσπρο τριαντάφυλλο και το μύρισε με λαχτάρα. "Έχει την ευωδιά του κορμιού της. Έτσι μύριζε το κορμάκι της όταν τό 'σφιγγα στην αγκαλιά μου, όταν το φιλούσα. Αυτή την ευωδιά δεν θα την ξανανιώσω ποτέ, ποτέ, ποτέ." Ένας χτύπος στο βάθος της μήτρας της την έκανε να τιναχτεί. Ήταν το άλλο παιδί της που στριφογύριζε στα σπλάχνα της, που ωρίμαζε, που διακήρυσσε τα δικαιώματά του για ζωή κι ευτυχία. "Όχι! Όχι! Εσύ δεν θά 'χεις την ευωδιά της Αννούλας μου! Εσένα δεν σε γέννησε η αγάπη. Εσένα σε

γέννησε η βρωμερή λαγνεία δυο κορμιών αποκτηνωμένων. Εσύ βλάστησες πάνω στην κόπρη του θανάτου. Τι δικαίωμα έχεις στη ζωή;"

Όχι, όλ' αυτά είναι μάταια και τα σχέδια της Ρεϊζινας, κι οι δικές της ελπίδες. Δυο λύσεις μονάχα υπάρχουν: ο άντρας της κι ο θάνατος. Ή ο Γιάννης έπρεπε να καταλάβει τώρα, αμέσως, και να την σώσει. Ή ο θάνατος να έρθει τώρα, αμέσως, να την λυτρώσει.

Ο θάνατος. Έκανε ένα βήμα προς το γκρεμό. Κι άξαφνα άρπαξε την κοιλιά της με τα δυο της χέρια, σανά 'θελε να την υπερασπίσει από κίνδυνο. Μέσα της, το μητρικό φίλτρο ξύπνησε πρωτόγονο, άγριο. Τραβήχτηκε προς τα πίσω, με φρίκη. Το παιδί. Το παιδί της!

Τα χέρια κρεμάστηκαν άτονα πλάι στο κορμί της, που το κλυδώνιζε ο άνεμος. "Όχι, δεν έχω το κουράγιο να το σκοτώσω. Πρέπει να ζήσω. Και μονάχα ο Γιάννης μπορεί να με βοηθήσει να ζήσω. Ο Γιάννης, ο Γιάννης..."

Στήλωσε τα μάτια της στο βαπόρι που προχωρούσε, που έφτανε. Το κοιτούσε με αγωνία, θέλοντας να μαντέψει το νέο ριζικό που της έφερνε. Τη ζωή ή το θάνατο; "Ο Γιάννης. Πρέπει ο Γιάννης να καταλάβει και να με σώσει. Μα θα καταλάβει;" Κάτι σα λόξιγγας άρχισε να παιδεύει το στήθος της. Από τα μηλίγγια της κυλούσαν δυο αυλάκια θολού ιδρώτα. Τα ξαίματα χείλια της ανάδευαν, σανά 'θελαν κάτι να πουν, χωρίς να το καταφέρνουν.

"Η "Χίμαιρα" πλησιάζει, στεφανωμένη μαύρους καπνούς, τριγυρισμένη λευκούς αφρούς. Η ίδια όπως τότε, "πως άλλοτε. Η ίδια; Όχι... Άλλοτε, πάνω απ' το μαύρο σκαρί, οι χαβαλέδες και τ' άρμπουρα υψώνονταν κάτασπρα: άλλοτε οι παντιέρες της κυμάτιζαν χαρούμενα στην κορφή των κονταριών. Τώρα, οι χαβαλέδες είναι βαμμένοι χρώμα μαβί: τώρα, οι παντιέρες είναι μετζάστρες. Το καράβι των Ρεϊζιδων πενθεί τους Ρεϊζηδες που πέθαναν. Είναι θλιμμένο κι αποκαρδιωμένο, σαν τους Ρεϊζηδες που απόμειναν.

Πάνω στην τιμονιέρα ένας άνθρωπος στέκεται - μια σκιά ανθρώπου. Γερμένος στο παραπέτο κοιτάει ακίνητος μιαν άλλη σκιά: μια μαυροφορεμένη γυναίκα, με μαύρα φλογερά μάτια, που όρθια στο μουράγιο του λιμανιού, ασάλευτη κι αμίλητη κι αυτή, περιμένει.

Ένωσε ένα χτύπο στην καρδιά της: "Να τος! Αυτός είναι! Θα καταλάβει! Θα καταλάβει!"

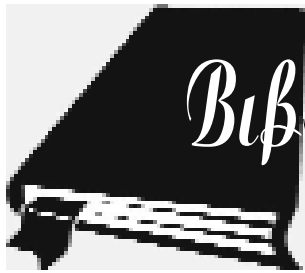
Σηκώνει τα χέρια της προς το καράβι, προς τον άντρα της.

- Γιάννη! Γιάννη! Σώσε με! Γλίτωσέ με! Αυτό μονάχα μπόρεσε να πει. Με την ελπίδα που μονάχα ο απελπισμένος βρίσκει μέσα του ορμάει, προς τα εμπρός, προς το καράβι, προς τον άντρα της, προς τον γκρεμό.

- Σώσε με! Σώσε με!

Τα κεφαλόπουλα σκόρπισαν τρομαγμένα. Τρύπωσαν οι γωβιοί μέσ' τα θαλάμια τους. Η πέρκα έκανε σαν τρελή. Μονάχα ο κάβουρας κατέβηκε απ' το βράχο του αργοπερπατώντας σα να μη γίνηκε τίποτα. Και με δαγκάνες ανοιχτές στραβοδρόμησε προς την καινούργια του τροφή.

(σσ. 320-332)

Βιβλιοκρισία

Μια μελέτη του Υποναυάρχου Λ.Σ. εα Κώστα Σταμάτη: "ΤΟ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΣΤΑ ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ"

Αντιναυάρχου Κ. Καταγά Π.Ν. εα

Ο φίλος μου Υποναύαρχος Κώστας Σταμάτης μας εξέπληξε και πάλι με μια πρωτότυπη, αποκαλυπτική, ενδιαφέρουσα και θελκτική στην ανάγνωσή της μελέτη του με τον αναφερόμενο τίτλο.

Και είναι πράγματι μελέτη περιεκτική αλλά με βάθος, καθώς αναζητεί, καταγράφει και αναλύει το ποιμενικό, το βουκολικό στοιχείο μέσα σε όλα τα βιβλία της Βίβλου (Παλαιάς και Καινής Διαθήκης).

Στην εισαγωγή της μελέτης, ο γνωστός για τις βουκολικές του καταγραφές και συγγραφές φίλος συγγραφέας, υπενθυμίζει τα γενικά στοιχεία για τα συνιστώμενα την Παλαιά και Καινή Διαθήκη βιβλία και επισημαίνει την σημασία που είχε για την διάδοση της Παλαιάς Διαθήκης η μετάφρασή της στην Ελληνική από τους εβδομήκοντα (Ο') κατόπιν της επιθυμίας του Πτολεμαίου του Φιλαδέλφου, και το γεγονός της γραφής της Καινής Διαθήκης στην Ελληνική. Και τα δυο αυτά γεγονότα αποδεικνύουν την οικουμενικότητα της Ελληνικής γλώσσας της εποχής της γέννησης και ζωής του Θεανθρώπου και της εν συνεχεία διάδοσης του λόγου του Θεού από τους Αποστόλους και Ευαγγελιστές. Η επιλογή της Ελληνικής μπορεί κανείς να ειπεί ότι ήταν έργο της Θείας Πρόνοιας και το υπόβαθρο του Χριστιανισμού αναγνωρίζεται από όλους ότι είναι Ελληνικό.

Προ της αναδρομής στα κείμενα των Βιβλίων

της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης για την λεπτομερή (και με ενδιαφέροντα κατά περίπτωση σχόλια) καταγραφή των ποιμενικών τους στοιχείων, ο συγγραφέας κάνει μια επεξηγηματική εισαγωγή για αυτήν την αναζήτησή του. Με αριστουργηματικό τρόπο επεξηγεί την σημασία της τόσο πλούσιας παρουσίας του ποιμενικού στοιχείου, με άμεσο τρόπο στην Παλαιά και με πιο έμμεσο αλλά το ίδιο σημαντικό τρόπο στην Καινή Διαθήκη, όπως ο ίδιος διαπιστώνει. Έτσι, πέραν της επακολουθούσης λεπτομερούς αναδρομής στα ιερά κείμενα, η εισαγωγή αυτή δοσμένη με χαρισματικό λόγο επεξηγεί την αρμονία του ποιμενικού στοιχείου με την θεόπνευστη διδασκαλία των Γραφών. Από την εισαγωγή αυτή μεταφέρουμε μια χαρακτηριστική και γλαφυρά διατυπωμένη κρίση του συγγραφέα:

"Μέσα στην ήρεμη θρησκευτική συμβίωση των ανθρώπων ο καθημερινός τρόπος ζωής και το πιο συγκεκριμένο της είδος, καθώς φαίνεται καθαρά

από τα ιερά κείμενα, είναι το ποιμενικό στοιχείο, με την υπαίθρια απλοχωριά του, τα πλούσια φυλλώματα των δέντρων, τις αστείρευτες δροσοπηγές, τα ατέλειωτα δάση, τις καταπράσινες πεδιάδες, τα ήσυχα κοπάδια, που βόσκουν ανέμελα στα αβόσκητα λιβάδια και στους απέραντους βοσκότοπους, τους ανθρώπους με την ξελαγαρισμένη σκέψη και την ηρεμία της ψυχής, την ανοιχτή καρδιά, την αγάπη και την φιλοξενία, την απλοχεριά στις ανάγκες του πλησίον, τα ξένιαστα τραγούδια που αντηχούσαν σύνωρα με τα γλυκόφωνα κουδούνια των κοπαδιών, τους ανυπόκριτους έρωτες στις σπηλιές και στ' ανθισμένα ραχοβούνια, είναι ό,τι συνθέτει αυτόν τον

αιώνιο κι αναλλοίωτο πίνακα της βουκολικής συγκρότησης του βιβλικού κόσμου."

Στο κύριο μέρος της μελέτης η όλη αναδρομή στα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης και στα Ευαγγέλια της Καινής αποκαλύπτει όλη αυτήν την σύνδεση των Γραφών με την ποιμενική ζωή με επεξηγήσεις, θεολογικές ερμηνείες και κοινωνικές προεκτάσεις. Αξιοσημείωτη είναι η παράθεση ολόκληρου του "Ασματος Ασμάτων". Σε προκαλεί να το διεξέλθεις ολόκληρο, στίχο-στίχο και να θαυμάσεις το λυρικότερο βιβλικό κείμενο γεμάτο με απάραμιλλου κάλλους ποιμενικές εικόνες που επιβε-

βαιώνουν αυτά που ο συγγραφέας έχει ειπεί στην εισαγωγή του για την σημασία του ποιμενικού στοιχείου στα ιερά κείμενα.

Από την Καινή Διαθήκη ο αναγνώστης θα συμφωνήσει με τον συγγραφέα πως η γνησιότερη ποιμενική παρουσία από όλες που υπάρχουν στα Βιβλικά κείμενα είναι αυτή του Ευαγγελίου του Λουκά που μιλάει για τους ποιμένες τους... αγραυλότες γύρω από την Φάτνη. Από αυτήν την περιγραφή άλλωστε έχουν προέλθει και οι θαυμάσιοι Χριστουγεννιάτικοι ύμνοι της Εκκλησίας μας.

Επίσης σημειώνει ο συγγραφέας ιδιαίτερα την έννοια του Αρνιού στην Αποκάλυψη του Ιωάννη όπου "στην συμβολική μορφή του συγκεντρώνεται η πληρότητα της θείας και υπερφυσικής γνώσης και δύναμης"

Ως συμπέρασμα: Όμορφος και καταπραϋντικός ο περίπατος που κάνει ο φίλος συγγραφέας-μελετητής στον "γαλήνιο βιβλικό χώρο" όπως χαρακτηρίζει την Βίβλο. Η μελέτη του αυτή, από μόνη της σαν ανάγνωσμα για ένα Χριστιανό, ή συνοδεύουσα ταυτόχρονα ακόμη και μια γρήγορη ματιά στα βιβλία της Βίβλου (Παλαιάς και Καινής Διαθήκης), θυμίζει αυτήν την ξεχασμένη πηγή γαλήνης. Βοηθεί να την ξανα-ανακαλύψει.

Πέραν από την στήριξη της Πίστης που ο πιστός Χριστιανός βρίσκει στην Αγία Γραφή (προσωπικό το θέμα της χρήσης της για αυτόν τον λόγο), εκεί βρίσκει και αυτό που διαπιστώνει ο συγγραφέας. Αναπνέει την γαλήνη που εκπέμπουν τα ιερά κείμενα. Μια γαλήνη που ενεργεί ως πνευματικό ηρεμιστικό μέσα στην περίσπαση στην οποία είναι εθισμένος από την καθημερινότητα και τα προβλήματα του ο άνθρωπος της εποχής μας.

Είμαι βέβαιος πως αυτό θα διαπιστώσει ο αναγνώστης και καλό θα είναι ο συγγραφέας να την παρουσιάσει με την μορφή βιβλίου για ευρύτερη χρήση και προς αυτόν τον σκοπό. Άξιος ο κόπος του φίλου μου. Τον συγχαίρω από την καρδιά μου και το ίδιο εγκάρδια τον ευχαριστώ για την απόλαυση που μου χάρισε το διάβασμα της πρωτότυπης αυτής αναδρομής στα ιερά κείμενα, σε αυτόν τον θεόπνευστο, "γαλήνιο Βιβλικό χώρο".

**ΚΩΣΤΑΣ ΜΙΧ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΤΟ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ
ΣΤΑ ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ**

**Μελέτη
Λευτέρη Τζόκα, Λογοτέχνη**

Έσκυψε στις Γραφές για ν' ανασύρει, μόνο το "Ποιμενικό στοιχείο στα Ιερά Κείμενα" (τίτλος βιβλίου του), στην Παλαιά και Καινή Διαθήκη, με πολύ σεβασμό και αγάπη, υπομονή κι επιμονή, ύστερα από συστηματική έρευνα και μας τα έφερε στο φως με το καινούργιο έργο του.

ΓΝΩΣΤΟΣ στο ευρύ κοινό ο λογοτέχνης, συγγραφέας, ποιητής, λαογράφος, μεταφραστής και δοκιμιογράφος Κώστας Μιχ. Σταμάτης, με τη Μελέτη που έβγαλε το 2008, βλέπουμε να κρύβει όλη τη Σοφία των Αγίων Πατέρων μας.

Στην αρχή με τον τίτλο "Γενικά Στοιχεία", μας κάνει κοινωνούς σ' αυτά που θα συναντήσουμε παρά κάτω, με τα εισαγωγικά, Συγκρίσεις και Αναζητώτας το ποιμενικό στοιχείο. Στη συνέχεια καταπιάνεται μεθοδικά και επισταμένως, με την Παλαιά Διαθήκη και τα κεφάλαια όπως Γένεση, Έξοδος, Λευιτικό, Κριτές κλπ., είκοσι τρία (23) στον αριθμό, για να καταλήξει στο ποιητικό μέρος "ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ" (κεφάλαια έξι (6). Συνεχίζοντας όλα τα βιβλία της Π. Διαθήκης, που περιέχουν ποιμενικά στοιχεία καταλήγει στο 41 κεφάλαιο με τον τίτλο "Μαλαχίας".

Η Καινή Διαθήκη περιλαμβάνει τα Ευαγγελικά Αναγνώσματα, κατά Ματθαίο, κατά Μάρκο, κατά Λουκά και κατά Ιωάννη. Στο τέλος βγάζει τα συμπεράσματά του, ο εκλεκτός συγγραφέας. Η δραστηριότητα αυτή δίνει μια αποστολή, που ξεπερνά τα όρια των θρησκευτικών καθηκόντων και αποκτά εθνική σημασία. Είναι η διατήρηση των δεσμών με τις ρίζες, τη Λαογραφία και τις παραδόσεις.

Μας ενώνει με τον σύγχρονο Χριστιανικό κόσμο ή την Ορθοδοξία και έτσι πρέπει ν' αναγνωρισθεί, ως πνευματικό μέγεθος μοναδικής σπουδαιότητας, καθώς δεν είμαι σε θέση να συγκρίνω με παρόμοιες συγγραφικές προσεγγίσεις. Ο Κώστας Μιχ. Σταμάτης, αναμφιβόλως μοχθεί προς την κατεύθυνση αυτή, με τη συγκρότηση, τη θαυμαστή δράση και το εκκλησιαστικό του φρόνημα, ν' ανασύρει σε μια μοιραία ιστορική συγκυρία, που όλα απαξιώνονται το Ποιμενικό Στοιχείο, που ίσως να σταθεί χρήσιμο, για τις ελληνικές και εκκλησιαστικές παραδόσεις μας.

Έπραξε με αίσθημα ευθύνης έναντι της Εκκλησίας μας που τόσο δοκιμάζεται να σπλίσει τους Ιερείς και μπορεί να προστατεύσει το λαό μας, από τις δυνατές επιρροές του πολιτιστικού και θρησκευτικού ανεμοστρόβιλου και να περισώσει τα ιερά κείμενα.

Ζώντας σε μια εποχή, χωρίς αληθινά θρησκευόμενους λαούς και ανάμεσα σε μια κοινωνία καταναλωτική - διαβρωτική και των ιδανικών ακόμη, μας προτρέπει ο συγγραφέας, να δούμε τα Εκκλησιαστικά κείμενα, από τη μεριά της παράδοσης και του ποιμενικού στοιχείου που τόσο οικεία είναι σ' όλους μας, για να μην υπερφαλαγγιστούμε μέσα στην πνευματική σύγχυση της εποχής μας.

Έτσι, θα προσέξουμε τις ελληνοχριστιανικές αξίες και αλήθειες, που ούτε ως Έλληνες, ούτε ως Χριστιανοί επιτρέπεται, ν' αγνοούμε και να τις αντιπαρερχόμεθα. Δηλ. μας κάνει μια ανανέωση και αναπλαισίωση των πολιτιστικών και θρησκευτικών ιδεών και ιδεωδών της φυλής μας. Εύγε κε Κώστα.

Ε ν α π λ ώ λ ό γ ω

Άρης Ευστρατιάδης,
Δημοσιογράφος

ΤΡΑΒΕΡΣΩΜΕΝΟΙ

Ο ουρανός και η θάλασσα
μας αγκαλιάζει
μερόνυχτα τραβερωμένοι
στο νοτιά...
η "φυλακή" μας σαν κουπί
σκαμπανεβάζει
και φαγητό, δεν μπήκε ακόμη
στη φωτιά.

Τα μίλια μέιναν σταθερά
πάνω στο χάρτη
με το κουμπάσο ο καπετάνιος
τα μετρά...
και βλαστημάει τον καιρό,
μα και το Μάρτη
διάλ' έμπα μέσα σου, ρουφιάνε
κερατά...

Εικοσιτρείς θαλασσινοί
και μια γυναίκα
σαν ένα "τίποτα" στην πλάτη
του θεριού...
το ναυλοσύμφωνο "μιλάει"
για Ριγέκα
και για εκφόρτωση, Ταμπίκο
Μεξικού...

Η "φυλακή" μας σαν κουπί
σκαμπανεβάζει
και φαγητό, δεν μπήκε ακόμη
στη φωτιά...

Το μεροκάματο πικρό,
μα δεν πειράζει,
Φτάνει να πιούνε λίγο γάλα
τα παιδιά...

Ποιητικός Λόγος

Βαγγέλης Μπαλούτσος,
Αξ/κός Λ.Σ. (ε.α.)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΑΥΡΑ

Πίσω από τις λέξεις
είχαν τα μάτια μου κρυφτεί.
όμως μια φωνή ουράνια
είπε: "Κάνε υπομονή".

Και η αύρα έντυσε τις λέξεις
επήρε της ζωής τα χρώματα.
Αύρα κι αντάμα με τον Χρησμό
φιλιώνει
λες κι ανίκητη υπεροχή
σαν αύρα ανάστασης του
Χριστού

τι μυστήριο είν' η ζωή
θενά των καρδιών τις φωνές δεν
παγώνει...

ΟΞΕΙΔΩΣΕΙΣ

Ήθελε νάταν Δίκαιος
Αληθινός σαν αληθινή αγωνία.
Ήθελε να χωρέσει
στο Πρώτο Φως του σκοταδιού.
Στο λατομείο της άκρυπτης
ασωτίας
που εξαγιάζει ήθελε να κατοικεί.
Εκεί δεν υπάρχει έλεγε
κανένα δίχτυ προστασίας.
Μήτε προδομένα - χαμένα
όνειρα.
Ένας διάφανος κόσμος
ατιμίζεται...
Διαπέρασε αυτός
τον Τροπικό της Ανδρομέδας...

Δημήτρης Φ. Κώστογλου,
Ανθυποπολιάρχος Λ.Σ.

"ΠΙΟ ΠΟΛΥ, ΦΟΒΑΜΑΙ..."

Ποτέ, δεν με κούρασε
η συντροφιά της θάλασσας.
Ποτέ, δεν φοβήθηκα
τ' αγριεμένα κύματα
και τις φουρτούνες

Πιο πολύ, φοβάμαι,
τους άγριους ανθρώπους,
και τα λάθη τους!

Φραγκίσκος Παντελέων Υποναύαρχος ΛΣ (1) ε.α.

ΑΦΥΠΝΙΣΗ
Χρόνια περπάτησα
στο κρύο,
ο βούρκος φιλούσε
τη γλώσσα μου.

Μάταια ζητούσα βοήθεια!
κι απότομα γύρισα
κι ως είδα τα μπράτσα μου γυμνά,
μεμιás
τινάζομ' έξω!
(Συλλογή "Περιβάλλων Χρόνος")

ΗΛΙΟΣ

Θα 'θελα να κοιμηθώ
τα ξημερώματα
και όχι
στις σκιές της νύχτας!
Σαν πουλί να νιώσω
τον κόκκινο ήλιο
στις φτερούγες
και να κελαηδήσω...
Ν' ανέβω μια-μια τις αχτίδες του
και να ονειρευτώ
εκεί, που φτάνουν...

Ο αγαπητός συνάδελφος Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) κ. Αλέξανδρος Νικολάκαρος κυκλοφόρησε πρόσφατα (2008) βιβλίο με τίτλο: "Λήμνος, Κοντοπούλι", αφηγήματα στην ντοπιολαλιά, στο οποίο, με γλαφυρότητα και γνώση, αναβιώνει την προφορική λαογραφική ανάσα της πατρίδας του και την προσφέρει με γνήσιο ύφος και παραστατικότητα, αλλά και πηγαίο λογοτεχνικό ταλέντο.

Διήγημα

**Αλέξανδρος Νικολάκαρος
Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.)
ΑΣ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΛΙΑ**

ΑΣ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΛΙΑ

Οι εφημερίδες μας στο νησί, αναφερόμενες στις θαλάσσιες συγκοινωνίες, γράφουν και σχολιάζουν την κατάσταση που επικρατεί σήμερα εκεί.

Με την ευκαιρία αυτή, ας θυμηθούμε ποια κατάσταση επικρατούσε στην εποχή μας στις θαλάσσιες συγκοινωνίες της Λήμνου και την εν γένει κατάσταση της εποχής εκείνης στο νησί μας.

Κειόνο τον καιρό, τομ ήρταν οι Γερμανοί στ' Λήμνο (25-4-1941), ζώσαν ούλο το νησί κι' δεν άφ'ναν, ούτε να φύγ' ούτε νάρτ' και να πουμίν κανές, κι' ας ήνταν κι' πίτ' Λήμνο.

Ούλ' οι ξέν', δασκάλ', καθηγητές κι οι αλλ' υπάλληλ', αποκλείσαν στο νησί σα τσ' πουτκοί στ' φάκα και ήνταν σα τσ' αιχμαλώτ', περιγορ'σμέν' με τα τέλια. Δε π'ναςαν όμως αυτ'νοίν' οι ξέν' κι' πιο καλά ήνταν όσιν' πόμναν στα βορνά τα χωριά. Οι λημνιοί ήνταν κι' είναι χουβαρδάδες κι' φιλότιμ' κι' αγαπούνε κι' στ'μέρνε τσ'ξέν'.

Άμα κανές ξένος απ'κείν', ξεμύτζεν κατά τα χωριά, σαγύρ'ζεν σπίτι τ', τα χειλιατ' ήνταν πι στ' αυτιά τ' απ' το εκράμ' π' τον έκαμναν, οπ' κιά πάγαινε. Τομ έμπαινε στο καφενέ, τ'ν' ώρα πούρναν στο χωριό, ούλ' στριδίζ'νταν τις θα τον πρωτοκεράσ' καφέ, καμωμένο από αρβύθια τότε, και τις θα τον παρ' σπίτιτ' να τον

φλέψ'. Σφάζαν π'λούδια, για όρνθιες, για κι κανέ πετ'νό π' "ξενογεννούσεν" όπως λέγαν στο χωρατά, κι' άμα τύχαινε νάνταν κι' Σαββάτο, π' ζ'μύναν οι ν'κοκυρές, τσ' τρατάρζαν ζεστό κλίκ' κι' ροδοπί'τα για να τα β'τήξ'νε μες στο μούστο, για στο ταχίν' κι' στο μέλ' σα τύχαινε νάχνε σπίτι τσ κανένα φωκά. Στο σοφρά που στρώναν για να φάνε δεν έλ'πεν κι' το κρασί, γλυκό για μπρούσκο κι' το ρακί, κι' "σεύρω-μεύρω" άδειάζαν το μαστραπά κι' ας πάγαινε κι' το παλιάμπελο, όπως λέγαν. Το καλοκαίρι είχαν τα καρπούζα κι' τα ποπόνια κι' ακόμα, γέμιζαν το τραπέζ' με σταφύλια, σύκα και' απίδια, ούλα θ'κή τς παραγωγή, μαξούλ απ' το κόποτς' ούλο το χρόνο.

Στα κατ' τα χωριά είχαν πέσ' πείνα και των γονέων, κι' πιο πολύ σε κεία να που δε ζουβγάριζαν χωράφια για να σπειρνε.

Πολλοί απ' αυτοίν' κ'βανούσαν, οι καμμέν', ό,τ' καλό είχαν στο ν'κοκυριό τσ, στα πάν' τα χωριά, για το κάμνε τράμπα με κουμμάτ' αλέβερ, για ψωμί, για ο,τ' άλλο που τρώγ'νταν, κ' άμα βρίσκαν κι'όλας!

Πολλές βολές ήνταν, μετ' ψ'χή στο στόμα, πολλοί απ' τ' Μυτιλήν' με τσ' βάρκες με πανιά κι' κουπιά (απόσταση 100 μιλίων) κι' έφερναν λάδ' για να πάρ'νε κ'θάρ, για ότ' άλλο βρίσκαν. Όμως κι πολλοί πίτ' Λήμνο πάγαιναν, πάλε με τσ' βάρκες, στ' Σαμαθράκ' για να δώσ'νε κ'θάρ' κι' να πάρ'νε κάρ'βνα γ' ία το χ'μώνα.

Μαύρα κι' άραχνα τα χρόνια τσ' Κατοχής για όσιν' δεν είχαν στον ήλιο μοίρα. Σαν έφ'γαν ο Φρίτσ'δες (16-10-1944), η Λήμνος άρχισεν να παίρνε γάλια γάλια τ' απάνετ'ς. Άν'ξαν κι οι συγκοινωνίες με τα βαπόρια για "σαμπάν" (Σαμαθράκ', Δεδέ-Αγάτο' (Αλεξανδρούπολη), Πόρτο Λάγος, Καβάλα, Λήμνο) και για "σαγκάτ'" (Λήμνο, Μυτιλήν', Χίο, Περαία).

Το πρώτο βαπόρ' που άν'ξεν τ' γραμμή, ήνταν το "ΚΩΣ", το "ταχύπλου ΚΩΣ", όπως το διαλάειν ο ντελάλ'ς, ο Μπαρμπαριστειδης ο Μασούριας, που, ο καμμένος, δεν έ-

βλεπεν καθόλ', τσηξερειν όμως ούλ' τσ' δρόμ' σ' ούλ' τ'ν' αγορά στο Κάστρο (Μύρινα). Σα τον αρχαίο το Διογέν', πόμνεν κι' κειός σ' ένα καλ'βούδ' στο Ρωμείο το Γιάλό(σα π'θάρ', με χωρίς παραθύρια κι' πόρτες.

Το "ΚΩΣ" που ήρταν κάθε δέκα μέρες έπιανε πολλές σκάλες: Περαία, Σύρα, Ικαρία, Σάμο, Ψαρρά, Χίο, Μυτιλήν', καμμία βολά κι' Άγιο Στράτ', Λήμνο (Κάστρο και καμμία βολά, σαν είχαν φορτίο κι' Μούδρο), Σαμαθράκ', Δεδέ-Αγάτο' (Αλεξανδρούπολη), Πόρτο Λάγο-Καβάλα και πάλε πίσω απ' τα ίδια λιμάνια. Ήνταν βαπόρ φορτηγό', έτρεχεν οκτώ μίλια τ'ν' ώρα, σα τον Κυπραίό το γάδαρο τ' Μπάρμπα Σπύρου απ' το χωριό μας, κι' μαζί με τα φορτία έπαιρνε κι' επιβάτες, πιο πολλά όμως ήνταν τα ζωντανά π' κ'βάνειν, άλογα, βόδια, γουρτζέλια καμιά βολά, μες σ' τσ' κάσες, πρόβατα κι' ότ' άλλο ήνταν.

Το ταξειδίτ' ήνταν σακατεμός κι' πιο πολύ σα περνούσεν τα μπουγάζα Μυτιλήν'Λήμνος κι'Λήμνος Σαμαθράκ', π' κατ'βάζαν άγριγιο αγέρα κι' μεγάλα κύματα, που ήνταν απ' τα Δαρδανέλλια κι' πιο πάν' απ' τ' Μαύερ τ' Θάλασσα.

Σε κεία να τα περάσματα πιο πολύ φ'χαριστημένα ήντα τα ψάρια που τρώγαν όσα φαγιά β'γάζαν όσιν' τρώγαν το νταντάν' πριν μπούνε στο βαπόρ. Το ξερατό πάγαινε σύννεφο.

Δεν ήνταν όμως μόν' τούτο. Το "ταχύπλου ΚΩΣ" ποτέ δεν ήρτανε στ'ν' ώρα τ' ούτε σ'τ' μέρατ' (ανά 15θήμερο), κι' πολλές βολές ούτε και στο ταξειδίτ'.

Όσιν' θα ταξίδευαν, κατ'βαίναν απ' τα χωριά απ' τ' προηγούμεν' τ' μέρα γιατί μπορεί να'μην έκαμνεν δρομολόγιο το αυτοκίνητο κείν' τ' μέρα που μπαντέχαν το βαπόρ'.

Τομ φτάναν στ' Χώρα, πουρνό-πουρνό, έπιανε μια γωνιά στο καφενέ τ' Τραμ' ντάν' για τ' Πραβλή κι' μπαντέχαν το βαπόρ' για να μπούνε σ'τσ' μαούνες με τα μπαγάζια τσ' στα χέρια, γιατί τότε δεν είχε κανένα μώλο κι' τα βαπόρια αράζαν μακρυγά απ' το λιμάν'. Σα φ'σούσεν όμως Νοτιά δυνατή, τα πράμματα ήνταν πολύ δύσκολα γιατί και το βαπόρ και η φορτωμέν' μαούνα με το

πιο κακό φορτίο όπως είναι οι αθρόπ, χοροπ'δούσεν πα στα κύματα κι' δε μπόργιεν να κοντοζ'γώσ' για να πιαστεί απ' το βαπόρ ή μαούνα. Για κείονο το λόγο έφεγγεν απ' το Κάστρο κι' πάγαιεν στο Μούδρο που είχαν σίγουρο λιμάνι.

Δεν ήταν όμως μον κειάνα. Είχαν κι' άλλα βάσανα όσοιν ήταν για ταξιδ'. Κεί π' μπαντέχαν νάρτ' το βαπόρ', ήρναν το τηλεγράφημα πως δεν θα ν' ήρναν το πλοίο, λόγω βλάβης ή δυσμενών καιρικών συνθηκών..." Κι' τότε, σαν ήρναν απόγεμα κι' τ' αυτοκίνητα είχαν φύγ' για τα χωριά, κι' αν ήρναν κι' Σαββάτο, μπάντεχαν να γυρίσ'νε στα σπίτιατο μόν' τ' Δευτέρα τ' απόγεμα. Κι' τότε ποιος έβλεπεν τσ' καμέν' τσ' πρακτόρ' που στεναχωριένταν κι' κείν' πιο πολύ ... Ο Μπάρμπα Λευτέρς ο Πολυταρίδης, ο Γληγόρς ο Βαγιακός, ο Σάββας ο Κόρακας κι οι αλλ', αθρόπ' πολύ πρόθυμ' στο κάθε ταξιδιότ' κι' πολύ ευγενικοί, όπως το έλεγεν ούλος ο κόσμος.

Σα πέρασεν λίγος καιρός, ένα άλλο βαπόρ' άρχισεν να κάμεν' ταξίδια, Περαιά, κουρσούμ' Λήμνο, Σαμαθράκ', Δεδέ-Αγά-το' Πόρτο Λαγό, Καβάλα, Λήμνο και πάλε πίσω, μέχρι τ' ν' αλλ' τ' βδομάδ' που ξαναήρναν. Ήνταν το "ΙΟΝΙΟΝ", επιβατικό με πρώτ', δευτέρ' κι' τρίτ' θέσ', όπως λέγαν τότε το κατάστρωμα. Κι κείονο ήνταν κομμάτ' βρώμκο γιατί κ'βάνειν' ό,τ' ήνταν. Έτρεχεν με δεκατέσσερα μιλια τ'ν' ώρα, σαν ήνταν καλός ο καιρός. Σαν είχαν θάλασσα τα κύματα το σκέπαζαν ολόκληρο γιατί ήνταν στενόμακρο, σα σαγίτα, και τότε τα ξερατά πάγαιεν και πάλε ροδάν.

Με τούτο το βαπόρ', που θα προλάβαινε να γυρίσ' πάλε πίσω γλήγορα, ήρτεν ένας Μεγάλος στ' Τράπεζα απ' τ'ν' Αθήνα για να κάμ' "επιθεώρησ'" όπως είπεν ο ίδιος.

Πουρνό-πουρνό, σαν ήρτεν το βαπόρ', μπήκεν στ' Τράπεζα κοντά στο λιμάν' κι' βγήκεν μόν' αργά το απόγευμα, κι' κατευθεία μπήκεν σε μια ταβέρνα πούνταν καρσί στ' Τράπεζα κι' ο ταβερνιάρς τον μπάντεχεν για να τον βάλ' να φάγ. Αφεντικό, τον είπεν, τέτοια ώρα πούρτες έχουμ' μόν' μεσ'μεριανά φαγητά, τούτο και τούτο και τούτο. Κι' τότε κείός είπεν: "Ακουσα να μιλάτε για κρεατικά ντόπια, κοτόπουλα, ζυμαρικά ντόπια και ξένα

και φαγητό της ώρας. Δεν άκουσα όμως αυτά που περίμενα και για τα οποία δέχτηκα να έλθω στο νησί σας μέσα στο καταχείμωνο". Κι' ου ταβερνιάρς, συγκλιντζιμένος των ρώτ'σεν: τι μαθές αφεντικό δεν άκ'σες κείο που ήθελες; Αμα μ'λάς για ψάρια δεν έχουμ' τέτοια ώρα φρέσκα. Τέτοια ώρα, αφεντικό, τα ψάρια μας είναι μπαγιατ'κα, είναι πρωινά. Κάμ' κουμμάτ' υπομονή. Όπ'νάσαι έρνετεν οι βάρκες με τα φρέσκα τα απογεματινά ψάρια. Τέτοια ώρα μείς τα πρωινά ψάρια πούνε μπαγιατ'κα, δε τα σερβίρουμ', κι' πιο πολύ σ'τσ' ξέν' Μπάντεξε κουμμάτ', το βαπόρ' δε φάν'κεν ακόμη ούτε στο Μούρτζεφλο. (Κάβος εξ μιλια από το λιμάν').

Σημείωση:

Η ιστορία είναι πέρα για πέρα αληθινή. Σε χρόνο ανύποπτο, το "Αφεντικό" διαφήμιζε το νησί μας, παρουσία του γράφοτος, σε παράλιο χωριό της Χαλκιδικής.

Σα σταμάτ'σεν νάρχεται το "ΚΩΣ" τ' θέσπ'τ' πήρεν ένα άλλο βαπόρ, το "ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ", τακίμ' με το "ΚΩΣ" που όμως κείονο απ' τ' Καβάλα πάγαιεν κι' στ' Δάφνη (Άγιον Όρος) κι' στ' Σαλονίκ'. Σε κάθε λιμάν' μπάντεχεν πολλές ώρες για να φορτώσ' κι' να ξεφορτώσ' και για τούτο άργειν να φανεί. Όμως εξυπηρετούσεν όσοιν αργάτες πάγαιεν στο Όρος ή επιβάτες στ' Σαλονίκ, μόν' άντρες όμως γιατί έπιανε σκάλα στο Άγιον Όρος, απαγορευμένο γι τσ' γ'ναίκες.

Σιγά-σιγά ήρταν κι' οι μέρες οι καλές. Το 1950 άρχισεν νάρχεται ένα καλό βαπόρι που ούλ' το βλέπαμ' κάθε Κυριακή που ήρναν κι το καμαρώναμ'. Έκαμνετεν το ταξιδ' Πειραιάς-Χίος-Μυτιλήνη-Λήμνος και γύρ' ζεν πίσω απ' τα ίδια λιμάνια. Είχεν όμως ένα κ'σούρ', για μας τσ' Λημνιοί, το "ΑΓΓΕΛΙΚΑ" το καλό τούτο το βαπόρ'. Το ξ'ούριτ' ήρτεν πως σαν είχαν κανές, δ'λεία να παγ' κι να γυρίσ' στ' Μυτιλήν' γλήγορα, έπρεπε να μπαντέχ' το "ΑΓΓΕΛΙΚΑ" ούλ' τ' βδομάδα στ' Μυτιλήν', απ' τ' Δευτέρα μέχρι τ' 'Κυριακή το μεσ'μέρ'.

Ύστερα απ' το "ΑΓΓΕΛΙΚΑ" ήρταν πάλι δυο καλά βαπόρια π' μας τάχαν δώκ' οι Ιταλοί για "αποζημιώσεις" τσ' ζημιές που μας είχαν κάμ' στο πόλεμο. Ήνταν το "ΚΑΝΑΡΗΣ" και το "ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ". Για κειάνα δε γράφτω τίποτα γιατί είχα φύγ' πιτ' Λήμνο.

Θα πω όμως μια αληθινή και πάλε ιστορία που θα τ' θ'μούνται οι παλιοί Καστρινοί: Τρεις Καστερ'νοί στο Περαιά, πούνταν να φύγ'νε για τ' Λήμνο με το βαπόρ', μπήκαν σ' ένα καϊκ' λημνιο και πριν φύγ'νε, έστ'λαν τελεγράφημα πως θα φτά-

ναν στ' Λήμνο τ' ν' άλλ' τ' μέρα το βράδ' και πως ο καιρός ήνταν καλός για το ταξιδ'. Σα πέρασεν ούλ' η αλλ' μέρα κι' γ' άλλ' κι' γι' παράλ' κι' ο καιρός είχεν αρχίσ' να δρογκεύ' χωρίς το καϊκ' να φτάσ'στ' Λήμνο, άρχισαν να ανάβνε κι να ξαναάβνε τα καντήλια τ' Αγίου Ν'κόλα κι' όσο περνούσαν οι μέρες κι ο καιρός αντί να στρώσ' χάρ'ναν πιο πολύ, έκαμναν παρακλήσεις κι' κλαίγαν κι' στριδίζ'νταν οι θ'κοί τς' οι αθρόπ'. Πέρασεν η βδομάδα κι' στ' μέσ' τ' σάλ'ς άρχισαν να το παίρνε απόφασ' πως έπρεπε να κάμεν' μνημόσ'νο για να μη πάνε αδιάβαστ' οι αθρόπιοις.

Ούλο το Κάστρο είχεν στεναχωρηθεί κι' ούλ' θέλαν να πάνε στ'ν' Αγγλησά για το μνημόσ' τ' Κυριακή. Αντί όμως για το μνημόσ'νο στ'ν' Αγγλησά πήγαν στο καφενέ για γλέντ' γιατί τ' Κυριακή, αχάραγα, το κά'κ' έμπαϊεν στο λιμάν' στο Κάστρο. Σαν ήρναν στο λιμάν' πήκαν πως στο δρόμο είχαν χαλάσ' η μηχανή και πως πήγαν στα Ερημόν'σα γάλια-γάλια με το πανί. Τ' μηχανή τ' βόλεψαν μες στο απάγγιο τσ' Κυρά Παναγιάς, σ'τσ' Σποράδες, αλλά πόμναν πολλές μέρες εκεί γιατί ο καιρός δε τσ' άφνε να φύγνε. Πήκαν ακόμη πώς το καϊκ' ήνταν φορτωμένο με "μπακαλικά" για το Κάστρο κι' τάλλα τα χωριά και πως απ' κειάνα τρώναν ούλες τ'σ' μέρες που ήνταν μπουδ'σμέν' Χαλάλιτσ', Χαλάλιτσ', χαλάλιτσ'!!!

ΓΛΩΣΣΑΡΙ

Το μ: Όταν, Άμα, Σαν
Πίτ: Από
Τέλια: Σύρματα
Στ'μέρνω: Εκτιμώ
Ταχειλιατ'πί'στ'αυτιά τ': Πολύ χαρούμενος, Γελαστός
Εκράμ: Περιποίηση, Καλή φιλοξενία
Στριδίζομαι: Στενοχωρούμαι, Εκδηλώνω ανησυχία
Φλεψ': Φιλέμει, Προσφέρει φαγητό
Σεύρω-Μεύρω: Ευχή: Να σε βρω, να με βρεις καλά
Βολά: Φορά
Πάλε: Πάλι
Φρίτσ'δες: Γερμανοί, από το συνηθισμένο όνομα στη Γερμανία
Φριτς
Σαμπάν': Προς τα επάνω Σαγκάτ': Προς τα κάτω
Μαντέχω: Περιμένω
Τρώγω το ντάνταν': Τρώγω κατά κόρο (Νταντανιάζω το νταντάν) Κουρσούμ: Κατ'ευθείαν
Μούρτζεφλος: Ακρωτήριο πλησίον της Μύρινας Τακίμ: Όμοιος
Δρυγκεύει ο καιρός: Αγριεύει, Γίνεται επικίνδυνος Αχάραγα: Πριν ακόμη χαράξει
Τσ'άλλς: Της άλλης
(σσ. 45-51)

Χαράλαμπος Σπανός

Με το τεύχος 74 των “Λιμενικών Χρονικών” συμπληρώθηκε ο κύκλος των καλλιτεχνών του Λιμενικού Σώματος, έτσι όπως αυτός καταχωρίστηκε στην “Ανθολογία Λογοτεχνών και Καλλιτεχνών του Λιμ. Σώματος” με τον τίτλο: “Παρά θιν’ αλός” (1999) της “Λέσχης Λιμ. Σώματος”. Κατ’ αλφαβητική σειρά παρουσιάσαμε μέχρι σήμερα ανά 2 έργα των εξής καλλιτεχνών μας: Σ. Βογιατζή, Γ. Γιακουμόπουλου, Σπ. Γρέκα, Ι. Καλέντζη, Χ. Κοκορέτσα, Ι. Μάρκελλου, Γ. Μητράκου, Μ. Μπαλαφούτη, Γ. Παΐσιου και Γ. Σπαρτιώτη. Σύνολο 10.

Ο κύκλος αυτός ολοκληρώνεται με το παρόν τεύχος 75 στο οποίο φιλοξενείται ο συνάδελφος Χ. Σπανός.

Ο Χ. Σπανός αποτυπώνει την καλλιτεχνική του έκφραση επάνω σε λαμπερές λειασμένες πέτρες, στις οποίες, με περισσή χάρη και λεπτότητα, μεταφέρει τη ζωντάνια και την ανάσα της θάλασσας στις ποικίλες και πάντοτε ενδιαφέρουσες εκφάνσεις της. Ήρεμες ακρογιαλιές, όπου τα παιδιά χτίζουν τα εύθραυστα ονειρικά τους παλάτια, πλεύμενα, που αρμενίζουν στο πέλαγος ξέγνοιαστα, σπίτια πλάι στο κύμα και ψαροκάικα αραγμένα στο απάνεμο λιμάνι, τα οποία προσμένουν να καλύτερέψει ο καιρός για να βγουν στο ψάρεμα.

Επιλέξαμε δυο έργα του Χ. Σπανού, που έχουν την ίδια λεζάντα: “Ζωγραφική πάνω σε πέτρες”. Στο πρώτο ένα χιονάτο τρεχαντήρι, σέρνοντας πίσω την ψαροπούλα του, αυλακώνει την κυρτή επιφάνεια της θάλασσας με φόντο δυο μοναχικές ξερονησίδες. Το άλλο έργο απεικονίζει μια ήρεμη εκκλησιά, με τα πέτρινα σκαλοπάτια, τους βράχους, τα δέντρα με τη σκιά τους και πίσω αχνό το ίχνος της θάλασσας.

Ο Εικαστικός

Ζωγραφική
πάνω σε πέτρες

Βιβλιοκρισία

Ερήνος Κοκορέτας